

Příloha k diplomové práci

Bc. Eva Fryčová

Fenomén Parukářka

Terénní deník a přepisy rozhovorů

Praha 2022

Obsah

1 Terénní deník	4
2 Rozhovory.....	20
2.1 Rozhovor 1 – informátor Martin.....	20
2.2 Rozhovor 2 – informátorka Zuzana	25
2.3 Rozhovor 3 – informátorka Marta	30
2.4 Rozhovor 4 – informátorka Barbora	34
2.5 Rozhovor 5 – Informátorka Kateřina	37
2.6 Rozhovor 6 – informátorka Monika	41
2.7 Rozhovor 7 – informátor Jakub	45
2.8 Rozhovor 8 – informátor Petr	49
2.9 Rozhovor 9 – informátor Miroslav	52
2.10 Rozhovor 10 – informátor Roman	56
2.11 Rozhovor 11 – informátorka Naděžda.....	59
2.12 Rozhovor 12 – informátor Václav	63
2.13 Rozhovor 13 – místostarosta Mgr. Ondřej Rut.....	67
2.14 Rozhovor 14 – zastupitel Ing. arch. Matěj Michalk Žaloudek	76
2.15 Rozhovor 15 – zaměstnankyně neziskové organizace Arnika – Ing. arch. Anna Vinklárková.....	86
2.16 Rozhovor 16 – člen představenstva firmy Rexwood invest a.s. – Ing. Jaroslav Štráchal	93

1 Terénní deník

15. 5. 2021 – sobota (víkendový den), průměrná teplota okolo 17 stupňů, polojasno

7.00 hodin – Zahájení výzkumu – Je časně ráno, všude vládne klid, park je téměř prázdný. Usedám na lavičku na vrchu Parukářky. Sem tam zahlédnu nějakého běžce či pejskaře, ale celkově je park zatím klidný a takřka bez lidí.

8.00 hodin – Začínají se „trousit“ lidé. Vidím menší skupinku pejskařů, která se zastavila nahoře na louce. Mezitím, co si lidé povídají, jejich psi si hrají a dovádějí okolo nich.

9.00 hodin – Za poslední dvě hodiny se v parku kromě pejskařů venčících své psy a několika probíhajících běžců nic moc jiného neudálo. Z tohoto důvodu se přesouvám dolů k dětskému hřišti.

9.50 hodin – Konečně park ožívá. K dětskému hřišti přicházejí první maminky s dětmi. Většina dětí okamžitě využívá možnost skluzavky, prolézaček a jiných herních prvků na hřišti.

11.10 hodin – Je víkend a poměrně hezké, příjemné počasí. Parkem proudí více lidí než v ranních hodinách. Někteří z nich jdou svižným krokem, jako by spěchali, což přisuzuji tomu, že si přes park možná zkracují cestu na tramvaj na Olšanské náměstí. Jiní jdou naopak volným krokem, takže to vypadá, že se sem přišli projít a užít si hezkého dne.

12.40 hodin – V parku se nic moc nového neděje. Jen přibylo několik dětí hrajících si na hřišti a maminek procházejících se s kočárky. Stále chodí pejskaři. Poprvé jsem zahlédla cyklistu.

14.00 hodin – Dětské hřiště v dolní části Parukářky je plné. Procházím parkem směrem nahoru k němu a cestou mívám návštěvníky, kteří posedávají na lavičkách a povídají si.

14.45 hodin – Nahoře u louky na vrchu Parukářky vidím sedět mladého muže. Oslovuji ho kvůli rozhovoru.

15.30 hodin – Podařilo se a pořídila jsem první rozhovor. Mezitím je v parku stále živo. Nahoře na louce hraje parta adolescentů frisbee. Jdu parkem směrem k ping-pongovým stolům.

15.45 hodin – U stolů na ping-pong hrají dva mladíci. Vedle nich je malé dětské hřiště, kde je několik maminek a tatínek, kteří dohlížejí na své děti.

16.30 hodin – V parku se to stále hemží lidmi. Je tu mnoho pejskařů, běžců, sportovců a rodinek s dětmi.

17.00 hodin – U hospody, která se nachází nad bunkrem, prodávají v okénku pivo, limonádu a jiné nealko. Tvoří se zde hlouček lidí, kteří postávají okolo a povídají si.

18.00 hodin – Je znát, že už je zase o něco déle světlo. V parku je stále velmi živo, jen se trochu proměnila skladba. Ubylo malých dětí a důchodců a přibýlo mladých lidí a lidí středního věku, kteří zde sportují, pijí pivo a povídají si se svými známými.

20.00 hodin – V parku postupně ubývá lidí. Za poslední dvě hodiny se neudálo nic nového, a proto pro dnešní den ukončuji svůj výzkum.

27. 5. 2021 – čtvrtek (všední den), průměrná teplota 16 stupňů, polojasno až jasno

7.00 hodin – V parku je vcelku klid. Ponejvíc je zde vidět pejskařů, několik běžců a náhodných kolemjdoucích. Pozoruji i několik dětí, které jdou do školy s batohy a aktovkami na zádech.

7.40 hodin – Parkem prochází poněkud „unavený“ návštěvník nejspíše některého z nočních barů v okolí. Při své cestě využívá lavičku, kde odpočívá.

8.45 hodin – V parku přibývá lidí, kteří jen procházejí. Pravděpodobně si tudy zkracují cestu do práce. Jinak jsou zde k vidění „klasičtí“ ranní návštěvníci parku, tedy běžci, pejskaři a sem tam důchodci.

10.00 hodin – Na hřiště přicházejí malé děti v reflexních vestách s učitelkami. Za jejich dozoru si hrají na hřišti. Jinak se v parku nic neobvyklého neděje.

11.00 hodin – Kolem této hodiny přibývají v parku maminky s kočárky a dětmi.

12.00 hodin – Situace se po hodině téměř nemění, pouze na louce sedí v trávě několik mladých lidí v hloučku a cosi čtou.

13.00 hodin – Park opět trochu ožívá dětmi, které se po skupinkách začínají vracet ze školy. Ptám se jedné maminky na hřišti na rozhovor, ale bohužel neúspěšně.

16.00 hodin – Odpoledne se park začíná více plnit, a to zejména dospělými lidmi a maminkami s dětmi. Jdu se podívat na druhou stranu parku. U ping-pongových stolů nikdo není, avšak na přilehlém hřišti je jeden tatínek s dítětem.

16.30 hodin – Parkem probíhají běžci, dětská hřiště jsou plnější než dopoledne, jelikož zde přibyly i starší děti. Zdá se, že za hezkého počasí a po lockdownu mají lidé opět potřebu být více venku, sportovat a užívat si počasí. Možná i proto je v parku celkem rušno.

17.00 hodin – U občerstvení opět postávají hloučky lidí a konzumují věci z nabídky místní hospody. Parkem prochází několik maminek s dětmi, které nejspíše vyzvedly ze školky.

17.30 hodin – V parku sedí několik skupinek lidí, kteří popíjejí pivo a povídají si. Zároveň přibylo návštěvníků, kteří zde sportují, což přisuzuji tomu, že si šli pravděpodobně zacvičit po práci. Mimo jiné „odchytávám“ jednu procházející ženu k rozhovoru.

19.20 hodin – Park postupně opět změnil složení. Přibylo dospělých lidí a ubylo dětí a maminek.

20.00 hodin – Za posledních 40 minut se v parku objevují zejména pejskaři a sem tam nějaký běžec, a proto pro dnešek končím svůj výzkum.

6. 6. 2021 – neděle (víkendový den), průměrná teplota 23 stupňů, jasno

8.20 hodin – Dnes začínám výzkum později, jelikož jdu z domova procházkou pěšky přes Židovské pece směrem na Parukářku. V parku panuje příjemná atmosféra a hezké počasí. Cestou potkávám několik pejskařů a skupinku běžců, kteří mají stejné trikoty.

8.40 hodin – Parkem jede vozidlo s mužem, který sbírá a vynáší odpadky.

9.10 hodin – Park opět trochu více ožívá. Prochází jím více lidí, přibylo také několik běžců, pejskařů a sem tam nějaká maminka s kočárkem.

11.00 hodin – Za poslední dvě hodiny park ožil. Na louce, která je kousek od hospody, přibyla skupinka žen, které cvičí jógu. Na hřištích si hrají děti, maminky si mezi sebou povídají. Nahoře na louce si děti kopou s míčem a kousek od nich si dvě malé holčičky malují křídou na chodník.

13.00 hodin – Dole na louce sedí či leží skupinky lidí v trávě, někteří čtou, povídají si, konzumují vlastní donesené občerstvení. Někteří z nich se opalují. Je krásné slunečné počasí, které vytáhlo více lidí do parku, který se postupně plní.

14.20 hodin – U hospůdky Parukářka je nával. Venkovní zahrádka praská ve švech a je zde velmi živo. Lidé si kupují občerstvení, pivo, limonádu, sedí, povídají si a užívají si hezkého počasí.

14.30 hodin – U jednoho ze stolů u hospody sedí mladá žena a čte si. Jdu zkusit provést rozhovor.

15.10 hodin – Slečna byla velmi příjemná a ochotně mi poskytla rozhovor. Mezitím se v parku nic moc nezměnilo. V hospodě je stále narváno, a tak se jdu projít parkem směrem k psímu hřišti.

15.20 hodin – Na psím hřišti dovádí několik psů se svými majiteli. U posprejované zdi jsou lavičky plné lidí, kteří si navzájem povídají. Na přilehlé louce si děti hrají s míčem a několik lidí se opaluje na dekách.

16.00 hodin – Situace v parku se takřka nemění, jsou tu pejskaři, lidé, co si užívají slunečného počasí, spousta dětí na hřištích, maminek s kočárky a dospělých konzumujících jak donesené, tak koupené dobroty.

17.00 hodin – V parku je stále velmi živo. U ping-pongových stolů na druhé straně parku si hrají děti s rodiči i adolescenti. Čekají, až bude volno, střídají se. Vedle na hřišti dovádějí děti. Dole po cestě jede dvojice na kolečkových bruslích. Jinak se složení návštěvníků parků téměř nemění.

18.30 hodin – V podvečer se začíná skladba parku měnit. Ubývá malých dětí, maminek s kočárky a důchodců, a naopak přibývá mladších lidí. Pozoruji zde mnoho skupinek, které popíjejí, posedávají na lavičkách, baví se a kochají se výhledem na Prahu. Stále je velmi příjemné počasí a víkend, a tak předpokládám, že proto je v parku stále velký počet lidí.

19.40 hodin – Parkem stále procházejí lidé, kteří nejspíše přišli na procházku, protože jdou volným krokem. Ubývá sice běžců, ale opět přibylo pejskařů a mladých lidí, kteří se zde baví a popíjejí. I dole u hospody je stále rušno.

20.30 hodin – Za poslední necelou hodinu se v parku odehrává stále stejná scénérie, a proto pro dnešní den končím svůj výzkum. Je jasné, že život v parku ještě zdaleka nekončí,

protože tu jsou k vidění menší i větší skupiny mladých lidí a lidí středního věku, kteří si užívají příjemnou atmosféru, volno, klid a hezké počasí.

29. 6. 2021 – úterý (všední den), průměrná teplota okolo 27 stupňů, jasno a slunečno

7.00 hodin – Je krásný teplý den, slunce svítí už od rána, parkem se opět pohybuje několik pejskařů a běžců. Jinak panuje klid.

8.00 hodin – Přes park prochází lidé, kteří si asi zkracují cestu na tramvaj nebo tudy jdou do práce. Na prázdnou louku přichází mladá žena a začíná cvičit jógu. Mezitím parkem probíhají ranní běžci a prochází dvě důchodkyně se psy.

10.30 hodin – Park opět trochu ožívá. Klasicky přicházejí maminkami s dětmi. Na hřišti u dlouhé skluzavky jsou skupinky maminek, které spolu hovoří. Jedna z nich dokonce sjíždí velkou skluzavku se svým dítětem. Procházím dále parkem. U stolu na ping-pong je zatím prázdné, za to na malém hřišti je jedna maminka s holčičkou, která si hraje na pískovišti. Pokračuji dál nahoru k louce, kde pobíhá na volno několik psů.

11.00 hodin – Sedím na horní lavičce s výhledem na Prahu a pozoruji dění v parku. I přes to, že je všední den, je v parku na tuto hodinu poměrně dost lidí, které sem nejspíš vylákalo krásné počasí.

12.30 hodin – Přes park prochází lidé, zejména maminky s kočárky a pejskaři, kteří venčí své čtyřnohé miláčky. Dvě důchodkyně posedávají na nedaleké lavičce a hovoří. Zkousím je oslovit kvůli rozhovoru, ale odmítají.

14.10 hodin – Dole na louce si dvě děti hází s míčem. Jinak se v parku nic moc nemění.

16.00 hodin – Na louce a přilehlých kopečkách se sluní lidé na dekách. Ostatní využívají stínu, který poskytují stromy či slunečníky místní hospody. V parku přibývá návštěvníků, kteří evidentně využívají krásného letního počasí. Je vidět i trojice cyklistů.

16.10 hodin – Pořizuji rozhovor s mladou slečnou nahoře na lavičce.

17.00 hodin – Návštěvníků hospody přibývá, což přisuzuji vydařenému počasí a také tomu, že se tu někteří zastavili cestou z práce tzv. „na jedno“. Jinak je v parku velmi živo, je tu

mnoho dětí, které dovádějí na hřištích, skupinky posedávající na lavičkách, dekách či v trávě v celém prostoru parku. Přesouvám se na druhou stranu parku.

17.15 hodin – Procházím kolem ping-pongových stolů, kde děti hrají „obíhačku“, na hřišti vedle je rodina s dvěma dětmi.

17.20 hodin – Sedím na lavičce a pozoruji grilovací místo. To je po delší době konečně otevřené a přístupné veřejnosti, čehož využívají hned dvě skupiny lidí. Jedna z nich vypadá na rodinu, druhá spíše na skupinu přátel. Obě skupiny grilují maso a zeleninu a popíjí pivo a jiné přinesené nápoje.

18.00 hodin – Vzhledem k teplému počasí je v parku pořád velké množství lidí. Přibylo zde dvojic, které se procházejí ruku v ruce se svým protějškem. Téměř všechny lavičky jsou zaplněné lidmi různého věku, ostatní sedí v trávě nebo na dekách.

19.00 hodin – Opět v parku ubylo dětí a maminek s dětmi, které během posledních hodiny vystřídal skupinky mladých lidí, kteří popíjejí a baví se. Také přibývá večerních běžců, kteří využívají hezkého počasí a příjemnějších večerních teplot k této činnosti.

20.00 hodin – Situace v parku se vcelku nezměnila. Je tu pořád dost lidí, a to i navzdory tomu, že je všední den.

21.00 hodin – V parku je stále poměrně dost mladých lidí, několik pejskařů a u hospody sedí ještě pár lidí dopíjejících poslední pivo. Pro dnešní den proto končím svůj výzkum, jelikož předpokládám, že s nadcházející hodinou bude v parku lidí postupně ubývat.

9. 7. 2021 – pátek (všední den), průměrná teplota 22 stupňů, polojasno až jasno

7.00 hodin – Přicházím do parku. Je polojasno a příjemně. Cestou míjím několik kolemjdoucích, jednoho pejskaře a starší paní se psem. Jinak je v parku téměř prázdno.

8.00 hodin – Sedím nahoře na lavičce, pozoruji výhled na Prahu a park, který je tento rok krásně zelený. Již klasicky se v parku pohybuje jen hrstka lidí, kterou většinou tvoří pejskaři a běžci.

9.40 hodin – Je vidět popelářský vůz a muže, který vynáší odpadky.

10.00 hodin – Za poslední dvě hodiny se toho v parku moc neudálo. Stále se zde pohybuje několik lidí, zejména pejskařů a běžců, ke kterým přibylo několik maminek s dětmi.

11.00 hodin – V parku je pořád méně lidí než obvykle, což může být způsobeno tím, že jsou prázdniny a mnoho rodin s dětmi odjelo z Prahy, protože i na hřištích je volněji, než bývá zvykem.

12.20 hodin – Nahoře na louce hraje skupina mladých lidí frisbee, jinak se skladba návštěvníků parku příliš nezměnila.

13.00 hodin – Na louku dole mezitím přišlo několik lidí. Dvě ženy cvičí jógu, zbytek posedává v trávě nebo na dece a povídá si. Jedna slečna čte pod stromem knihu. Přesouvám se na dětské hřiště, které se nachází u dlouhé skluzavky.

13.20 hodin – Sedím u dětského hřiště a pozoruji děti. Na hřišti je několik dětí, které si hrají. Vidím jednu maminku, kterou zkusím oslovit ohledně rozhovoru.

14.10 hodin – Zadařilo se a po pořízení rozhovoru odcházím z dětského hřiště a jdu směrem ke grilovacímu místu. Cestou mímám ping-pongové stoly, u kterých zatím nikdo není, a pokračuji dál okolo hřiště. U grilovacího místa je skupina čtyř lidí, kteří teprve rozdělávají oheň, proto pokračuji cestou nahoru k psímu hřišti.

14.20 hodin – Na psím hřišti jsou dva pejskaři, kteří trénují své psy. Procházím okolo posprejované zdi směrem k louce, kde skupinka mladých lidí, kteří hráli před několika hodinami frisbee, nyní posedává v trávě a povídá si.

14.35 hodin – Sedím na lavičce nahoře v parku a pozoruji děti. Kromě toho, že parkem prochází několik lidí, se nic moc nového neděje. Stále je v parku určité množství lidí, kteří posedávají na lavičkách či v trávě, a pár těch, kteří venčí psy anebo se procházejí.

16.00 hodin – V parku stále panuje hezké počasí a příjemná atmosféra, ale stále je tu méně lidí než v jiné dny mého výzkumu.

17.20 hodin – Mezi 16. a 17. hodinou je v parku konečně znát příliv nových lidí, kteří sem vyrazí nejspíš po práci. U hospody to žije. Lidé zde konzumují drobné občerstvení a popíjejí různé nápoje. Na louku kousek od hospody přišla skupina lidí, kteří hrají na kytaru a zpívají. Zbytek návštěvníků okupuje lavičky a posedává v trávě.

18.15 hodin – V parku přibývá běžců a pejskařů. Také je znát opět promíchání „klasických“ uživatelů parku. Maminky s dětmi a důchodce střídají mladí lidé a lidé středního věku.

20.20 hodin – Za necelé dvě hodiny se v parku opakuje scénář z minulých dnů výzkumu, a proto pro dnešek končím svůj výzkum. Cestou míjím ještě grilovací místo, kde několik lidí opéká buřty.

12. 7. 2021 – pondělí (všední den), průměrná teplota 21 stupňů, polojasno až jasno

7.20 hodin – Dnes opět začínám výzkum o něco málo později. Přicházím do parku, který je zatím zahalen do mlhy. Usedám na lavičku dole u ještě zavřené hospody a pozoruji dění. Je klid a park zeje prázdnotou až na jednu postarší paní se psem.

8.15 hodin – Mlha se začíná zvedat, stále sedím a pozoruji stále téměř prázdný park. Kolem mě prochází jen pár lidí, kteří nejspíš spěchají na tramvaj.

9.08 hodin – Opět vidím popelářský vůz, který vyváží odpadkové koše a dále jednu důchodkyni, která sama sedí na lavičce a pozoruje svého psa. Zkousím ji oslovit ohledně rozhovoru. Bohužel je moje snaha marná, paní se mnou rozhovor pořizovat nechce, proto zkusím štěstí raději později.

10.00 hodin – Je znát, že jsou prázdniny, jelikož je v parku méně lidí než v jiné dny. Přesouvám se k hřišti, kde pozoruji babičku, která sem přišla se svými vnoučaty, která radostně dovádí na skluzavkách a prolézačkách na hřišti. Kromě ní jsou tu ještě dvě maminky se svými ratolestmi. Zbytek parku je vcelku prázdný až na několik běžců a lidí, kteří venčí psy.

11.30 hodin – Za poslední hodinu a půl se v parku nedějí nic nového. Stále je zde několik lidí venčících své psy a přibylo několik maminek, které jsou na hřištích s dětmi. Některé z nich si mezi sebou povídají.

12.00 hodin – Dole na louce cvičí jedna žena jógu, kousek od ní je hlouček lidí, kteří si pořádají piknik a baví se. Několik dalších posedává po okolních lavičkách a povídá si nebo si užívá výhled na Prahu.

13.00 hodin – Do parku začínají přicházet další skupinky mladých lidí, které různě posedávají na dekách nebo přímo v trávě. Baví se, popíjejí, užívají si krásného počasí. Někteří se sluní, jiní se schovávají ve stínu stromů. Park konečně trochu ožívá.

14.00 hodin – Procházím parkem, mímám ping-pongové stoly, u kterých si hrají dva kluci. Vedle na hřišti je maminka s dětmi, které si hrají na pískovišti. U grilovacího místa je zatím prázdné.

15.30 hodin – Sedím na lavičce na vrchu Parukářky a pozoruji louku, kde parta mladých lidí hraje frisbee. V dálce za nimi je vidět psí hřiště, kde jeden pejskař cvičí svého psa. Lavičky v okolí jsou plné lidí, kteří se baví a popíjejí přinesené nápoje. Znovu zkusím štěstí a oslovuji kolemjdoucí ženu ohledně rozhovoru.

16.20 hodin – Po pořízení rozhovoru se opět přesouvám dolů k hospodě, kde pozoruji okolí. Hospoda se již celkem zaplnila. Lidé posedávají a popíjejí pivo, limonádu a jiné nápoje. Ti, co si neměli kam sednout, postávají a hovoří ve stoje nebo sedí opodál na louce.

17.00 hodin – U hospody je pořád velmi rušno, je zde vidět čím dál větší frontu na nápoje. Jinak je v parku konečně rušno. Zaplnil se převážně mladými lidmi a lidmi středního věku, kteří sem nejspíš přišli po práci využít příjemného počasí.

18.00 hodin – Přesunula jsem se do trávy na louku. Kousek ode mě sedí dva cizinci, kteří se spolu baví anglicky. Na druhé straně ode mě posedává parta slečen, které si zde pořádají piknik a nejspíš slaví narozeniny jedné z nich, jelikož si předávají dary a hlasitě se baví.

19.00 hodin – Dnes končím výzkum. Při mém odchodu je v parku stále velmi rušno. Převážně je park zaplněn mladými lidmi, kteří si užívají volného času a hezkého teplého počasí.

24. 7. 2021 – sobota (víkendový den), průměrná teplota 28 stupňů, polojasno až jasno

7.00 hodin – Jako obvykle je ráno v parku tradičně malý počet lidí. Dnes zatím pozoruji pouze dva pejskaře, jinak park zeje prázdnotou.

8.00 hodin – Během hodiny se v parku vystřídalo několik pejskařů různého věku. Nahoře na louce se jich několik zastavilo a vytvořilo malý hlouček, zatímco jejich psi pobíhají okolo a aportují. Po cestě kousek od louky prochází parkem dvě ženy v důchodovém věku, jinak je park stále spíše prázdný.

10.00 hodin – Za poslední dvě hodiny se vyjasnilo a vysvitlo slunce. Je krásné letní dopoledne, které přilákalo do parku maminky s dětmi. Mimo ně parkem probíhá několik běžců a pejskaři venčí své psy.

11.00 hodin – Při cestě k velké skluzavce a hřišti mě míjí skupina běžců, kteří mají stejné dresy, nejspíš jde o nějaké letní soustředění mládeže. U skluzavky postávají děti a čekají, až na ně přijde řada. Já pokračuji po schodech dolů k hřišti, kde je několik rodin s dětmi. Usedám na lavičku opodál a pozoruji dění na hřišti. Děti mají radost z prolézaček, na kterých dovádějí a jejich rodiče si mezi sebou mezitím povídají.

12.30 hodin – Při pohledu na Prahu je v dálce vidět přicházející oblačnost, přesto je stále teplo a v parku celkem dost lidí.

13.10 hodin – Panuje příjemná atmosféra, lidé se procházejí, posedávají na lavičkách, baví se. Několik skupinek mladších návštěvníků posedává v trávě a hlasitě hovoří. Jedna slečna sedí pod stromem a čte si. Je teplo a příjemně i přes skutečnost, že se obloha postupně zatáhla.

14.00 hodin – Procházím se parkem, jdu směrem ke grilovacímu místu v dolní části Parukářky. Cestou míjím posprejovanou zeď, u které sedí několik lidí na lavičkách. Na psím hřišti si dva pejskaři hrají se svými psy.

14.10 hodin – U grilovacího místa sedí mladý muž, zkusím ho požádat o rozhovor.

14.45 hodin – Mladík byl velmi milý a ochotný a k pořízení rozhovoru svolil. Nyní se odebírám na druhou stranu k hospodě, cestou již tradičně míjím dětské hřiště a ping-pongové stoly, u kterých momentálně nikdo není.

15.00 hodin – U hospody je rušno, lidé posedávají, popíjejí nápoje a baví se, někteří konzumují drobné občerstvení, které hospůdka nabízí. Opakuje se zde podobný scénář, jako při mém posledním pozorování, a proto pokračuji nahoru na vrch Parukářky.

15.10 hodin – Cestou míjím dětské hřiště, které je obsazené maminkami a tatínky s dětmi. Na druhé straně od hřiště na louce posedává několik lidí a popíjí nápoje z nedaleké hospody. Za posledních několik hodin se v parku neudálo nic moc nového. U hospody je stále rušno, na loukách lidé posedávají a baví se, lavičky okolo jsou téměř plné a několik lidí se prochází či venčí své psy.

15.50 hodin – Za poslední necelou hodinu se zhoršilo počasí a začalo mírně pršet. Park se značně vyprázdnil. Většina maminek s dětmi, pejskaři a ostatní návštěvníci parku odešli, aby se schovali před deštěm. Zbytek lidí měl stejný nápad jako já a schoval se u hospody pod slunečníky.

16.25 hodin – Přestává pršet, v parku je mokro, na lavičkách nikde nikdo. Lidé sedí pouze v zahrádce pod slunečníky.

17.00 hodin – Je stále teplo, do parku se pomalu vracejí pejskaři a pozoruji i jednoho běžce.

18.00 hodin – U hospody je stále vcelku rušno, jinak je v parku poměrně málo lidí, většina z nich jen prochází nebo venčí psy. Pro dnešek proto svůj výzkum ukončuji poměrně brzy.

9. 8. 2021 – pondělí (všední den), průměrná teplota 25 stupňů, polojasno až jasno

7.00 hodin – Je další příjemné prázdninové ráno a já usedám na lavičku na vrchu Parukářky, odkud pozoruji téměř prázdný park.

8.15 hodin – V parku je stále klid, sem tam nějaký pejskař anebo jednotlivec, který pravděpodobně směřuje na tramvaj.

8.55 hodin – Téměř na čas jede malý popelářský vůz a sváží odpad z odpadkových košů. Jinak je v parku stále podobný stav jako před necelou hodinou.

10.00 hodin – Parkem prochází tatínek s kočárkem a za ruku vede starší dítě, se kterým směřuje na dětské hřiště.

12.00 hodin – Procházím parkem a směřuji nahoru na „Křížek“. Při cestě tam vidím poprvé někoho, kdo si čte informační tabuli o parku. Jde o ženu, která zde venčí svého psa. Kromě ní cestou mímám jednoho kolemjdoucího.

13.20 hodin – Od dopoledních hodin se vyjasnilo a je příjemné počasí. V parku přibýlo lidí. Někteří z nich posedávají na louce nebo lavičkách a sluní se.

14.00 hodin – Procházím parkem dolů ke grilovacímu místu, cestou mímám jednoho pejskaře. Dole sedí rodina a rozpaluje gril. Pokračuji dál parkem okolo ping-pongovým stolů, kde si hraje několik dětí. Cestou dále mímám biatlonový klub, kde vypadá, že nikdo není a pokračuji k dětskému hřišti s dlouhou skluzavkou.

15.00 hodin – Sedím u hřiště a pozoruji dění. Jako obvykle si zde hrají děti. Mezitím po cestě prochází maminka s kočárkem.

16.20 hodin – Stojím u schodů u bunkru a sleduji lidi, kteří procházejí okolo směrem na Olšanské náměstí. Z dálky vidím muže středního věku, který jde na rozdíl od ostatních klidnou chůzí, a proto se ho pokusím oslovit ohledně rozhovoru.

17.00 hodin – Po porízení rozhovoru se přesouvám na lavičku na vrchu Parukářky. V parku mezitím znatelně přibýlo lidí, kteří sem nejspíš zamířili po práci. Je příjemné letní počasí a svítí slunce. Několik lidí posedává v trávě a baví se, jiní se opalují.

18.00 hodin – Procházím znovu park. Dole v hospodě je větší počet lidí, pokračuji dál směrem k hřišti, kde je ještě pořád několik dětí se svými rodiči. Jinak je skladba návštěvníků parku téměř neměnná.

19.30 hodin – V tuto hodinu je v parku stále dosti rušno, lidé se kochají výhledem na Prahu, povídají si, konzumují donesené občerstvení a baví se. Stále je příjemně a teplo.

20.10 hodin – Za poslední půlhodinu pozoruji v parku podobné aktivity návštěvníků jako doposud, a proto pro dnešek končím výzkum a odcházím.

22. 8. 2021 – neděle (víkendový den), průměrná teplota 23 stupňů, polojasno

7.10 hodin – Přicházím do parku, cestou mímám dvě důchodkyně, které venčí psy a povídají si, jinak je park v podstatě bez lidí.

9.20 hodin – Je hezké letní počasí a zdá se, že se lidé již vracejí z prázdnin, protože oproti minulému pozorování je v parku větší počet lidí. Sedím v kopci u louky a pozoruji dění. Na louce si kope s míčem tatínek se svými dvěma dětmi, opodál sedí dvě mladé ženy na dece a povídají si. Kolem louky na cestě prochází maminka s kočárkem.

10.00 hodin – V parku se opakuje podobný sled výjevů jako obvykle v tuto hodinu, je vidět několik pejskařů, občas běžec, maminky s dětmi a kočárky a několik jednotlivců, kteří tudy procházejí.

10.15 hodin – Oslovila jsem staršího pána a pořídila jsem s ním rozhovor.

11.00 hodin – Přesouvám se na druhou stranu parku. Jdu spodem okolo hospody, která je zatím ještě zavřená, mímám hřiště se skluzavkou, kde je několik rodin s dětmi a pokračuji

dál směrem ke grilovacímu místu, u kterého posedává parta mladých lidí a pravděpodobně si chystá věci na grilování k obědu.

13.00 hodin – Za poslední dvě hodiny park ožil. Nahoře na louce hraje několik lidí kope s míčem a na psím hřišti za nimi je jeden pejskař cvičící svého psa. Nedaleko od nich v trávě sedí parta mladých lidí a kouří vodní dýmku.

14.00 hodin – V parku posedávají menší či větší skupinky většinou mladých lidí, sluní se, baví se, popíjejí. Zkousím oslovit několik lidí ohledně rozhovoru, ale marně.

15.00 hodin – Po několika marných pokusech jsem oslovila mladšího muže, který seděl sám na lavičce a pořizují další rozhovor.

17.30 hodin – U ping-pongových stolů je několik dětí, které hrají „obíhačku“. Nedaleko od nich u grilovacího místa sedí parta mladých lidí, kteří grilují.

19.40 hodin – Pro dnešek ukončuji svůj výzkum a odcházím domů. V parku je ještě poměrně dost lidí.

10. 9. 2021 – pátek (všední den) průměrná teplota 26 stupňů, polojasno

8.00 hodin – Dnes do parku přicházím o něco později než obvykle. Cestou potkávám jen jednoho osamělého běžce jinak v parku panuje klid.

8.20 hodin – Začínají se „trousit“ jednotlivci, kteří zřejmě směřují do práce, jelikož jdou poměrně svižnou chůzí.

9.15 hodin – V parku je stále téměř prázdné. Vidím maminku, která jde se dvěma dětmi, jedno z nich vede za ruku, druhé jede vedle na odřážedle.

10.00 hodin – Během poslední hodiny se v parku opakují klasické výjevy. Je vidět několik pejskařů, pár procházejících jednotlivců a popelářský vůz s mužem, který vynáší odpadky.

11.30 hodin – Sedím u hospody a koukám na louku před sebou, kde si pán hraje se psem a již nějakou dobu mu neúnavně hází aport. Mezitím na hřiště přišlo několik maminek s dětmi, které si hrají na prolézačkách a skluzavkách.

13.00 hodin – Je krásné skoro letní počasí. Parkem se vrací děti ze školy a některé z nich posedávají v trávě a povídají si. Nahoře na louce si parta lidí natáhla mezi stromy slackline a zkouší přejít mezi stromy bez toho, aniž by spadli.

14.00 hodin – Procházím okolo hřiště se skluzavkou, kde je velmi živo. Maminky sedí na lavičkách a povídají si. Pokračuji dál směrem k ping-pongovým stolům, které jsou obsazené dětmi. Na dětském hřišti vedle nich jsou dvě maminky s menšími dětmi, které si hrají na pískovišti. U grilovacího místa je zatím prázdné.

14.30 hodin – Přesunula jsem se do dolní části parku, kde sleduji starší paní, která sedí sama na lavičce a pozoruje svého psa a dění v parku. Rozhodla jsem se, že ji zkusím požádat o rozhovor.

15.20 hodin – Po úspěšném pořízení rozhovoru jsem se přesunula na lavičku nahoře na kopci. Dnes je krásná viditelnost, což nejspíše ocenilo i několik dalších lidí, sedících kousek ode mě na vedlejších lavičkách. Na louce za mnou posedávají lidé, baví se a popíjí přinesené nápoje. Dole u hospody je několik lidí s pivem a drobným občerstvením.

17.40 – Opět pozoruji „střídání“ návštěvníků parku. Během poslední hodiny a půl dochází ke klasickému promíchání lidí. Maminky s dětmi opět vystřídali spíše mladší lidé a lidé středního věku, kteří si sem jdou nejspíš po práci odpočinout nebo se setkat s přáteli.

19.00 – V parku je pořád poměrně velký počet lidí. Jsou tu pejskaři, lidé posedávající na lavičkách, v trávě nebo u hospody.

20.00 – Během poslední hodiny se v parku opakuje stejný scénář, a tak pro dnešek ukončuji svůj výzkum.

11. 10. 2021 – pondělí (všední den), průměrná teplota 12 stupňů, polojasno/oblačno

7.00 hodin – Je ráno a v parku je opravdu jen několik lidí. Je poměrně zima. Na trávě je vidět jinovatka. Pofukuje studený vítr. Během cesty potkávám jen dva kolemjdoucí a jednoho pejskaře.

7.45 hodin – Během poslední necelé hodiny se v parku vystřídalo jen několik jednotlivců a dětí s aktovkami směřujících do nedaleké školy, jinak park zeje prázdnotou. Je všední den a podzim, a přestože je jasno a začalo svítit slunce, je stále ještě chladno s pofukuje.

8.46 hodin – Pozoruji již klasické pondělní vynášení odpadkových košů.

9.00 hodin – Parkem prochází zástup dětí v doprovodu učitelek. Jdou si hrát na dětské hřiště u „dolní“ louky. Jinak se v nic moc neděje a panuje klid.

10.00 hodin – Park se poměrně vyprázdnil. Kromě několika pejskařů ho opustily i děti z nedaleké školky. Na dolní cestě mívám jen jednoho tatínka s dítětem.

11.00 hodin – V parku je stále opravdu malé množství lidí, což může být způsobeno tím, že je normální pracovní den. Pozoruji proto jen několik kolemjdoucích lidí a pejskařů.

12.00 hodin – Sedím u prázdné hospody. Na hřišti kousek od ní přišlo několik maminek s dětmi a na louce přede mnou venčí jedna paní své dva psy.

13.00 hodin – Procházím parkem. Oproti předešlým dnům výzkumu je znát úbytek lidí. Na hřištích sice jsou maminky s dětmi, ale celkově park působí prázdně. Cestou nahoru k louce mívám starší pár, který jde ruku v ruce a pomalu prochází parkem.

15.00 hodin – Konečně park trochu ožívá, jelikož na louku v dolní části Parukářky přišla skupinka kluků hrát fotbal. Pokřikují na sebe a vesele se povzbuzují.

16.20 hodin – Zdá se, že bude pršet, a tak z hřiště odchází několik maminek. Jdu spodem, okolo ping-pongových stolů, které zejí prázdnou stejně jako nedaleké grilovací místo.

17.30 hodin – Začalo pršet, schovávám se před deštěm u hospody ještě s dvěma lidmi, kteří si asi stejně jako já nevzali deštník, a tak využívají zdejšího „úkrytu“. Zkusím využít situace a pořídít rozhovor.

17.55 hodin – Pořádila jsem rozhovor s mladým mužem, takže jsem alespoň i tak využila nepříznivé počasí. Jelikož to stále vypadá, že jen tak brzy nepřestane pršet, je poměrně zima a začíná se pomalu stmívat, ukončuji pro dnešní den svůj výzkum.

30. 10. 2021 – sobota (víkendový den), průměrná teplota 12 stupňů, polojasno

8.00 hodin – Je znát, že je podzim. V parku je chladno a fouká vítr. Již není tak příjemné počasí jako při předešlých pozorováních, a proto se raději procházím parkem svižnou chůzí, abych se trochu zahřála.

9.00 hodin – V parku procházejí jen ojedinělí chodci. Vidím jen jednoho mladíka a důchodkyni, kteří venčí své psy, jinak park působí téměř prázdně.

10.00 hodin – Přesouvám se k hřišti dole u louky, které zatím zeje prázdnotou. Nejsou tu žádné maminky s dětmi. Na louce opodál venčí mladý muž svého psa.

11.00 hodin – Stále je nepříjemné, chladné a větrné počasí. Procházím parkem a jen zcela výjimečně zahlédnu nějakého chodce, jinak je v parku stále klid.

13.00 hodin – Za poslední dvě hodiny se v parku vystříдалo jen několik pejskařů a procházejících lidí. Nikdo se tu moc dlouho nezdržuje, což připisuji dnešnímu počasí.

14.00 hodin – Konečně se v parku děje něco nového. Na louku nahoře na kopci přišel tatínek s třemi dětmi a začínají pouštět draky. Poměrně jim to jde a draci vesele poletují ve větru. Mezitím na hřiště přišly dvě maminky s dětmi.

15.00 hodin – Směřuji k ping-pongovým stolům a cestou procházím okolo hřiště se skluzavkou, kde na své dvě děti dohlíží jejich maminka. Míjím jednoho staršího pána v doprovodu mladšího muže, který ho zřejmě doprovází na procházce.

16.00 hodin – U stolů na ping-pong nikdo nebyl, stejně jako na vedlejším malém hřišti a grilovacím místě, a proto jsem se přesunula na horní lavičku na vrch Parukářky. Zahřívám se čajem, který mám v termosce a pozoruji dění v parku. Dole po cestě vidím jednoho osamělého běžce a občas kolem mě projde nějaký kolemjdoucí.

17.20 hodin – Za celý den jsem se pokusila udělat rozhovor s několika lidmi, ale bohužel marně. Nikomu se v tomto počasí nechtělo v parku příliš zdržovat, což mi přijde pochopitelné. Začíná se šestit a opět je citelně větší zima, a proto pro dnešní den ukončuji svůj výzkum.

2 Rozhovory

2.1 Rozhovor 1 – informátor Martin

datum: 15.5. 2021

místo a čas pořízení rozhovoru: lavička u „horní“ louky na vrchu Parukářka, 14.45 hodin

informátor/uživatel: muž, 34 let

dosažené vzdělání: vyšší odborné vzdělání

zaměstnání: social media manager

bydliště: ulice Jeseniova

Když se řekne Parukářka, co vás první napadne?

„Park a trávení volného času, výhled na Prahu, knajpa a štamgasti a louka na frisbee.“

Co pro vás znamená/představuje Parukářka?

„Kopec uprostřed Prahy se zelení, kde to mám rád. Je to takovej val, kterej pokračuje až k Pecím, kde se dá projít, odpočinout a dát si něco k pití.“

Proč jste sem dnes přišel? Jaký je důvod vaší návštěvy parku?

„Mám tu sraz s kámošema, protože si jdeme házet frisbee a jeden přijde i se psem, tak ho rovnou vyvenčíme. Zabijeme tak dvě mouchy jednou ranou. A pak si asi sedneme dolů na jedno.“

Myslíte si, že je tu dostatek prostoru pro účel vaší návštěvy, tedy pro házení frisbee?

„Jo, jsem spokojenej. Jinak bych si sem házet nechodil.“

Kde hrajete to frisbee?

„Tady vzadu za náma, jak je ta posprejovaná zed', jak je ta louka, tak tam. Dneska skoro nefouká vítr, tak by to mohlo jít dobře.“

Jaké další aktivity zde provozujete kromě házení frisbee a venčení kamarádova psa?

„No, kromě toho, posedávání na lavičkách, fotbálek, běh, jízdu s kočárkem a procházky s manželkou a dětmi a posezení s přáteli a kouření vodní dýmky.“

Takže sem chodíte vcelku často?

„Ano, hodně často.“

A z jakého důvodu chodíte právě sem? Máte tento park třeba blízko domova?

„Mám tu kousek bydliště a mám k tomu citovou vazbu ze školních let, kdy jsem měl školu tady kousek. Jsme sem s kámošema ze základky chodívali po škole kouřit cigára a hrát si, tak mi to asi zůstalo doted'. Teda to kouření ne, z toho už jsem vyrostl, ale to hraní si tu a chození sem. Asi mě to sem nějak táhne, no.“

Dobrá a když jsme tedy u té školy, můžu se zeptat, kam jste tady chodil na školu?

„No na Jeseninku, tady dole pod Parukářkou z druhý strany.“

Vy jste tu někde na Žižkově studoval například i střední nebo vysokou školu?

„Ano.“

A kde jste tedy studoval a jakou máte školu, pokud se mohu ptát?

„Mám Žižkárnou, SUPŠku i VOŠku, co je tady na Olšaňáku.“

Máte tedy jaké vzdělání?

„Vyšší odbornou školu, takže DiS.“

Aha, a když bych se vrátila zpátky k Parukářce. Jak se vám tenhle park líbí? Chodíte sem rád? A proč?

„Chodím sem docela často, protože to mám kousek od baráku, protože bydlím v Jesenince. No a líbí se mi to tak napůl. Myslím si, že by se některý věci mohly ještě vylepšit, ale když to vezmu kolem a kolem, tak je to tu dobrý.“

A co by se podle vás dalo například vylepšit?

„Ty bunkry, třeba jak je ten klub. Ten by se mohl zase otevřít a trochu zrenovovat, protože je to tam takový nevzhledný. Anebo ta zeď, jak se jde právě od Jeseninky, tak ta by

se mohla nějak zdemolovat, protože mi přijde divný, že je tam zeď uprostřed parku. To je takový zbytečný. A někdy jsou tu vyrvaný koše, no, tak na tom by se taky dalo ještě zapracovat.“

Takže tohle jsou věci, co byste tu zlepšil? A je ještě něco, co byste tu změnil, pokud byste mohl?

„Možná by se tu mohlo revitalizovat trochu to dětský hřiště, jak je ta dlouhá skluzavka. To je takový jetý.“

Jak to myslíte? Chtěl byste tam něco přidat nebo upravit?

„No, celkově by se tam mohlo něco přidat. Třeba malá lezecká stěna nebo něco takovýho.“

A jinak je tu podle vás všechno, co by tu mělo být nebo byste ještě něco vybudoval?

„No možná bych místo té zdi, co je tady nahoře udělal pro skejtáky U-rampu. A ještě bych tu udělal knihobudku.“

Dobrá a jinak si myslíte si, že se městská část stará o Parukářku dostatečně? Nešetří na ní?

„To nevím, já tam žádný investice nevidím. Přijde mi, že se tu nic moc nového nedělá, jen se to udržuje ve stejném stavu.“

Takže si myslíte, že se zastupitelstvo Parukářce nevěnuje tak, jak si zasluhuje?

„Ne, protože mi přijde, že na radnici mají jiné priority než renovaci parku.“

Jaké například?

„Politický akce, řešení někdy nesmyslných finančních záležitostí a podporu podnikatelů a developerů.“

Když jsme u těch developerů, co říkáte na okolí Parukářky? Staví se tu?

„Staví se tu hodně, a nejen u Parukářky, ale na celém Žižkově, a to se mi fakt nelíbí.“

Mohu se zeptat z jakého důvodu?

„Přijde mi, že tady ta oblast nemá dostatečný prostor pro lidi, kteří budou v nově postavených bytech žít, což se mi spojuje s tím, že je park už teďko v létě vždycky hrozně narvaný.“

Řekl byste, že je tak zajímavá plocha takřka v centru města dostatečně využita?

„Myslím si, že ano.“

Nemohla by být i příjmem městské části třeba pro jiné účely?

„Ne, to bych nechtěl. Mně se právě líbí, že je to zelená pasáž, kde si člověk může trochu odpočinout. Jediný, co bych změnil je tady ta knajpa. Tam by mohli točit alespoň Plzeň.“

Je tu něco, co se vám vyloženě nelíbí, s čím nejste spokojen, když pominu to pivo?

„Hodně lidí. Je tu prostě nával, když je hezky, a to i přes to, že je to docela velké park, podle mě.“

Dobrá, takže co považujete za největší nedostatek Parukářky?

„Největší nedostatek Parukářky? Asi to, že není v okolí ještě jedna Parukářka. Ne, jako asi fakt ta přeplněnost, že tu bývá hodně lidí, hlavně v létě.“

Jaká je vaše představa ideálního parku? Co by měl splňovat? Co by v něm podle Vás nemělo chybět?

„Neměly by tam chybět odpočinkové zóny pro relaxaci, neměla by tam chybět občerstvení, dětská hřiště a nějaké místo pro kulturní akce.“

Takže pro kulturní akce, tu podle vás místo je?

„No žádné pevné pódium tady není, ale tady dole na té louce se občas nějaké koncerty dělají, takže to tu jde.“

Jak tedy celkově hodnotíte tento park oproti jiné zeleni na Praze 3? Liší se nějak?

„Ne, přijde mi to srovnatelný třeba s Vítkovem, kde je ten výhled na Prahu podobnej.“

Navštěvujete i jiné parky?

„Jo.“

Jaké?

„Židovské Pece, Vítkov, pak ten park dole v Kyjích, ten nevím, jak se jmenuje, ten u toho rybníka, Třebešín, pak je tam ještě Stromovka a tak.“

Když bych se vrátila opět k tomuto parku, cítíte se tu dobře? Líbí se vám tu?

„Ano, narodil jsem se na Vinohradech, takže tu k tomu všemu na Žižkově mám dlouholetý vztah.“

Z jakého důvodu chodíte právě sem?

„Protože tady bydlím, mám to kousek, mám k tomu tady určitou vazbu, mám tu kamarády, rodinu a tak.“

Nachází se zde nějaké místo, které rád navštěvujete? A proč?

„Jako na Parukářce? No asi celkově to tu mám rád, nějaké extra oblíbené místo tu nemám.“

A jiná místa na Žižkově?

„No Vítkov, pak mám rád Riegráče, místní knajpy a kino Aero.“

Proměnila se podle vás Parukářka v posledních letech?

„Jo.“

A jak?

„K horšímu, přijde mi, jak je tu teď hodně lidí, tak tu dělají větší nepořádek a ten park pak občas působí neupraveně.“

Říkal jste, že se tu cítíte dobře. Jaký máte tedy vztah k tomuto místu?

„Kladnej, je to kus zeleně v Praze, což se vždycky cení a nerad bych o to přišel kvůli developerům nebo radnici nebo, kdo o tom, co tu bude rozhoduje. Mám to tu prostě odjakživa rád.“

Dobře. Já vám moc děkuji za Váš čas a ochotu a mohla bych se ještě na závěr zeptat, kolik je vám let a kde pracujete?

„No je mi 34 a dělám social media managera.“

Dobrá, já vám ještě jednou děkuji mějte hezký zbytek dne a na shledanou.

„Vy taky, na shledanou.“

2.2 Rozhovor 2 – informátorka Zuzana

datum: 27.5. 2021

místo a čas pořízení rozhovoru: na lavičce „u Křížku“, 17.30 hodin

informátor/uživatel: žena, 53 let

dosažené vzdělání: střední vzdělání s maturitou

zaměstnání: učitelka v mateřské škole

bydliště: Chmelnice

Když se řekne Parukářka, co vás první napadne?

„První mě napadne asi vršek Parukářky, kde se říká na Křížku, protože to je bod, kde je podle mě jeden z nejkrásnějších výhledů na velkou část Prahy. Když tam člověk stojí, tak má pocit, že skoro letí letadlem a ten svět pod ním je takovej malichernej.“

Rozumím, a když bych se vás zeptala, co pro vás představuje Parukářka?

„Místo, kde se dá trávit volný čas, kde se za každého ročního období dá procházet, rozhlížet, místo, kde na podzim děti pouštěj draky a v létě popíjejí všichni malinovku nebo pivo a v zimě, když je sníh, tak se tam dá i bobovat. No a na jaře je to tu úplně nejkrásnější, protože všechno kvete.“

Chápu, a proč jste sem přišla dnes? Jaký je důvod vaší návštěvy parku?

„Šla jsem se po práci projít a zkracuju si cestu domů, protože vím, že cestou potkám cukrárnu a po dnešním náročném dni v práci asi potřebuji něco sladkýho.“

A jestli se můžu zeptat, co děláte za práci?

„No, dělám ve školce učitelku.“

Tak to tomu rozumím, že potřebujete někdy něco sladkého. A když jste říkala, že si zkracujete cestu domů, tak to bydlíte někde poblíž Parukářky?

„Ne, pokračuju ještě přes Pece na Chmelnici, tam bydlím. To je taková moje oblíbená trasa.“

A vy na Žižkově bydlíte dlouho?

„No, já už tady bydlím, to bude...no 32 let. To se ani nezdá člověku.“

A kde jste bydlela předtím?

„Na Praze 10, ve Strašnicích, takže jen tady přes kopec, ale na Žižkově jsem už nějak zakořenila.“

Když bych se vrátila zpátky k Parukářce, tak kromě toho, že tudy zkracujete cestu domů a procházíte se, jaké další aktivity zde provozujete?

„Když tu procházím kolem těch lákavých prvků, co tady jsou, což je grilovací místo a ping-pongové stoly tady dole, tak mě to neskutečně láká. Ale upřímně řečeno, ještě se mi nikdy nepovedlo dotáhnout tyhle moje plány do konce. Musím se přiznat, že jednou jsem nevydržela a musela jsem se sklouznout na té obrovské skluzavce, co je tady pro děti, ale bylo to na tajňačku, aby mě nikdo neviděl, protože to podle mě není úplně společensky vhodné. Přece jen, to je skluzavka spíš pro děti.“

Takže většina aktivit, co zde děláte jsou procházky a zkracování si cesty domů?

„Ano, přesně tak.“

Z jakého důvodu chodíte právě sem, když pomínu zkracování cesty si domů?

„No, asi hlavně kvůli tomu výhledu, ten mám hrozně ráda. Většinou si tudy prostě zkracuju cestu z práce, jak jsem říkala, nebo na plavání tady na Olšanku anebo se sem jdu jen tak projít anebo si dát malinovku nebo zmrzlinu v létě.“

Takže se vám tento park líbí? Chodíte sem ráda? A proč?

„Líbí se mi moc, protože se tu dá dělat spousta volnočasových aktivit. Je tu místo na venčení psů, na frisbee, na hry s míčem, na nějaké kulturní akce a spousta herních prvků pro děti, lavičky, místa k relaxaci, jako třeba místní hospůdka, i prvky pro sport – třeba ty

ping-pongový stoly a tak. Takže sem chodím ráda, přestože, jak už jsem říkala, toho sportu tu moc nedělám, ale hodně lidí těhle věci využívá.“

Když byste mohla, změnila byste na Parukářce něco?

„No hlavně bych zamezila další výstavbě bytových domů, a to teda z jakékoli strany Parukářky. A hlavně by bylo dobrý, kdyby tady už do toho stávajícího sídliště byl volný přístup nebo schody od Křížku, protože momentálně je tu jen plot a neudržovaný sráz a musí se to celé složitě obcházet.“

Takže byste ocenila, kdyby se tu vybuodovala nějaká zkratka nebo schody, které by zlepšily přístupnost ze strany od nové výstavby?

„Ano, přesně tak.“

Je tu podle vás ještě něco, co by se tu mělo vybudovat?

„Ne, kromě toho bych tu nebudovala vůbec nic, protože je tu potřeba taky kousek přírody, která není vybetonovaná, je potřeba trocha toho trávníku a stromů, které si rostou, jak chtějí.“

Když jste zmínila stromy, líbí se vám, jak park vypadá? Přijde vám tu dostatek zeleně?

„Ano, přijde mi to tak akorát. Možná pár stromů navíc by neuškodilo, ale celkově mi tu přijde zeleně dost v poměru ke zbytku věcem, co tu jsou. Možná by tu mohl být navíc nějaký květinový záhon, ale jinak mi to přijde v pořádku.“

Řekla byste, že je tak zajímavá plocha takřka v centru města dostatečně využita? Nemohla by být i příjmem městské části třeba pro jiné účely?

„Určitě ne.“

A proč ne? Z jakého důvodu?

„Protože není nutno všude tlačit komerci, je taky potřeba nějaká klidová zóna bez nabídek čehokoliv, kde člověk může trochu relaxovat a na nic nemyslet.“

Myslíte si, že se městská část stará o Parukářku dostatečně? Nešetří na ní?

„Myslím si, že nešetří, že tu jsou koše skoro vždycky vyvezené, tráva udržovaná, listí uklizené a celkově udržují pořádek, tedy minimálně když tudy procházím já, tak to takhle je. Ale najdou se i vandalové, opilci a jiní, kteří mají potřebu stále něco ničit.“

Myslíte si tedy, že se zastupitelstvo Parukářce věnuje tak, jak si zaslouhuje?

„Ano, myslím si, že ano.“

Je tu něco, co se vám vyloženě nelíbí, s čím nejste spokojena?

„Ne, to mě asi ani nic nenapadá. Přejde mi, že tak jak to je, je to dostatečné.“

Co považujete za největší nedostatek Parukářky?

„Vůbec nemám představu, že by tu byl nějaký nedostatek.“

Jaká je vaše představa ideálního parku? Co by měl splňovat? Co by v něm podle Vás nemělo chybět?

„No, hlavně by v parcích měly být nějaké vodní prvky. To je teda asi jediný, co tu chybí, ale je mi jasné, že zrovna na kopci to nikdo nebude budovat, kór když už tady je toho dost i tak, ale obecně mi přijde, že v pražských parcích chybí voda a vodní plochy. Někaké rybníčky, kašny nebo fontánky. Třeba na takovém Vítkově, tam je sice kašna hned před památníkem, ale voda tam teda není nikdy, což je podle mě škoda. Kór v létě, když v Praze bývá na padnutí, by bylo potřeba se někde trochu osvěžit.“

Rozumím, a jak celkově hodnotíte tento park oproti jiné zeleni na Praze 3? Liší se nějak?

„Řekla bych, že parky na Praze 3 jsou všechny ve velmi dobré kondici, protože v posledních letech proběhla velká revitalizace. To musím vedení Prahy 3 pochválit, protože to sem jim opravdu podařilo. Většina parků podle mě vyhovuje požadavkům na relaxaci a volnočasové vyžití. Třeba Kostnické náměstí, tam sice není tolik zeleně, ale udělali tam kulturní centrum a mnoho laviček pro příjemné posezení, včetně kulturních programů a akcí, které se tam pořádají. Nebo takové náměstí Komenského, to prokouklo. No a na Vítkově udělali dlouhé houpačky, lehátka a tak, ale pokud vím, tak tam ještě nějaká revitalizace bude probíhat. Ale když už jsme u toho Vítkova, tak letos tuším dokončili cyklostezku, která vede podél něj a ta je super. Takže tohle se daří dobře.“

Mimo tedy Parukářku a parky, co jste teď vyjmenovala, navštěvujete i nějaké jiné?

„Ano, Malešický lesopark, který sice není Prahy 3, ale je v docházkové vzdálenosti od mého bytu, pak Hostivař anebo Čihadla.“

Dobrá a když bych se vrátila k Parukářce, cítíte se tady dobře? Líbí se vám tu?

„Ano, je to místo, kde člověk najde klid, pokud ovšem zrovna nelítají a neštěkají psi, kterých je tu občas na můj vkus až moc.“

Z jakého dalšího důvodu chodíte právě sem, kromě již vámi zmiňovaného klidu?

„No, jak už jsem říkala, mně přijde tohle místo krásný. Má něco do sebe, stejně jako starej Žižkov a jeho zákoutí a vůbec stará Praha obecně. Prostě já jsem ten typickej Pražák každým coulem, vltavská krev.“

A když bych se zeptala, je tu na Parukářce nějaké místo, které obzvláště ráda navštěvujete?

„No, jak jsem říkala, to místo tady nahoře, jak je ten balvan, tam to má své kouzlo, a proto ráda chodím tudy domů.“

Proměnila se podle vás Parukářka v posledních letech? Zmiňovala jste, že se tu v blízkosti stavělo.

„Proměnila, protože se tu nastavělo tohle obří sídliště, které tu dřív nebylo, což se mi teda vůbec nelíbí. Dřív tu byla továrna Kapslovna, v jejímž okolí narostlo právě to sídliště. Obecně musím říct, že se na Žižkově poslední dobou staví na můj vkus až přespříliš, a tak doufám, že alespoň nějaká zeleň jako je třeba tady, tady zůstane. A Parukářka jako taková určitě prošla proměnou, protože přibýly volnočasové prvky, dětské hřiště a úprava celého parku, který byl dřív značně zanedbaný.“

Přestože se Parukářka a její okolí podle vás změnilo, jaký máte vztah tomuto místu?

„Dobrý, je to vlastně součást místa, kde žiju. Je to blízké okolí mého bydliště a myslím si, že tato městská část nabízí velký komfort, ať už je to v podobě dopravní obslužnosti a relativně velkých zelených ploch v okolí jako je třeba tady.“

A moje poslední otázka, mohla bych se zeptat, kolik je vám let a jakou školu jste studovala?

„No v mém věku se to ještě snad může říkat. Je mi 53 a studovala jsem peďák na Evropské.“

Dobrá, já vám moc děkuji za rozhovor a omlouvám se, že jsem vás zdržovala na cestě domů a přeji příjemnou procházku. Na shledanou.

„To je v pořádku, snad vám ten rozhovor k něčemu bude. Mějte se a na shledanou.“

2.3 Rozhovor 3 – informátorka Marta

datum: 6. 6. 2021

místo a čas pořízení rozhovoru: Hospůdka Parukářka, 14.30 hodin

informátor/uživatel: žena, 27 let

dosažené vzdělání: vysokoškolské magisterské vzdělání

bydliště: Modřany

Když se řekne Parukářka, co vás první napadne?

„No, tak jako první mě napadne samozřejmě park v srdci Žižkova. Že je to místo, kam si chodím odpočinout anebo posedět do hospůdky.“

Co pro vás znamená/představuje Parukářka?

„Představuje pro mě určitě klid a přírodu v rušném městě. Je to nějaký místo, kde se cítím dobře.“

Proč jste sem dnes přišla? Jaký je důvod vaší návštěvy parku?

„Mám tu sraz se ségrou, ona bydlí dole na Žižkově a tohle místo mi doporučila. Máme v plánu si číst knížku a trošku taky odpočívat. Ale jelikož má zpoždění, tak si dávám pivo, čtu si a čekám na ni tady.“

Myslíte si, že je tu dostatek prostoru nebo příležitostí pro účel vaší návštěvy?

„Myslím si, že je to tu super. Je tu prostě krásnej výhled a taky si užívám možnost být tu trošku izolovanější od ostatních, když chci, protože si nahoře sednu do trávy a jen si čtu, to je fajn.“

Jaké další aktivity zde provozujete, když zrovna nečekáte na sestru?

„Občas tu venčím ségře psa, ráda posedím na pivu nebo si tu čtu. Je tu hodně možností si myslím. Přemýšlím, že bych si s sebou někdy zase vzala jogamatku, protože jsem tu už párkrát cvičila, ale dneska jsem si ji zapomněla vzít, tak snad to klapne příště.“

A když bych se vás zeptala, z jakého důvodu chodíte právě sem? Máte tento park například blízko domova?

„Já to mám docela z ruky, ale upřímně to tu mám radši než třeba narvaný Riegráče a hlavně tu mám tu sestru no. Já bydlím v Modřanech, což je hrozně daleko a něco takového mi tam chybí, kam bych mohla chodit, kde je ten klid na čtení a krásná zeleň, ale zároveň taky takový to sociální vyžití, že tu choděj štamgasti a prostě je tu příjemně.“

Když jste zmínila tu zeleň, přijde vám, že je na Parukářce dost zeleně, stromů a podobně?

„Ano, přijde mi, že je tu právě všechno vyvážené, že je tu tak akorát stromů, aby nebránily ve výhledu na Prahu, ale zároveň tady na té louce se dá pod některé schovat před sluníčkem a v klidu si číst a odpočívat v příjemným chládku.“

Takže se vám tento park líbí? Chodíte sem ráda i když je to jednou za čas?

„Určitě se mi tu moc líbí, jak už jsem řekla, je to pro mě takové klidné místo, a taky zároveň místo setkávání s lidma. Je to místo, kde panuje věčně dobrá nálada. Mám ráda sledovat západy slunce odsud. Zároveň v místní hospodě je furt všechno stejně levný, to mě těší, že tu není trend drahých drinků.“

Změnila byste na Parukářce něco, pokud byste mohla?

„Nic mě teď nenapadá.“

Je tu podle vás tedy vše, co by tu mělo být nebo byste něco nového vybudovala?

„Napadá mě třeba zařídit zde knihobudku, kde by si mohli lidi vyměňovat knihy, to by mohlo park zase povznést na další úroveň. To by se mi líbilo. Nebo mě ještě napadá záhonek s bylinkama, kam by si lidi chodili pro ně, to už myslím takhle v zahraničí někde funguje.“

Řekla byste, že je tak zajímavá plocha takřka v centru města dostatečně využita? Nemohla by být i příjmem městské části třeba pro jiné účely?

„No rozhodně, přece nemůže být každá plocha v centru zastavěná, tohle určitě zvyšuje životní úroveň lidí, co tu bydlí a má další mnohé přednosti.“

Jaké například?

„Třeba právě ten krásnej výhled a takovou tu atmosféru, co tu panuje. Působí to tu na mě klidně a příjemně.“

I když nejste místní, myslíte si, že se městská část stará o Parukářku dostatečně? Nešetří na ní?

„To nemůžu posoudit, když nejsem místní a zajdu sem jen občas. Ale řekla bych, že asi ne, protože pokaždé, když jsem tady zatím byla, tak to tu bylo pěkně upravené a čisté.“

Je tu něco, co se vám vyloženě nelíbí, s čím nejste spokojena?

„Zatím nemám žádný negativní zážitek, takže ne.“

Co považujete za největší nedostatek Parukářky?

„Já nevím, vůbec nic mě nenapadá, jak nejsem místní, tak třeba sem nechodím v noci, možná tu budou třeba bezdomovci nebo někdo jinej dělat bordel, ale to je asi všude. Vím, že tady na Žižkov z Sherwoodu je to dost problematický, tak bych sem asi v noci sama nechodila, ale jinak mě nic nenapadá.“

Jaká je vaše představa ideálního parku? Co by měl splňovat? Co by v něm podle Vás nemělo chybět?

„No tak určitě by měl mít lavičky, velký travnatý prostor, aby se lidi nemačkali u sebe jako v Riegráčích třeba. To je na Parukářce skvělý, že je tu víc místa nebo mi přijde, že se tu lidi víc rozprostrou. Pak samozřejmě odpadkový koše, nejlíp nepřeplněný, pak vzrostlý stromy, je super i nějaká hospůdka, to není taky všude.“

Jak celkově hodnotíte tento park oproti jiné zeleni na Praze 3? Chodíte třeba i do jiných parků na Žižkově?

„To nemůžu posoudit, protože tu nejsem tak často, a když sem jedu, tak se sestrou chodíme sem, takže nemůžu porovnat, jak je na tom oproti jiným parkům v okolí.“

Navštěvujete i jiné parky mimo Žižkov?

„To ano, chodím ráda do Stromovky a taky do Grébovky. Parky obecně mám moc ráda, protože to jsou takové oázy klidu v uspěchaném městě.“

A i když sem nechodíte tak často, cítíte se tu dobře? Líbí se vám tu?

„Ano, líbí, protože je tu klid na čtení a hezký výhled. Možnost si dát něco dobrého a pokecat v příjemném prostředí se sestrou.“

Z jakého důvodu chodíte právě sem? Kvůli sestře nebo i něčemu jinému?

„No opravdu hlavně kvůli sestře, která tu bydlí, jinak sem moc často cestu nemám.“

Proměnila se podle vás Parukářka v posledních letech? Za dobu, co sem občas jezdíte za sestrou všimla jste si něčeho?

„To nemůžu moc posoudit, ale řekla bych, že moc ne.“

Jaký máte vztah tomuto místu?

„Kladný, je tu hezké prostředí, klid na čtení. Je tu, kde si dát nějaké pití nebo něco menšího k jídlu, a to si myslím, že je dobře. Také je tu možné setkávat se s přáteli, třeba v létě, když je dlouho vidět a podobně.“

A moje poslední otázka. Mohu se zeptat kolik je vám let a co jste studovala, případně co děláte za práci?

„Je mi 27 a letos jsem dodělala magistra na fildě, kde jsem studovala estetiku a teď si hledám práci momentálně.“

A vy jste předtím studovala nějakou střední školu nebo nějaké všeobecné gymnázium?

„Gymnázium tady v Praze.“

Dobře. Já vám moc děkuji za váš čas a ochotu dělat rozhovor a mějte se hezky.

„Vy taky.“

Na shledanou.

„Na shledanou.“

2.4 Rozhovor 4 – informátorka Barbora

datum: 29.6. 2021

místo a čas pořízení rozhovoru: lavička s výhledem na Prahu na vrchu Parukářka, 16.10 hodin

informátor/uživatel: žena, 26 let

dosažené vzdělání: vysokoškolské magisterské studium (studuje)

bydliště: Palmovka

Dobrý den, mohla bych se vás hned v úvodu zeptat, kolik je vám let a jaké máte vzdělání?

„Je mi dvacet šest a v současnosti studuju magistra.“

A mohu se zeptat jaký obor studujete?

„Všeobecné lékařství.“

Když bych se vás zeptala, co vás první napadne, když se řekne Parukářka, co by to bylo?

„Když se řekne Parukářka, napadne mě jeden z větších parků Žižkova, taková hezká spojnice dvou částí, která se dá krásně projít, a člověk se vyhne rušným silnicím. Takže první asi taková vítaná oáza klidu a jedna z nejhezčích procházek na Praze 3.“

Co pro vás znamená/představuje Parukářka?

„Z vrchu Parukářky je podle mě nejhezčí výhled na Prahu, protože je vidět i Vítkov. Navíc se dole ve stánku dá koupit pivo a když zapadá slunce, je to ta největší romantika. Je to jedno z prvních míst, ještě s Vítkovem, které na Žižkově ukazují lidem, kteří tuhle městskou část neznají, takže bych řekla, že pro mě představuje hodně.“

Proč jste sem dnes přišla? Jaký je důvod vaší návštěvy parku?

„Potřebuji se dostat na Olšanské náměstí a mám víc času, tak jdu procházkou a chvíli jsem se tu zastavila, protože mám tohle místo a tenhle výhled ráda a chci si tu ještě něco pročíst.“

Myslíte si, že je tu dostatek prostoru/příležitostí pro účel vaší návštěvy, tedy pro procházení, kochání se a čtení?

„Zrovna na procházku a pokochání se výhledem určitě ano.“

Jaké další aktivity zde provozujete, když zrovna jen neprocházíte?

„Často sem chodím běhat, kvůli příkrým kopečkům, nebo si prostě jen sednout na deku, piknik, pivo do parku. Často tu pouze procházím, jak už jsem říkala, abych nešla po hlavní silnici a jako bonus viděla svůj již zmíněný oblíbený výhled.“

Z jakého důvodu chodíte právě sem? Máte tento park například blízko domova?

„Na Žižkově již nebydlím, ale pocházím odsud, a často se sem vracím, proto také často mířím právě sem. Daleko to nemám, z Palmovky chvílku pěšky. Líbí se mi, že na rozdíl od jiných míst tu bývá méně lidí, park je po kopci příjemně rozlehlý a necítím se zde jako uprostřed davu.“

A mohu se zeptat, jak dlouho již na Žižkově nebydlíte?

„Teď někdy to budou dva roky.“

Jak se vám tento park líbí? Chodíte sem ráda? A proč?

„Líbí se mi moc, z Žižkovských parků určitě nejvíce. Ráda sem chodím, ale určitě méně, než by si to tento park zasloužil. Proč, jsem již zmiňovala – výhled, únik z ulic, odlehlost.“

Změnila byste na Parukářce něco, pokud byste mohla?

„Na jednu stranu mám na tomhle parku opravdu ráda, že je jednoduchý, nekomplikovaný a nebývá tu tolik lidí jako jinde. Je přístupný z pár míst, které jsou skryté a schované a pokud o něm nevíte, v podstatě nemáte šanci na ně jen tak „narazit“. Je to dobře pro mě, ale díky tomu se tato plocha nemusí využívat tak, jak by mohla. Takže čistě pokrytecky – já bych tu nic neměnila.“

Je tu podle vás vše, co by tu mělo být nebo byste něco nového vybudovala?

„Takováto plocha by si jistě zasloužila více, než pár dětských hřišť a hřiště pro psy. Ocenila bych více sociálního zázemí jako jsou například toalety, stejně by se sem hodilo i více stánků s různým občerstvením. Takže toto jsou věci, co bych tu ocenila já.“

Řekla byste, že je tak zajímavá plocha takřka v centru města dostatečně využita? Nemohla by být i příjmem městské části třeba pro jiné účely?

„Využita zatím není v podstatě vůbec, což se mi na jednu stranu líbí, ale je to jistě škoda. Prostor tu je, proč sem nedat nějaké venkovní sportoviště nebo pořádání nějakých pravidelných akcí? Co vím, tak se tu jen občas dělá pivobraní, a to mi přijde celkem málo.“

Myslíte si tedy, že se městská část stará o Parukářku dostatečně? Nešetří na ní?

„Je tu vždy čisto a uklizeno, ale jak jsem zmínila, prostor není plně využit a myslím si, že je spouště lidem prostě „nepřístupný“ svou polohou.“

Takže byste ocenila, aby se více zpřístupnil? Například se zde vybudovaly další přístupové cesty?

„To ne, to bylo spíš konstatování. Já jsem ze svého sobeckého hlediska ráda, že to tu je trochu „tajné“, protože to tomu dává to kouzlo. Jen říkám, že už jen tím, že je na kopci a na tomhle místě, je složitější se sem dostat. Ale když už jsme u těch přístupových cest, tak bych nechala zrenovovat vstup z Olšanského náměstí, který vede po hrozných komunistických schodech a pak pěším mostkem přes silnici, který končí na mini „sídlíšti“. Tam je to totiž opravdu otravný.“

Co považujete za největší nedostatek Parukářky?

„Odlehlost a nedostupnost, což je ale na druhou stranu také její největší klad.“

Jaká je vaše představa ideálního parku? Co by měl splňovat? Co by v něm podle Vás nemělo chybět?

„Blízko mého domova, dostatečně velký, plný zeleně, hlavně stromů, přirozených keřů a travin, květin. Dětská a psí hřiště, sportoviště, sociální zařízení, stánek s občerstvením, prostor pro grilování, prostor pro shromažďování více lidí a pořádání akcí. Krásně v létě ochladí také voda, líbí se mi instalace v Malešickém parku, tím by se Parukářka mohla inspirovat.“

Když jsme u té zeleně, přijde vám, že je jí na Parukářce dostatek?

„Řekla bych, že ano. Je tu dost stromů, hezké dvě louky a dostatek travin.“

Jak celkově hodnotíte tento park oproti jiné zeleni na Praze 3? Liší se nějak?

„Srovnatelně, celkově by zde parků mohlo být více. Kromě Židovských pecí, Vítkova, Pražačky a Parukářky si teď na žádný srovnatelně velký nevzpomínám, a to je upřímně docela bída. Okolní městské části ji v tomto ohledu často válcují.“

Navštěvujete i jiné parky?

„Ano, kdekoli jsem, park navštívím. V Praze jsem myslím byla ve většině větších.“

Myslíte si, že se zastupitelstvo Parukářce věnuje tak, jak si zaslouhuje?

„Řekla bych, že asi ano. Je tu většinou čisto, jen by mohli zainvestovat do těch schodů, jak jsem již zmiňovala.“

Cítíte se tu dobře? Líbí se vám tu?

„Ano, jinak bych zde nebyla.“

Nachází se zde nějaké místo, které ráda navštěvujete? A proč?

„Nejvyšší vrchol, a to ideálně na dece, s výhledem. Tohle místo má prostě dobrou atmosféru.“

Proměnila se podle vás Parukářka v posledních letech? Stavělo se tu nebo tak něco? Vzpomínáte si?

„Neřekla bych. Za dobu, co si to tu pamatuji, je to tu stejné. Na rozdíl od Židovských pecí, kde nové bytové domy úplně zatarasily výhled z parku a podle mě zkazily celý prostor, což doufám, že se tady nestane.“

A moje poslední otázka, jaký vy sama máte vztah tomuto místu?

„Čistě nostalgický. Mám to tu ráda odjakživa, a proto se sem pořád vracím. Je to taková citová vazba k tomu všemu tady.“

Dobrá, já vám tedy děkuji za rozhovor a přeji vám příjemný zbytek dne.

„Není za co. A mějte se i vy.“

2.5 Rozhovor 5 – Informátorka Kateřina

datum: 9.7. 2021

místo a čas pořízení rozhovoru: dětské hřiště, 13.20 hodin

informátor/uživatel: žena, 32 let

dosažené vzdělání: střední vzdělání s maturitou

zaměstnání: na mateřské dovolené

bydliště: ulice Domažlická

Když se řekne Parukářka, co vás první napadne?

„Park s vyžitím pro děti, hřiště a festivaly, třeba ten beerfest a dobrá dostupnost z mého bydliště.“

Co pro vás znamená Parukářka?

„Možnost dostat se do přírody z rušné části ulice, a to poměrně rychle, ale není to pro mě park, kde bych trávila čas úplně nejraději.“

A proč jste sem tedy dnes přišla?

„Protože jsem šla s kočárkem a dětmi na jídlo na Olšanské náměstí a chtěla jsem se projít, a tak jsem raději šla tudy, protože to byla pro mě lepší cesta, než jít kolem hlavní ulice, kde jezdí auta a tramvaje.“

Myslíte si, že je tu dostatek prostoru/příležitostí pro vaši návštěvu s dětmi?

„To určitě, protože hned na začátku, tady dole od Olšanky, je tohle hřiště, a to je podle mě na velikost toho parku tady dostačující.“

A jaké další aktivity zde provozujete, když tu nejste například s dětmi?

„Teď momentálně žádné, protože mám děti ještě malé, ale občas sem s přáteli zajdu na pití, ale nikdy ne cíleně, ale zase, že máme náhodou cestu kolem. Není to takový to cílený, že pojdme na pivo na Parukářku, ale spíš, když už tudy jdeme, tak si sedneme na jedno.“

Aha, takže sem chodíte většinou jen, když si někam zkracujete cestu nebo proto, že máte Parukářku třeba i blízko domova?

„Jenom když je cesta, ale nemám ji zase tak daleko od místa, kde bydlím, ale jak jsem říkala chodím tudy pravidelněji třeba pro to jídlo.“

Když bych se zeptala, kde tedy bydlíte?

„Tady dole v Domažlické.“

Aha, a když bych se vás zeptala, jak se vám tento park líbí? Chodíte sem ráda, případně proč?

„Obecně v porovnání s parky, kam v Praze chodím, to úplně můj oblíbený park není, ale je jako příjemný, že je relativně velké a dá se tu s dětmi zabavit.“

Navštěvujete i jiné parky?

„Ano.“

A jaké?

„Tak zejména park Vítkov, ten mám hodně ráda, pak Židovské pece, Stromovku, Podvinní a Třebešín.“

Jak celkově hodnotíte tento park oproti jiné zeleni na Praze 3? Liší se nějak?

„No, myslím si, že ani ne. Přijde mi to v podstatě stejný, to, že já osobně ho nepreferuji není asi ukazatel, že by byl lepší nebo horší, ale liší se asi tím výhledem, ten je obdobný jedině snad na Vítkově.“

Změnila byste na Parukářce něco, pokud byste mohla?

„Ty kopce, protože když tu tlačím kočárek, tak se občas pořádně zapotím, ale zase na druhou stranu je tu kvůli nim krásnej výhled, no. Takže je to něco za něco.“

Je tu podle vás vše, co by tu mělo být nebo byste něco nového vybudovala?

„Hezké by bylo nějaké jezírko, ale zase chápu, že vzhledem k těm kopcům a tak, to není úplně reálné. Není tu taková rovina jako ve Stromovce, ale nějaká fontánka nebo tak, jako je na Třebešíně, by tu mohla být.“

Řekla byste, že je tak zajímavá plocha takřka v centru města dostatečně využita? Nemohla by být i příjmem městské části třeba pro jiné účely?

„To si nedovedu moc představit pro jaké, vzhledem k tomu, jak je to tu situované. Hlavně jsem ráda, že je tu park, kde jsou travnaté plochy, kde se dá sednout na trávu s výhledem a trochu si oddychnout anebo s dětmi, když jsou větší kopat s míčem nebo právě tady to hřiště s prolejšačkama, skluzavkou a tak.“

Myslíte, že se tedy městská část stará o Parukářku dostatečně? Nešetří na ní?

„Nemám pocit, že by tu byl nepořádek nebo že by to tu bylo nějak zanedbané, takže ano.“

Je tu něco, co se vám vyloženě nelíbí, s čím nejste spokojena?

„Úplně ne, ale jako co by mohlo být příjemnější je to posezení s pitím. Chápu, že tu jsou štamgasti a lidi co to mají rádi, ale mně osobně by se líbilo něco modernějšího nebo zrekonstruovanějšího, ale není to nic, co by mě nějak drásalo nebo tak.“

Co považujete za největší nedostatek Parukářky?

„Že tu není moc pítek a nějaká voda. Celkově nějaké fontánky na osvěžení v létě tu chybí.“

Jaká je vaše představa ideálního parku? Co by měl splňovat? Co by v něm podle Vás nemělo chybět?

„No tak dostatek zeleně určitě, míst k sezení, nějaké lavičky, nejlépe ve stínu, dětské hřiště, fontánky, jezírka nebo něco takového, udržované cesty pro kočárek a dostatek košů, aby ten park byl prostě udržovaný, nebyly tam nedopalky od cigaret a odpadky. A ještě ideálně místo, kde je možnost si koupit pití, a co by bylo super jsou veřejné záchody, protože to mi obecně v parcích chybí. Klidně i zpoplatněné než nějaké toiky. Preferovala bych klidě budku, kde zaplatím, ale budou se tam o to starat a vyčistí to tam, když je tam nějaký nepořádek. To mi hodně chybí, i když je to obecně problém v parcích i ve městě.“

Myslíte si, že se zastupitelstvo Parukářce věnuje tak, jak si zaslouhuje?

„Jo, nemám pocit, že by tu byl nějaký problém, že bych procházela a říkala si, aha, že to nikdo neřeší nebo že by to bylo ve špatném stavu, to ne.“

Cítíte se tu dobře? Líbí se vám tu?

„Jo, cítím se tu dobře, až na to, že dneska tlačím ten kočár do kopce a k tomu jdu i z nákupu, tak je to trochu náročnější, ale to je spíš dočasný pocit.“

Nachází se zde nějaké místo, které ráda navštěvujete? Případně proč?

„Ani ne, nemám tu preferované místo. Pocházím z Řevnic, tam je té zeleně přece jen víc. Dost mě to tam táhne, tak tam často jezdím. Mám tam rodiče a bratra. Miluju přírodu a tady v Praze se jí moc neužije.“

Takže nejste rodilá Žižkovanda?

„Ne, to opravdu nejsem. Tady jsem poměrně krátce. Přestěhovala jsem se sem kvůli práci, protože už jsem měla dost těch cest vlakem. No, a teď mám děti, tak je fajn, že je v Praze všechno dostupné. Bez dojíždění, ale je to zase na úkor té zeleně.“

Takže je tu podle vás málo zeleně?

„Ano, a nejen na Parukářce. Obecně mi tu přijde málo zelených ploch, ale to je asi tím, že jsem zhýčkaná z bývalého bydliště.“

Proměnila se podle vás Parukářka za dobu, co zde žijete?

„Nemám ten dojem. Nemůžu soudit, protože tu jsem celkem krátce, nějakých pět let, takže za tu dobu nemám ten dojem.“

A má poslední otázka. I přes to, že tu nežijete dlouho, máte nějaký vztah tomuto místu?

„Prakticky to беру jen tak, že je to park, který je po cestě, no. Není to park, který vyhledávám záměrně, ale zase to není tak, že bych to tu neměla ráda nebo se mi to tu nelíbilo. Pro děti je tu celkem pěkné hřiště, ze kterého je často nemůžu dostat.“

Tomu rozumím, z hřiště se dětem nechce skoro nikdy. Jinak já vám děkuji za rozhovor a přeji hezký zbytek dne.

„Není zač. Vám také.“

Na shledanou.

„Na shledanou.“

2.6 Rozhovor 6 – informátorka Monika

datum: 12.7. 2021

místo a čas pořízení rozhovoru: lavička uprostřed Parukářky, 16.40 hodin

informátor/uživatel: žena, 36 let

dosažené vzdělání: střední vzdělání s maturitou

současné zaměstnání: poskytování krátkodobých půjček

bydliště: ulice Žerotínova

Když se řekne Parukářka, co první vás napadne?

„Hm, asi park v centru Prahy, výhled a místo k relaxaci.“

Co pro vás představuje Parukářka?

„Místo, kam chodím dost často, kde trávím svůj volnej čas. Chodím sem s kamarády nebo pejskem na procházky, popřípadě si sem jdu zrelaxovat s knížkou a konají se tu taky různé zajímavý akce, kdy si člověk zajde i do toho stánku na nějaký ten párek v rohlíku a pivo. Takže asi to.“

Když jste zmínila ty akce, jaké máte třeba na mysli?

„Třeba to Žižkovský pivobraní, co tu bylo ještě před covidem, to je taková prima akce anebo jsem tu jednou byla na nějakým koncertu.“

Dobře. A proč jste sem přišla dnes? Jaký je důvod vaší návštěvy?

„No, dneska jsem přišla, protože se potřebuji projít, protože v práci celej den jen sedím.“

Když už jste načala téma práce, můžu se zeptat čím se živíte?

„Já pracuju v jedný firmě, která poskytuje krátkodobý půjčky.“

Rozumím, a vy tedy pracuje v oboru, který jste vystudovala nebo jaké je vaše vzdělání, pokud se můžu zeptat?

„No, můžete. Já jsem vyučená kadeřnice, ale ze zdravotních důvodů jsem to potom nemohla dělat, a tak jsem si udělala nástavbu na podnikání, a teď dělám ty půjčky.“

Dobrá, a kdybich se vrátila zpátky k parku, říkala jste, že jste tu dnes na procházce. Kromě ní tu jindy provozujete také nějaké jiné aktivity?

„Tak většinou sem chodím na ty procházky sama nebo s pejskem. Taky sem zajdu s kamarády na pivo, sem tam si zaházíme létajícím talířem, zahrajeme pinčes, jo a taky jsem tu byla nedávno grilovat.“

Z jakého důvodu chodíte právě sem? Máte tento park blízko domova?

„No, mám to kousek od domova a je to příjemnej park, kde ještě zatím pořád není tolik lidí, tak mi to tu přijde prima.“

Když říkáte, že ho máte kousek od domova. Mohu se zeptat, kde bydlíte?

„Dole na Žižkově.“

Mohla bych se zeptat v jaké ulici? Abych měla představu, jak daleko to asi máte?

„No, dole v Žerotínce, takže fakt kousek.“

Když bych se zase vrátila k parku. Jak se vám tento park líbí? Chodíte sem ráda? A proč?

„Tak park se mi líbí, protože je tu vše, co potřebuju. Klidný místo, kde nikoho nemusím potkat a můžu si v klidu číst, ale i rušný místo u cesty, kde můžu pozorovat, co se děje. Je tu taky hodně trávy, takže si člověk může položit deku a piknikovat nebo jsou tu ty grily, kde člověk může uspořádat třeba rodinnou oslavu nebo posezení s kamarády. Takže asi tak.“

Změnila byste na Parukářce něco, pokud byste mohla?

„Nenapadá mě, co bych změnila, možná víc pitek pro pejsky a celkově pítka i pro lidi, protože když tu je člověk celej den v létě, tak by se rád někde osvěžil.“

Takže je tu podle vás vše, co by tu mělo být nebo byste něco nového vybudovala, třeba ta pítka?

„Jo, ty pítka určitě anebo nějaký vodní kompozice, aby se člověk mohl osvěžit, jak už jsem říkala. Popřípadě bych rozmístila víc záchodů, protože těch je tu taky málo a klidně bych uvítala další stánek někde uprostřed parku, protože je tu jen jeden a ten je až na konci.“

Je tu třeba něco, co se vám vyloženě nelíbí, s čím nejste spokojena?

„Nic mě momentálně nenapadá.“

A co považujete za největší nedostatek Parukářky?

„Jak jsem již zmiňovala, záchody a málo vody.“

Jaká je vaše představa ideálního parku? Co by měl splňovat? Co by v něm podle Vás nemělo chybět?

„Ideální park si představuju, že na kraji parku je dětský hřiště naopak na druhém konci je klidná travnatá část, kde si člověk může zrelaxovat, nebo si udělat piknik s kamarádama. Určitě by tam mělo být ohraničené místo pro domácí mazlíčky, protože dneska už má pejska skoro každý třetí člověk v Praze. Uprostřed parku by mělo být sociální zařízení, nějaké ty záchody a tak, plus nějaký to občerstvení, a taky nesmí chybět dostatek odpadkových košů, aby tam nebyl bordel.“

Jak celkově hodnotíte tento park oproti jiné zeleni na Praze 3? Liší se nějak?

„Neřekla bych, že se nějak moc liší od ostatních, je to prostě park, kam si rád každý zajde.“

Navštěvujete i jiné parky?

„Navštěvuji i jiné parky.“

Jaké například?

„No, Vítkov, Pražačku, Pece, většinou ty v okolí.“

Jaký máte názor na to, jak se městská část stará o tento park?

„Myslím si, že se stará dostatečně. Koše nejsou přeplněné a bordel se neválí na zemi, takže co víc si přát.“

Řekla byste, že je tak zajímavá plocha takřka v centru města dostatečně využitá? Nemohla by být i příjmem městské části třeba pro jiné účely?

„Myslím, že je vše tak jak má být, rozhodně bych ani o kousíček zeleně neubrala, ba naopak, spíš bych přidala, na to, kolik je v okolí paneláků a pořád se staví, tak do budoucna si myslím, že budou všechny parky přeplněné.“

Když mluvíte o tom zastavování, zaslechla jste, že by se mělo zastavovat například i okolí Parukářky?

„Neslyšela jsem o tom, že by se tu mělo stavět, ale rozhodně s tím nesouhlasím, Praha potřebuje víc zeleně, sice vím, jaká je situace s bydlením, je ho nedostatek, ale je tolik míst v okolí Prahy, než zastavovat zeleň tady.“

Rozumím. Téma bydlení v Praze je kapitola sama o sobě, ale já bych se ještě ráda vrátila přímo k Parukářce. Když sem chodíte, cítíte se tu dobře? Líbí se vám tu?

„Ano, cítím se tu dobře. Je prima mít kam se jít provětrat, když nechcete být doma sama.“

Nachází se zde nějaké místo, které ráda navštěvujete? A proč?

„Ano, ale těžko se popisuje, když je to jedno místo u stromu. Je tam klid a ráda si tam roztáhnou deku, když je teplo a piknikuju, nebo si čtu knížku.“

Chápu. Jaký tedy máte vztah tomuto místu? K Parukářce?

„Velmi kladný, pamatuji si na první vzpomínku v tomhle parku, když jsme ještě na základní škole šli o hodinu tělocviku sem. Právě napadl sníh a my se tu koulovali a stavěli sněhuláky, tak to ve mně asi něco zanechalo. Je to podle mě prima park, a proto sem ráda chodím.“

To je hezké, že si tu na to pamatujete už od dětství. Mohu se tedy nakonec našeho rozhovoru zeptat, kolik je vám let?

„Čerstvě třicet šest.“

Dobře, tak já Vám moc děkuji za ochotu a čas. Snad jsem vás moc nezdržela. A mějte se hezky a na shledanou.

„Ne, to je v pohodě, nashle.“

2.7 Rozhovor 7 – informátor Jakub

datum: 24.7. 2021

místo a čas pořízení rozhovoru: grilovací místo na Parukářce, 14.10 hodin

informátor/uživatel: muž, 26 let

dosažené vzdělání: střední vzdělání s maturitou

zaměstnání: projektant

bydliště: Nusle

V úvodu našeho povídání bych se vás ráda zeptala, kolik je vám let a čím se živíte?

„Je mi dvacet šest a pracuji jako projektant, ale k tomu si dodělávám ještě vejšku.“

Mohu se zeptat, co studujete, případně na jaké škole?

„Krajinné a pozemkové úpravy na zemědělce.“

Dobře a teď bych se už vrhla na rozhovor samotný. Můžu se zeptat, co vás první napadne, když se řekne Parukářka?

„Křížek, Žižkov, dětství.“

Co pro vás představuje Parukářka?

„Co pro mě představuje? Asi hlavně dětství a mládí. Do školky jsem chodil tady vzadu v ulici, a jelikož jsem s rodiči bydlel na starém Žižkově, tak nejrychlejší cesta byla logicky přes Křížek. Taky jsme si sem chodili hrát se školkou, to tu ještě bylo takový starý dřevěný hřiště, rozbitý a posprejovaný. Po školce jsem se přesunul na Lupáčovku, takže veškerý družiny, vycházky v nižších ročnících byly sem. Ve vyšších už jsem sem zase chodil sám, respektive s kamarády. Tady nahoře, jak je ta zeď, tak tam jsme experimentovali s alkoholem a cigaretama a podobně. Vlastně když na to vzpomínám, byl jsem tu skoro furt.“

Aha, a proč jste sem přišel dnes? Jaký je důvod vaší návštěvy?

„Asi za půl hodiny tu máme sraz se základkou, no a jelikož jsem zase přišel brzo, tak jsem si řekl, že si to tu projdu a podívám se, co je nového.“

To je super, že se sejdete se základkou. A co máte v plánu, jestli se můžu ptát?

„Plán je, že si něco ogrilujeme, popijeme a podobně.“

Myslíte si, že je tu dostatek příležitostí pro účel vaší návštěvy? Tedy pro grilování s přáteli?

„Myslím, že je, samozřejmě bych se nezlobil, kdyby byl ten prostor, kde se dá grilovat zastřešenej, ale chápu, že to vzhledem k těm stromům okolo není úplně proveditelný.“

Chápu, a kromě grilování s přáteli, zde provozujete i nějaké další aktivity?

„Občas si sem zajdu zaběhat.“

Z jakého důvodu chodíte právě sem? Říkal jste, že jste bydlel poblíž s rodiči, máte tento park blízko domova i v současné době?

„Už bohužel tak blízko ne, ale mám to kousek od bytu rodičů, kde jsem dřív bydlel, tak sem takhle sem tam zaskočím. Ted' mě sem v poslední době tahají hlavně kamarádi, nebo si sem jdu po posilce zaběhat. Rád bych se sem dostal častěji, hlavně v letních měsících je to tu vážně super, ale bohužel už mě to táhne víc na Prahu 4, kde jsem ted'.“

I přes to, že už sem nechodíte tak často jako dříve, líbí se vám tento park? Případně z jakého důvodu?

„Park je super, obzvlášť když si vzpomenu, jak to tady vypadalo třeba před patnácti lety. Opravená hřišťátka pro děti, možnost grilů, koukal jsem, že i dole u bunkru je ted' nějaké posezení. Zdá se, že to směřuje dobrým směrem.“

Je něco, co byste na Parukářce změnil, pokud byste mohl?

„Tak pokud se můžu hodně zasnít, tak třeba malé hřiště na street basketball by se mi tu líbilo, třeba nahoře u stěny je na něj příhodný místo, případně malý skatepark podobný tomu, co je ted' ve Stromovce. Dalo by se tady toho vymyslet spousta. Jak už jsem říkal, nějaké pěkné místo pro mladé, boulder na lezení, místo pro pop-up akce, různé workshopy. Já vím, že se podobný věci dělají dole u skautů, ale to je takový ostrčený a zapadlý.“

Aha, takže byste řekl, že by Parukářka mohla být více využita? Mohla by být i například zdrojem příjmu městské části?

„Myslím, že ano. Mohlo by se tu klidně pořádat víc akcí, festivalů, streetfood akcí, i velký blešák by tady mohl být zajímavý. Něco na způsob Zažít město jinak.“

Takže jaký máte názor na to, jak se městská část stará o tenhle park?

„Já už se tady skoro neocitám, takže vždycky tu objevím něco nového, opraveného. Určitě by se mu mohli více věnovat, ale na druhou stranu chápu, že to asi nejde tak snadno zařídit.“

Je na Parukářce něco, co se vám vyloženě nelíbí, s čím nejste spokojen?

„Ne, že vyloženě nelíbí, ale plácek kolem hospůdky by si zasloužil menší renovaci, stejně jako sama hospůdka. Na druhou stranu by někdo mohl namítat, že to ztratí tu svojí žižkovskou duši.“

Co považujete za největší nedostatek Parukářky?

„Špatnou přístupnost z určitých stran. Myslím si, že například z Nákladového nádraží nebo dokonce z Olšanské je sem ta cesta úplně strašná.“

Rozumím. A kdybych se vrátila k parkům obecně. Jaká je vaše představa ideálního parku? Co by měl splňovat? Co by v něm podle Vás nemělo chybět?

„Ideální park by měl být pro každého, tedy spíš pro všechny věkové skupiny. Oplocené, hlídané hřiště se skluzavkami, prolejšačkami a houpačkami pro malé. Skatepark nebo hřiště na malou kopanou, basketball pro mladší. Nějaké pěkné bistro na schlazení žízně. Hodně laviček na odpočinek, koše na třídění odpadků. Samozřejmě dost zeleně, pod kterou se dá v létě schovat před sluncem a kopec na zimní zábavu, když teda napadne sníh jako letos.“

Kromě Parukářky, navštěvujete i jiné parky?

„Ze žižkovských snad už jen Vítkov, pokud se bavíme o celé Praze, tak samozřejmě ano. Nejčastěji Riegerovi sady, Grébovku, Folimanku a Central park na Kavčích horách.“

Jak byste ohodnotil Parukářku oproti jiné zeleni na Praze 3? Liší se nějak?

„Pro mě má asi největší část žižkovské duše ze všech parků, co tu máme. Je to bohužel nepopsatelná věc, která je samozřejmě v mém případě ovlivněna vzpomínkami.“

Nachází se zde nějaké určité místo, které máte rád?

„Bunkr nad hřištěm, kam si s přáteli chodíme sednout s pivem nebo vínem.“

Když jste zmínil to vzpomínání, proměnila se Parukářka za dobu, co ji navštěvujete?

„Ano, velice. Ať už opravou hřišť, úpravou cesty za zdí, grily vzadu u školky a podobně.“

Dobře. A moje poslední otázka, kterou už jsme trochu v průběhu nat'ukli, jaký máte vztah tomuto místu?

„Vřelý, jak jsem říkal, jako malej jsem tu byl pořád a měl jsem to tu rád. Jako dospělej jsem tu míň, ale pořád mě sem něco táhne.“

Dobře, tak já Vám moc děkuji za ochotu a mějte se hezky.

„Vy taky.“

2.8 Rozhovor 8 – informátor Petr

datum: 9.8. 2021

místo a čas pořízení rozhovoru: dole u schodů u vstupu do bunkru, 16.20 hodin

informátor/uživatel: muž, 54 let

dosažené vzdělání: střední vzdělání s maturitou

zaměstnání: účetní

bydliště: Jeseniova

Když se řekne Parukářka, co vás první napadne?

„No, první, co mě napadne je obchod s parukama.“

Hm, to je zajímavá asociace. To jste mě popravdě trochu zaskočil. Vy jste se někdy zajímal o historii Parukářky, nebo o to, proč se to tu tak jmenuje?

„Tak vždycky mi ten název přišel zvláštní, a tak jsem si to našel na internetu.“

To je super, že se takhle zajímáte. A když vás zajímala minulost Parukářky, sledujete třeba i současné dění? Přijde vám třeba, že se Parukářka v posledních letech nějak proměnila?

„Jak se to vezme. Proměnilo se spíš to okolí, protože za dobu, co sem chodím, se tu postavilo tohle strašný sídliště, ale jinak sama Parukářka mi přijde víceméně pořád stejná.“

Chápu. A proč jste sem dneska přišel?

„Jdu tudy na Olšaňák na nákup.“

A když si tudy nezkracujete cestu na nákup, chodíte sem i z jiného důvodu?

„No, někdy tu zajdu do hospody na pivo a s manželkou sem chodíme na procházky.“

A proč chodíte na procházky právě sem? Asi máte Parukářku blízko domova, když tudy chodíte na nákup?

„Mám, bydlím tady už nějaký ten pátek.“

Dobře a můžu se zeptat, v jaké bydlíte ulici?

„V Jesenince.“

Tak to máte opravdu blízko. A když bych se vrátila k parku, jak se vám Parukářka líbí? Chodíte sem rád?

„Tak, líbí se mi. Nejvíc mě tu asi bavěj ty prúduchy a ty betonový části bunkru, co jsou vidět nahoře, protože tam někdy posedávám.“

Aha, takže to je vaše oblíbené místo? Proto sem chodíte?

„Jo, ale i kvůli tomu výhledu a hlavně proto, že to mám blízko, když chci vypadnout někam ven.“

Dobrá a je třeba něco, co byste tu změnil, kdybyste mohl?

„Asi bych tu vysadil víc stromů a upravil bych to tu, aby tu bylo víc příjemnejch zákoutí.“

A jinak je tu vše, co by tu mělo být, nebo byste něco nového vybudoval?

„Třeba mě napadlo udělat nějakou pěknou dřevěnou rozhlednu, aby bylo líp vidět na všechny strany. To by mohlo bejt dobrý.“

Rozumím. A když bych se naopak zeptala, co je podle vás největší nedostatek Parukářky? Napadne vás něco?

„No, je tu fůra psů a fůra dětí, takže v létě tu člověk moc klidu neužije.“

A jak by podle vás měl vypadat ideální park?

„Anglickej nebo francouzkej, takže bud' nechanej přírodnímu stavu, kdy tam budou jen sypaný cestičky, žádněj asfalt, maximálně koše na odpadky anebo francouzkej, kde je všechno pěkně upravený, narýsovaný, keře, kytičky, pítka, fontány, všechno.“

Takže jedna z těchto variant je vaše představa ideálního parku?

„Ano.“

Dobře a když bych se zeptala, jak hodnotíte Parukářku oproti jiné zeleni na Praze 3? Liší se třeba nějak?

„Je poměrně malá, třeba Vítkov je mnohem větší. Jinak je to asi podobný.“

A když jste zmínil Vítkov, navštěvujete i jiné parky v Praze?

„Navštěvuju.“

A které?

„Vítkov, Letnou, Královskou oboru.“

Dobrá a řekl byste, že je tak zajímavá plocha takřka v centru města dostatečně využitá? Pořádají se zde například nějaké akce nebo něco podobného, které by mohly být zdrojem nějakého příjmu městské části?

„To víte, že pořádají, teda ted' moc ne, ale když nebyl covid, tak jo. Takový ty akce pro rodiny s dětma. Taky hodně oblíbený je pivobraní, nebo tu dřív bývaly hlavně koncerty, který si myslím něco do tý kasy městský části přinesly.“

A jaký máte názor na to, jak se městská část stará o Parukářku?

„No mně se nezdá, že by se o ni nějak starala, jakože posekaj trávu, to by mělo být v každým parku a ta hospoda je taky taková omšelá. Mohli by to třeba natřít.“

Takže vám přijde, že by si zasloužila více pozornosti?

„Určitě, je to tady necháný nějakýmu volnému sledu, posekání trávy a tak, to jo, ale třeba ty lavičky by se mohly vylepšit.“

A i přes to se tu cítíte dobře? Máte nějaký vztah k tomuto místu?

„Cítím, chodím sem, abych užil klidu a procházky, ale nějaký hlubší vztah tu k tomu nemám.“

Dobře a moje poslední otázka, můžu se zeptat, kolik je vám let, co máte za vzdělání a jakou děláte práci?

„No, je mi 54 a jsem účetní.“

A jaké tedy máte vzdělání?

„Mám maturitu.“

Dobře, tak Vám děkuji za rozhovor a na shledanou.

„Nashle.“

2.9 Rozhovor 9 – informátor Miroslav

datum: 22.8. 2021

místo a čas pořízení rozhovoru: lavička na Parukářce, 10.15 hodin

informátor/uživatel: muž, 80 let

dosažené vzdělání: základní vzdělání

současné zaměstnání: důchodce

bydliště: ulice Chelčického

Když se řekne Parukářka, co první vás napadne?

„Tak Parukářka se říkalo vždycky tý východní polovině, jak byla Kapslovna. Tady tomu, kde stojíme, tomu se odjakživa říká Vrch sv. Kříže nebo Křížek, protože faktem je, že Vrch sv. Kříže byl od Parukářky oddělený zdí a až za ní byla Parukářka.“

Co pro vás Parukářka, tedy spíš Křížek znamená?

„Tak vzhledem k tomu, že sem chodím celý život, tak to pro mě jsou hlavně vzpomínky. Já si ještě pamatuju, jako malej kluk, jak tu ve 49. roce začali kopat tyhle šachty, a to bylo potom uzavřený, že se sem jako nedalo jít, protože tu udělali takovou ohradu. Až

teprve potom, když to skončilo, tak tu ohradu jako dali pryč a mohlo se sem začít zase chodit. Ale například v 68. roce tam v těch místech toho hřiště, tak tam si Rusové udělali nějakou vysílačku, takže se tam taky pak nesmělo. Ale zajímavý bylo, že tam vojáků bylo dost, ale jinak na Žižkově jste vždycky potkala maximálně jednoho nebo dva, když si šli někam pro pivo, ale jinak o nich nikdo nevěděl. A taky tady směrem k nákladáku, tak tam kdysi bejvalo krásný velký zahradnictví, kde byly i ovocný stromy, a tam jsme s klukama chodili vždycky v létě tajně na jablka.“

Aha, koukám, že tu na to máte spoustu vzpomínek. Takže předpokládám, že vy jste asi rodilej Žižkovák, že? Takže tu možná bydlíte celý život?

„No to jsem, bydlím tu odjakživa, akorát jsem se dvakrát stěhoval, ale vždycky to bylo ze Žižkova na Žižkov.“

To chápu, a teďko bydlíte někde poblíž Parukářce, teda Vrchu sv. Kříže, nebo jak to, že jste dnes tady?

„Já bydlím v Chelčický ulici, to je jedna z těch, jak jsou u Lupáčovky, tý školy dole na Olšanským, jestli víte.“

Jojo, vím. Tak to sem nemáte zase tak daleko. Takže sem chodíte poměrně často nebo tohle je spíš výjimka? Nebo proč jste sem dneska vlastně přišel?

„Tak už mám svoje roky, ale naštěstí mi zdraví, zaplaťpánbůh, ještě docela slouží, takže chodit zatím můžu, tak sem čas od času zajdu posedět na lavičku, zavzpomínat, popřemýšlet a když je pěkně, tak si i jedno malý pivo dám.“

Chápu, takže sem chodíte hlavně na procházku a zavzpomínat si?

„Ano.“

A když bych se vás zeptala, jak se vám tenhle park líbí?

„Tak ono se to tu maličko změnilo, protože dřív tu hřiště a takový věci moc nebyly, nebo ne takový, jaký jsou teď, ale já bych řek, že teď je to tu hezký. Ono se tu toho stejně nedá moc vymyslet, jak je to kopec, tak tu nic moc neuděláte, a to je dobře, protože to tu zůstalo vesměs stejný, jako to bylo a za to jsem rád.“

A jak jste například spokojen s místní zelení?

„Přijde mi dostatečná. Ono, kdyby se tu vysázelo víc stromů, třeba tady na louce, tak by pak nebylo vidět na Prahu, že jo. No, a tady jsou hlavně ty akáty, ty když kvetou, tak to krásně voní. A hlavně na jaře je to tu taky pěkný, ty rozkvetlý špendlíky a trnky, nebo co to je. Takový malý bílý kvítky to má, tak si to vždycky natrhám do vázy na stůl.“

Rozumím. A když to tu takhle znáte, nachází se zde nějaké místo, které rád navštěvujete? A případně proč?

„Jedno konkrétní místo ne, já to tu mám rád všude.“

Chápu. A jaký tedy máte vztah k tomuto místu? Ke Křížku?

„Krásný. Já jsem si tu jako malej hrával s kamarádama, pak jako starší jsem sem brával děvčata, no a teď sem chodím už jen na ty svoje procházky. Ale za celý život si tu k tomu nějaký vztah vybudujete, že jo. Pamatuju, že tady vepředu byl vždycky Křížek holej, takže tu byl výhled a sem jsme chodili právě s děvčaty a spíš na tý straně, co je Parukářka, tak tam byly stromy, takže tam jsme si jako malí kluci hráli a lezli jsme tam. Ale to by bylo na dlouhý vyprávění, a to bychom tu taky mohli být do zítřka.“

Rozumím, máte to tu asi opravdu, rád, že?

„Ano, to mám.“

Takže kdybyste tu mohl něco změnit, změnil byste něco?

„Já si říkám, že je to dobrý, jak to je. Já nejsem náročněj, víte, mně stačí, že je tu lavička, kde si můžu sednout, když mě bolí nohy, a to mi stačí.“

Takže je tu podle vás vše, co by tu mělo být a nic jiného byste tu nevybudoval?

„Já myslím, že je tu všechno. Možná by se jen mohly opravit schody, co jsou tady ze strany od Olšanskýho, protože ty jsou ve špatném stavu, ale kromě toho, jediné mě napadá, že bych tu uvítal toalety, místo těch budek, co tu jsou, ale je pravda, že klasický toalety jsou u občerstvení, ale možná by se mohly někde udělat veřejný, víte.“

Ano, vím, co myslíte. A když bych se zeptala, jestli se vám tu něco vyloženě nelíbí, je tu něco takového?

„Něco, co by se mi vyloženě nelíbilo? To mě nic nenapadá, jak jsem říkal, nejsem náročněj, kdyby se mi tu něco vyloženě nelíbilo, tak sem přece nechodím.“

A co považujete za největší nedostatek Křížku?

„Přístupnost pro starý lidi, jako jsem já, co třeba už nemůžou moc chodit, ale to zase nemůžu říct, že je nedostatek, protože když je to kopec, je jasné, že je to náročné pro chůzi a zase kdyby tu byla placka, tak by z Křížku nebyl výhled. Takže to není úplně nedostatek.“

Rozumím, a jak si tedy vy představujete ideální park? Jak by měl vypadat a co by v něm nemělo chybět?

„No, ideální park by byl takovej bezva, kdyby tam byla klidová zóna jako pro starší lidi a pro maminy s kočárkem a pak by tam měla být část pro mladý, kde by bylo hřiště s pískovištěm a prolejšačkama, ale záleží na tom, jak by ten park byl velkej. No, zkrátka by tam nemělo chybět vyžití jak pro lidi, co rádi sportujou, takže nějaký plácek, aby tam mohli hrát fotbal nebo házenou, tak pro starší lidi by tam měly být lavičky a stín, kde si můžou sednout a odpočinout, a taky by tam mělo být nějaký občerstvení pro lidi a toalety, když si někdo potřebuje odskočit. Takže takhle nějak si představuju ideální park.“

Jak celkově hodnotíte tento park oproti jiné zeleni na Praze 3? Liší se nějak?

„No tak mně se Křížek líbí, a ještě Pece jsou bezva, ale tam už jsem pár let nebyl, tak nevím, jaký to tam teď je. No a liší se od těch ostatních parků tím umístěním, že je v centru Žižkova, pak je tu ten výhled, kterej není všude, tak asi.“

Rozumím, a kromě Křížku navštěvujete i jiné parky?

„Poslední dobou moc ne.“

A myslíte si, že se městská část stará o Parukářku dostatečně?

„Myslím si, že jo. Je to tu bezvadný a za poslední roky je vidět, že se tu o to víc staraj, protože tu je čisto, koše jsou vyneseny, není tu nepořádek a seká se tu tráva.“

A teď bych měla otázku úplně odjinud. Slyšel jste něco o zastavování v okolí Parukářky?

„Slyšel, ale je to tam nějaký složitý. Myslím, že jsem někde četl, že směrem k Jesenince, jak býval rozhlas, tak tam snad něco mají stavět a pak taky má vyrůst ještě něco směrem k nákladáku, jak je to sídliště. Ale víc o tom nevím. Ale můžu vám říct, že je to hrozný, jak se tu teď všude staví.“

Tomu rozumím, dost se to tu všude asi změnilo, že jo?

„No, to máte pravdu. Škoda slov k tomu něco říkat.“

Chápu. Jinak takhle je to asi z mé strany všechno, jenom mohla bych se vás zeptat, kolik je vám let a co jste studoval?

„Já jsem ročník 41, tak si to spočítejte a jinak já nejsem nijak studovanej, já jsem celý život dělal řemeslníka, ale nikdy jsem nic nestudoval, jenom na základku jsem chodil.“

Dobře, tak já vám moc děkuji za rozhovor a přeji vám pevné zdraví, protože na svůj věk jste opravdu čipera.

„No, to vám děkuju, snažím se.“

Tak se mějte pěkně a na shledanou.

„Na shledanou.“

2.10 Rozhovor 10 – informátor Roman

datum: 22.8. 2021

místo a čas pořízení rozhovoru: lavička na vrchu parku Parukářka, 15.00 hodin

informátor/uživatel: muž, 24 let

dosažené vzdělání: střední vzdělání s maturitou

zaměstnání: ve společnosti Anytime

bydliště: Jižní Město

Na úvod našeho rozhovoru bych se vás ráda zeptala, co vás první napadne, když se řekne Parukářka?

„Asi ten výhled, ten je hodně ikonickéj.“

Dobře, a co pro vás osobně znamená Parukářka?

„No, tak pro mě osobně je to místo, kde si můžu já nebo jako obecně lidi odpočinout aspoň v nějaký tý zeleni, a přitom bejt uprostřed Prahy. Ne, že by Praha nebyla zelený“

město, ale je to tu celkem dost zastavěný, že jo. Navíc, jak říkám, je tu super, že je tu vidět Prahu zase trochu jinak.“

Chápu. A proč jste sem dneska přišel? Jaký je důvod vaší návštěvy?

„Asi se budu opakovat, ale ten výhled. Navíc tu mám za chvíli sraz s přítelkyní, takže doufám, že to sfoukneme rychle, aby nás nenačapala.“

Chápu, nebojte se, jak jsem říkala, bude to jenom chvílka. A můžu se teda zeptat, jestli tu někdy provozujete i nějaké jiné činnosti, když tu zrovna nemáte sraz se slečnou?

„No, co si pamatuju, tak jsme si tady jednou s kámošema házeli frisbíčkem, ale to je asi tak všechno. Spíš tenhle park беру na tu procházku a posezení s mojí přítelkyní.“

Z jakého důvodu teda chodíte právě sem, když bych pominula kvůli výhledu? Máte to tu třeba v blízko z domova?

„To vůbec, protože jsem z Jižáku, takže sem chodím hlavně kvůli přítelkyni, která tady kousek bydlí.“

Rozumím, a i když nejste místní, jak se vám tenhle park líbí? Chodíte sem rád?

„Chodím sem rád, protože je tu fajn atmosféra, člověk si tu může koupit i nějaký to pívko, docela to tu žije a jako bonus je tu ten hezkej výhled.“

A je tu podle vás všechno, co by tu mělo být, nebo byste ještě něco vybudoval?

„Tak přijde mi, že je tu toho dost, dost laviček, hřišť, míst, kde se dá natáhnout deka, o tom žádná, ale obecně mi tu chybí nějaký altán nebo domeček, kde by se dalo schovat třeba před deštěm.“

Dobrá a řekl byste, že je tak poměrně zajímavá plocha v centru města dostatečně využita? Nemohla by být Parukářka i příjmem městské části třeba pro jiné účely?

„No, když o tom mluvíte, tak možná by nestálo za hřích, kdyby to městská část používala jako nějaký venkovní prostory pro různé akce. Jako možná se tu i dělají, ale nikdy jsem si nevšiml, když jsem tu byl. Napadá mě teď i nějaký venkovní divadlo, koncert nebo něco na ten způsob, trocha kultury by tomuhle místu slušela, pokud se to tu teda neděje.“

A mimo pozitivních věcí, co jste jmenoval, je na Parukářce něco, co se vám vyloženě nelíbí, s čím nejste spokojen?

„Občas se tu potloukají pochybný existence, ale to není úplně chyba parku.“

A co vy osobně považujete za největší nedostatek Parukářky?

„Podle mě nemá nějaký zásadní nedostatek. Je to prostě příjemnej park.“

A když jsme u toho parku, jaká je vaše představa ideálního parku? Co by měl splňovat? Co by v něm nemělo chybět?

„Určitě vzrostlá zeleň, ale to chce nějaký čas. Potom si v něm představím i nějakou vodní plochu, třeba jen malou – na efekt. Dodá to tomu místu úplně jinou atmosféru. Rozhodně musí bejt v takovým parku upravený cesty, lavičky, koše a tak. To je asi nějaká představa dobrýho parku.“

Dobře, a i když nejste místní, jak hodnotíte tento park oproti jiné zeleni na Praze 3? Liší se nějak?

„Upřímně vám řeknu, že Žižkov je pro mě celkem chudej na tu zeleň, znám po Praze lepší místa, kam jít za přírodou, ale Parukářka je právě celkem nadprůměr.“

Jak to myslíte, že je nadprůměr? V jakých ohledech?

„V tom, že je to docela velká zelená plocha, kde je i z jedné strany docela dost stromů.“

Když jste zmínil ty stromy, jaké podle vás plní místní zeleň funkce?

„No v první řadě ty stromy produkují kyslík, a když bych to bral jako celek, tak místní zeleň plní asi funkci rekreace, protože v parku se dá odpočinout nebo si zasportovat.“

Dobře, a když bych se vrátila k tomu, jak jste mluvil o tom, že znáte i lepší místa, kam chodíte v Praze za přírodou vy?

„Je toho hodně, od Průhonic po Hostivařskej lesopark, kam chodím asi nejčastěj. Mám rád ale i Stromovku a Grébovku.“

Když bych se vrátila zpátky ještě k Parukářce, jak se tu cítíte?

„Cítím se tu uvolněně. Jak jsem řekl, ta atmosféra tohohle místa je super, ten celkovéj vibe.“

Dobře, tak já vám moc děkuju a můžu se jen nakonec ještě zeptat, kolik je vám let, jaké máte vzdělání a čím se v současné době živíte?

„Je mi dvacet čtyři, mám maturitu a momentálně dělám pro Anytime.“

A můžu se zeptat, jakou školu jste studoval?

„střední – dopravku.“

Dobře, já teda ještě jednou děkuju za rozhovor a přeju hezkej den.

„Vám taky, nashle.“

2.11 Rozhovor 11 – informátorka Naděžda

datum: 10. 9. 2021

místo a čas pořízení rozhovoru: lavička v dolní části parku, 14.30 hodin

informátor/uživatel: žena, 68 let

dosažené vzdělání: základní vzdělání

zaměstnání: v důchodu

bydliště: ulice Jana Želivského

Když se řekne Parukářka, co první vás napadne?

„Mě? Park, jakože je tu docela dost zeleně, dost vyžití, a hlavně si myslím, že to pro Prahu 3 znamená hodně, protože když se řekne Praha 3, tak si myslím, že Parukářka napadne hodně lidí, protože kdyby tu byl někdo nověj a třeba mě na ulici zastavil a zeptal se, kam by si mohl jít odpočinout nebo se podívat, kde je jako nějaký vyžití, tak mě napadne jedine Parukářka anebo potom Pece, ale ty jsou ne nevýznamný, ty jsou tam taky dlouho, ale to vyžití tam není takový, i když nějaký prolejšačky tam jsou a ty kameny, ty si tam pamatuju, když jsem byla ještě já malá holka. Ty jsou tam opravdu x let, no mně je osmašedesát, takže to tam je dlouho, ale jak říkám, to vyžití je lepší na Parukářce, ta je taková významnější.“

Chápu. Jinak koukám, že máte pejska, takže jste tu asi na procházce a venčení?

„No jo, to my tady s Besinkou vždycky obejdeme takovou naši trasu a jdeme zase domů. Už to moc nepřeháníme, protože se mi trochu hůř chodí, ale alespoň tuhle naši trasu si dáme a když už nemůžu, tak si tu sednu na lavičku a pak zase jdeme dál.“

Takže si myslíte si, že je tu dostatek prostoru pro účel vaší návštěvy? Pro venčení?

„To bezesporu. Já tu Besinku vždycky tady na louce pustím, ona se vyběhá, já si chvíli posedím a pak jdeme zase dál.“

A proč chodíte venčit zrovna sem? Máte tenhle park blízko domova?

„Mám.“

Aha a můžu se zeptat, kde tedy bydlíte?

„Bydlím na hlavní, tady na Biskupcově.“

Tak to máte opravdu kousek.

„To jo.“

A jinak jak se vám tenhle park líbí? Chodíte sem ráda? Případně proč?

„Tak chodím sem, protože to tu mám ráda. Takhle na procházky s Besinkou, to chodíme často, ale jinak dřív, když jsem měla malé děti, tak jsem sem s nima chodila na procházky, já si sedla na lavičku a děti si hrály na pískovišti, a hlavně jsem věděla, že si nikde nic neudělají, že tam je tráva, a že tam mají velký prostor jako si hrát, ale to tu ještě ty dětský hřiště nebyly, ale to už je let, že jo. A taky třeba dvakrát denně do školky pro děti, nebo i na nákupy, když jsem šla na Olšanskou, tak jsem to potom dala pěšky takhle. A když byli úplně maličký, tak jsem to tady brala kočárkem na Riegrovy sady, takže asi takhle, jo.“

A je tu něco, co byste na Parukářce změnila?

„No, spíš ne. Mně to tu přijde výborný, protože na to, že je to tu, dalo by se říct centrum, tak si sem člověk může vzít deku a ležet tu celý den, číst si knížku nebo studovat, takže tohle to je super, nebo že je tu i docela dobrá možnost seznamování nebo vůbec taková ta relaxace, ale hlavně je dobrý to, že když se jde vlastně tou ulicí přes Zásobní zahradu, tak zaprvé je tam ta intergační škola, pak je tam mateřská školka a když se jde trošinku kousek dál, tak tam je vlastně i sportovní centrum, že tam zaprvé je pod tím ten tenis u školy Chelčickýho a hlavně je tam vlastně udělaný fitness, kde je taky zahrádka a

snad i nějaká rehabilitace. Takže i okolo toho parku je toho dost a já, když půjdu na Parukářku a přestane se mi to tam už líbit, tak ať půjdu na jakoukoli stranu, tak vždycky narazím na něco, co je zajímavý. Nebo se můžu vydat třeba do centra, když mě to nebaví, od hospody sejdu schody a můžu jet do centra, nebo si dojít do Olšanky na plavání nebo něco, jo, nebo i teplý jídlo se tu v okolí dá sehnat. Takže tohle je super.“

Takže byste tu nic neměnila?

„No, tak asi jedině, když se jde na Parukářku, tak směrem od cukrárny od Biskupcovy, než se dojde jako úplně do parku, tak jak se jde kolem toho, jak tam bývala ta poliklinika, tak jedině tam to nějak trochu zlepšit. Nějak bych to tam zcvizovala, nebo bych tam vysázela nějaký stromy, protože je tam ten sráz dolů a je tam trochu nepořádek, ale jinak na tom kopci, tak tam je to vyžití všechno.“

A není něco, co byste na Parukářce vybudovala, něco, co vám tu chybí?

„No, jedině si říkám, že tu chybí víc vody. Ony tu sice jsou takový ty pítka, to jo, ale není jich moc, tak by se mohlo vybudovat další, aby se tam mohli lidi i pejsci v létě ochladit. To by možná nebylo od věci, a taky by to chtělo udělat lepší záchody, protože ty u občerstvení tady dole jsou hrozný. No, a ještě mě napadá, že tu není žádný hřiště pro starší děti, jo. Třeba mně se líbí, jak udělali nedávno ve Strašnicích takovýto slaňování nebo lezeckou stěnu, tak to by se tu taky někde mohlo udělat, ale jinak mi tu nepříjde, že by něco vyloženě chybělo.“

A je tu tedy něco, co se vám vyloženě nelíbí, s čím nejste spokojená?

„Jako, že bych byla s něčím vyloženě nespokojená, to asi ne.“

A když byste si představila z vašeho pohledu nějaký ideální park, jak by měl podle vás vypadat? Co by měl splňovat nebo co by v něm nemělo chybět?

„No, ideální park podle mě je takovej, kde se dá v klidu odpočinout a třeba si číst nebo jen tak posedět, kde se dá procházet, a kde můžu vyvenčit svého pejska, ale taky by v něm mělo být nějaké místo pro děti, kde si můžou hrát, prostě aby tu bylo dostatek vyžití. A taky si myslím, že by v parku měly být nějaké stromy a tráva a třeba sociální zařízení, aby ten park byl vhodnej pro všechny lidi.“

A když byste měla Parukářku zhodnotit, jaká je oproti jiné zeleni na Praze 3? Liší se nějak?

„No já si myslím, že se hodně liší od ostatních parků v Praze obecně tím výhledem, a taky tím umístěním. On je vlastně když bych to tak řekla, tak v srdci Žižkova, jo. A myslím si, že ho spousta lidí využívá ke sportování a odpočinku, ale zároveň jak je v tomhle místě, tak si jím i spousta lidí zkracuje cestu, protože se skrz něj dá rychle dojít tady na Olšanský náměstí nebo zase naopak na Biskupcovu nebo dolů do Jeseninky nebo prostě si myslím, že je jako na dobrém místě a má takovou jako atmosféru, která ty lidi láká.“

A když bych se zeptala, jaký máte názor na to, jak se městská část o Parukářku stará?

„Já si myslím, že se o ni určitě stará, protože tu nebývá nepořádek, v létě tu není žádná dlouhá tráva a je tu vidět často procházet městskou policii, která to tu kontroluje. Ale taky si myslím, že je to i téma lidma, co sem choděj, protože když tu je třeba něco rozbitý, tak ty lidi na to někoho upozorněj, tu městskou část nebo tak, a ta to hned řeší, takže si myslím, že je tomuhle parku věnovaná jako dostatečně velká péče.“

A jak se vlastně v tomhle parku cítíte?

„Já se tu cítím moc dobře. Zním to tu odjakživa, že jo, sem chodím vlastně celej život.“

A když sem chodíte už tak dlouho, nachází se zde nějaké konkrétní místo, které ráda navštěvujete?

„No, já to mám ráda támhle navrchu na Křížku, protože jak jsou tam ty lavičky, tak tam si vždycky sednu a pozoruju, co se tu děje nebo co je tu novýho a mezitím pustím Besinku, aby se trochu proběhla, takže si to vždycky užijeme obě.“

Rozumím, a co si myslíte o zastavování v okolí Parukářky, slyšela jste o tom něco?

„Jako myslíte to, co plánujou okolo hlavní a tohleto?“

Ano, třeba to.

„No já si třeba myslím, že zaprvé to O₂, co se tam teďko zrušilo, tak tam by měl teďko vyrůst novej panelák nebo nějakej teda barák, že jo. Mně se třeba líbil ten návrh té paní Jiříčné. Ten se mi strašně líbil, a hlavně bych řekla, že tam by se to jakoby i hodilo. Jo a pak se má stavět taky to Nákladový nádraží, ale to už je dál, to už se do toho asi nepočítá, ale na to jsem teda taky zvědavá. Ale jinak moc nevím, kde se tady v okolí bude něco stavět. Ale rozhodně si myslím, že když už by se tu mělo něco stavět, tak místo baráků

by tu byl potřeba postavit třeba domov pro důchodce nebo nějaká poliklinika nebo něco takovýho pro starší lidi jako jsem třeba já.“

Rozumím. A asi moje poslední otázka, jaký máte vztah tomuto místu?

„Moc hezkej, jak jsem říkala, chodím sem prakticky celý život. Znáš to tu jak své boty. Třeba já si ještě pamatuju, když jsme sem jako malí courali do bunkru, co je tady pod náma. Tehdá to totiž bylo ještě volně přístupný, tak se tam dalo vlízt a my jako děti jsme si tam hráli a schovávali se.“

Dobře, a úplně nakonec, můžu se vás zeptat co děláte za práci nebo jste dělala za práci?

„No, já už jsem v důchodu, ale celý život jsem dělala kuchařku ve školní jídelně.“

Dobrá tedy, tak já vám moc děkuji za rozhovor a mějte se krásně a přeji pevné zdraví.

„Děkuju, vám taky.“

2.12 Rozhovor 12 – informátor Václav

datum: 11.10. 2021

místo a čas pořízení rozhovoru: hospoda Parukářka, 17.30 hodin

informátor/uživatel: muž, 35 let

dosažené vzdělání: střední vzdělání s maturitou

zaměstnání: prodavač v obchodě s hudebními nástroji a zvukovou technikou

bydliště: ulice Dovcova

Když se řekne Parukářka, co první vás napadne?

„První, co mě napadne? Popravdě první, co mě napadne je nějaká paní, co nosí nebo vyrábí paruky a pak tenhle park.“

Co pro vás představuje Parukářka?

„Představuje pro mě asi možnost na chvíli vypnout v příjemném prostředí uprostřed jinak celkem rušného města.“

Rozumím. A proč jste sem dnes přišel? Jaký je důvod vaší návštěvy?

„No, popravdě sem šel tudy z práce, ale momentálně mě tu zastihl tenhle šílený slejvák, tak snad to brzo přejde, protože jsem si nechal deštník a mám s sebou počítač, tak bych byl nerad, aby se mi celej promočil v báglu.“

To chápu. A když jste říkal, že jdete z práce, mohla bych se zeptat, co děláte za práci?

„No, já dělám v hudebninách.“

V hudebninách? Jakože prodáváte nástroje a tak?

„Taky, ale já prodávám hlavně zvukovou techniku, takže různý komba, propojovací kabely, mixážní pulty a tak.“

Tak to zní jako zajímavá práce, ale když bych se vrátila zpátky k Parukářce. Říkal jste, že dneska si tu jenom zkracujete cestu domů, takže předpokládám, že bydlíte někde kousek odtud?

„Jo, to bydlím“

A mohla bych se zeptat kde? V jaké ulici?

„No, v Dovcově.“

Dobře, a když tudy nejdete z práce a neschováváte se před deštěm jako dneska, tak sem chodíte i z jiných důvodů? Například zde provozujete nějaké aktivity?

„Chodím se sem někdy projít a občas sem chodíme s kámošema grilovat.“

Myslíte si, že je tu dostatek prostoru a příležitostí pro tyhle aktivity?

„Jako jestli je tu dost prostoru pro to, pít s kámošema a grilovat? Podle mě jo, je tu dole ten gril, takže to je v pohodě a líbí se mi, že je tu od každého trochu, takže ať už sem člověk přijde skoro kvůli čemukoli, najde si ten svůj plácek, kde to dělat.“

Takže se vám tenhle park líbí? Nebo byste tu něco změnil, pokud byste mohl?

„Asi ani ne, takhle, jak to tu je, je to pěkný. Já sem chodím, hlavně kvůli tomu, že se to tak nějak už stalo místem, kde se s kámošema setkáváme.“

Takže je tu podle vás vše, co by tu mělo být nebo byste něco nového vybudoval?

„Myslím, že tu je asi všechno, co by v parku mělo být. To grilovací místo je super, je tu i dost hřišť, hospoda, krásnej výhled na Prahu, prostě za mě dobrý.“

Je tu třeba něco, co se vám vyloženě nelíbí, s čím nejste spokojen?

„Nenapadá mě nic.“

Co říkáte například na místní zeleň, která tu je?

„Tak co se týče stromů vzadu na tom plácku u stolů na pinčes, tak tam se v létě dá odpočívat v příjemným chládku a když se zase chce člověk trošku opálit, tak jde nahoru a natáhne si deku tam, takže z tohoto pohledu, je to za mě dobrý. Jediný, co mi tu chybí jsou nějaký ovocný stromy třeba, protože by bylo fajn si tu utrhnout jabko. V tomhle je podle mě dobrá třeba Třešňovka dole u Kaufu. Tam je těch stromů hodně. No a taky je pravda, že tu není moc kyttek, spíš tyhle trávníky, který jsou, když je v létě fakt vedro úplně suchý.“

Chápu, takže by bylo fajn tu vysázet nějaké další druhy stromů a třeba nějaké květiny?

„Přesně.“

A co dalšího považujete za nedostatečné na Parukářce?

„Přijde mi, že by tady mohlo být víc WC budek, protože pak to člověka svádí odskočit si někam, kam by neměl.“

Dobře a mimo toho WC, je ještě něco, co by tu mělo být? Jaká je vlastně vaše představa nějakého ideálního parku? Co by měl splňovat? Co by v něm nemělo chybět?

„Měl by být velký s různorodejma cestičkama, jak asfaltovýma, tak i přírodníma, aby se v něm dalo hezky, pohodlně a příjemně procházet, nebo chodit běhat. Potom by měl mít rozsáhlý travnatý plochy. Nějakej ten stánek s občerstvením se taky hodí, možná, že i s nějakým malým posezením. Líbí se mi taky, když se dá v parku grilovat, nebo když tam je nějaký workoutový nebo klidně jen dětský hřiště.“

Dobrá a podle toho, co jste teďko řekl, jak celkově hodnotíte tento park oproti jiné zeleni na Praze 3? Liší se nějak?

„No, tak asi tím výhledem, ten mi přijde takovej signifikantní u Parukářky, jinak mi to přijde podobný.“

Navštěvujete i jiné parky?

„Jo, občas zajdu na Vítkov, do Stromovky nebo do Riegráčů, třeba.“

Když bych se ještě vrátila k Parukářce. Jaký máte názor na to, jak se městská část stará o tenhle park?

„Myslím si, že se tu o to stará dostatečně, nemám pocit, že by tu něco důležitýho chybělo.“

Takže byste řekl, že je tak zajímavá plocha takřka v centru města dostatečně využitá?

„Z mého čistě laickýho pohledu je dostatečně využitá. Čas od času se tu pořádaj různý zajímavý akce, pivobraní, sem tam koncert, což mě jako muzikanta baví hodně, ale mimo to mě nenapadá, co víc by se tady dalo vymyslet.“

Chápu. A když bych se teď zeptala na trochu subjektivnější věci. Jak se tu vy osobně cítíte?

„Cítím se tu dobře. Asi protože je tu taková zvláštní příjemná atmosféra.“

Jak to myslíte?

„No, ono to nejde moc popsat, to se musí asi zažít.“

Dobře, a jaký je tedy máte vztah tomuto místu?

„Pozitivní. Jak říkám, cítím se tu dobře, rád sem zajdu na procházku nebo provětrat hlavu po práci.“

Nachází se tu třeba nějaké konkrétní místo, které rád navštěvujete?

„Asi žádný takovýhle místo tady nemám.“

Rozumím a mohla bych se na závěr našeho rozhovoru ještě jen zeptat, kolik je vám let a jaké máte vzdělání?

„Je mi 35 a mám vystudovanej gympl.“

Dobře, tak já vám moc děkuji za rozhovor i vzhledem k nepřízni počasí a snad zbytek cesty úplně nezmoknete.

„Jasný, není za co. Mějte se.“

2.13 Rozhovor 13 – místostarosta Mgr. Ondřej Rut

datum: 5.11. 2021

místo a čas pořízení rozhovoru: online forma – MS Teams, 10.30 hodin

informátor: muž, 40 let

dosažené vzdělání: vysokoškolské magisterské studium – obor sociální a kulturní ekologie

zaměstnání: místostarosta Prahy 3

Nejdříve bych se Vás ráda zeptala, jaký máte vztah k Žižkovu? Případně jak dlouho tady žijete?

„Jo, no vztah mám vřelej, protože jsem se tady narodil a vlastně žiju tady s nějakou úplně malou přestávkou, kdy jsem žil vlastně jeden rok a půl na Jižním Městě, tak tady žiju vlastně celý život.“

Ted' bych se zeptala, jaká je náplň vaší práce? Co děláte? Jaká pozice to je?

„No, jsem v pozici místostarosty, což je vlastně politická funkce, samosprávná, kdy mám na starosti oblasti dopravy, bytový problematiky, bytový politiky, sociální záležitosti a energetiky, no a v čem to spočívá, to by bylo asi na dlouhý povídání. Je to vlastně výkonná funkce, kdy mám de facto zodpovědnost řízení těhletěch oblastí v samosprávný působnosti.“

Dobrá, a ještě se tedy možná zeptám, vy jste působil i dříve na městské části Prahy 3 na nějaké třeba jiné pozici?

„No, já jsem zastupitel od roku 2006, nepřetržitě, takže, no spočítejte si to. Měl jsem období 2000, počkejte, abych to řekl správně, 2012-2014 jsem ještě taky působil ve stejný pozici místostarosty.“

Aha, dobře, tak ted' bych se tedy dostala k nějaké zeleni na Praze 3. Myslíte si, že je na území městské části Prahy 3 dostatek zelených ploch a zeleně obecně?

„Ted' jste mi nějak vypadávala, ten zvuk, můžete ještě jednou?“

Jojo, jestli si myslíte, že je na území městské části Prahy 3 dostatek zelených ploch a zeleně obecně.

„Z jakýho pohledu se to vezme. Když si to vezmeme čistě jako procentuálně na podíl zelených ploch, tak je to docela dost, díky tomu, že máme tady Olšanský hřbitovy, Vítkov, Parukářku, Židovský pece, poměrně velký jako parky nebo zelený plochy, zvlášť když se do toho započítají ty Olšanský hřbitovy, což je jako obrovská plocha, vlastně zelený ekosystém, úžasnej, tak je to hodně, těch zelených ploch. Ve srovnání asi s jinejma oblastma města nebo městama, ale z pohledu jako využitelnosti těch zelených ploch to už tak dobrý třeba nebude, například dolní Žižkov, kterej je známej tím, že je to v Praze vlastně nejhustší zástavba. Je to prostě starý dělnický město, postavený v druhý polovině 19. století, tak tam třeba těch zelených ploch není až tak dost. V sousedství je třeba Vítkov, což je obrovská zelená plocha, ale je obtížně přístupná. Takže když to zjednoduším, tu odpověď, tak těch zelených ploch je dost, ale jsou v některých oblastech obtížně přístupný a v některých oblastech i z tohoto pohledu i nedostatečný, nedostatkový.“

Jaké má městská část vlastně plány se zelení na svém území? Například v nejbližší době, jestli byste mohl uvést nějaké projekty, co se třeba plánujou?

„No, projekty máme. Já to vezmu postupně, po těch velkých parcích nebo těch velkých zelených plochách. Olšanský hřbitovy škrtnu, ty nejsou ve správě městský části a určitě nějaký rozvojový projekty tam velký nebudou. Když pomínu ještě jako zpřístupnění Olšanských hřbitovů, ale to není zpřístupnění Olšanských hřbitovů, plánuje se v rámci koncepce Olšanský ulice a širšího prostoru kolem Olšanský ulice, tak je v plánu zpřístupnění vlastně pěší propojení podél jižní hrany Olšanských hřbitovů. Takovou jako pěší promenádu, ale to úplně nesouvisí s tou zelenou plochou. Tak to jsou Olšanský hřbitovy. Vítkov, ten je ve správě Magistrátu, takže tam městská část jako sama neplánuje, ale tam Magistrát rozvíjí projekt rekonstrukce té hlavní promenády. Má se tam postavit nějaký občerstvení a jsou tam jako dílčí projekty v rámci kultivace té zeleně nebo údržby zeleně, ale podrobnosti já úplně neznám, ale tohle jsou spíš dílčí zásahy. Nicméně ten Vítkov, nebo na Vítkov byla v minulosti provedena architektonická soutěž, podle jejichž výsledků se teďka postupně jako připravují ty dílčí kroky, nebo dílčí projekty k udržitelnému rozvoji toho území. Co se týče Parukářky, tak tam je k dispozici taková jako rozvojová studie od architekta Pleskota, která je z mého pohledu v některých věcech taková až příliš ambiciózní nebo až někdy nevhodně ambiciózní a až často nereálná v těch jednotlivých

návrzích, ale je to nějaký východisko pro takový nějaký dílčí úpravy a v současnosti se řeší i v návaznosti na tuhle studii i oblast – já vám možná nasdílím mapu – abysme už ukazovali, aby to bylo líp srozumitelný. Tak se řeší, počkejte tady. Tady máme Parukářku a tady vlastně na tom jihu jsou pozemky, který kdysi byly městský části, pak přešly takovým nevhodným způsobem do soukromých rukou, a teďka jsou, zaplat' pánbůh zase zpátky v rukou městský části a chystá se tady vlastně taková jakoby výstavba. No, výstavba je takový špatný slovo, no prostě vybudování parku přírodě blízkýho. Tak to je tohleto, tahleta oblast. “

To mluvíte teď o té Kapslovně nebo to není ten park?

„Jo jo, to má být ten. Teďka se hlasovalo o názvu toho parku.“

Jasně.

„No, tak to je ono.“

A když bych se ještě zeptala, ta vyhlídka na realizaci je do jak dlouhé doby? Kdy by to tam mělo vzniknout?

„Teď je v běhu pořízení studie, zároveň má v té oblasti vzniknout i lesní školka a další věci, ale je to teda teď ve fázi studie, to znamená, ten horizont realizace je někdy do 5 let bych řekl, no.“

Dobře.

„Ještě třeba my se snažíme, aby tam ta lesní školka vznikla ještě dřív, ale jako řekl bych to takhle, řekněme horizont v absolutně optimistickým scénáři 2 roky, ale spíše 3–5 let.“

Chápu, dobře. Ještě možná obecně trochu k té zeleni, než se úplně dostanu k té Parukářce. Existuje nějaký území městský části, který považujete z hlediska zeleně a jejího vlivu na obyvatele za optimální? Nebo naopak za nedostatečný?

„Já ještě doplním jenom rychle ty parky, tak jsme minuli Židovský pece, tam máme velkej projekt, kterému se říká Posílení potenciálu Židovských pecí. Je to taky na postupnou obnovu toho parku, kdy má dojít k nějakému doplnění cest, posílení biodiverzity v nějakých oblastech, který nejsou až tak využívaný člověkem. Takže tam taky je ten rozvojovej projekt. Tak to jen pro úplnost.“

Dobrá.

„No a teďko se vraťme k tý další otázce.“

Jestli tedy považujete nějaké území městské části z hlediska zeleně a jejího vlivu na obyvatele za optimální? Nebo naopak za nedostatečný?

„No, těžko říct. Jako žádný z těch velkejch parků není úplně ideální nebo optimální. Každý má svoje mouchy. Asi řekl bych, no, těžko říct. Nejde označit jako nějakou oblast, kde bych řekl jo, tak ta je optimální, tady to skvěle funguje s ohledem na funkce pro člověka, na funkce přírodní, tak takhle by se dala rozebírat, rozpitvávat asi každá ta plocha. Ale já jsem ještě nezmínil plochu toho lesoparku na Krejčárku. To je taky vlastně významná část Prahy, která je ale ve správě lesů hl. města Prahy. A to je spíš opravdu jako les, kterej je vlastně využívaný veřejností, zdaleka ne tak intenzivně jako ty ostatní plochy, o kterých jsme mluvili. A je to taky oblast, která je hodně využívána lidma bez domova a ta se jako vymyká těm ostatním, protože to je skutečně do velkej míry i lesní plocha, která je využívána specifickým způsobem.“

Dobře, tak já bych se asi teďko vrátila už k té Parukářce, abych Vás tolik nezdržovala. Vy osobně na Parukářku chodíte? I například pracovně?

„No, pracovně taky, ale vlastně i docela blízko bydlím. Takže od dětství se tam často pohybuju, chodím tam i na procházky, běhat a znám to tam dobře.“

Jaký význam má podle Vás tento prostor pro obyvatele Žižkova?

„No já myslím, že je to možná, že můžu i říct, že je to nejvýznamnější park pro Žižkov nebo pro Prahu 3. On je vlastně tak jako v centru, dá se říct, tý městský části. Zároveň je blíž tý hustěji zastavěný části, tomu tradičnímu blokovému městu. Židovské pece jsou taky významnej park, ale prostě už ta oblast je specifická, brownfield, ještě zbytkovejch průmyslových funkcí a už je to ten rozvolněnej Jarov. Z Parukářky je taky krásnej výhled prostě na hrad a centrum města, což tomu tady dodává atraktivitu, takže myslím si, že je i daleko známější ten park než ty Židovský pece, takže myslím si, že je to jako část i identity toho místa, i těch samotných obyvatel, no.“

A kdybych pominula tu roli zeleně, kterou samozřejmě určitě má, přináší vlastně ten park i nějaké další přínosy pro ty návštěvníky/obyvatele? Někaké funkce, akce pro sdružování lidí apod.?

„No, určitě. On je tak jako rozdělený i koncepčně, tak o něm uvažujeme i dlouhodobě, tak je rozdělený jakoby do dvou částí. Ta přední, která je asi intenzivně využívaná a ta zadní, která je taková přírodě bližší. Ta přední část je intenzivněji využívaná z toho důvodu, že je tam dobrý výhled a je tam taky historicky vzniklá taková plocha, která je vhodná právě pro to pořádání těch veřejných akcí, určitě víte, co mám na mysli. A je tam samotná ta hospoda, kontroverzní, která láká samozřejmě veřejnost, takže funkci to má určitě, pořádají se tam kulturní akce, pro rodiny s dětmi, je tam hrozně atraktivní, tohleto hřiště, který je extrémně využívaný a je tam ta samotná hospoda, kam můžete jít jako rodina, nebo prostě s partou, s kamarádama a to místo vám dá to, co potřebujete.“

Kdybich se zeptala na nějaké ty environmentální aspekty. Jakou roli podle Vás hraje Parukářka v tom městském ekosystému z nějakých těch hledisek ekosystémových služeb, regulačních, kulturních, zásobovacích. Má význam tento park?

„Já nevím no, každé park má význam. Jak jsem řekl, tady ta druhá část toho parku je spíš jako přírodě bližší a když se bavíme o nějakým rozvoji nebo údržbě toho parku, tak jsou tady snahy v té zadní části o rozvoj toho parku s ohledem na nějaké ty ekosystémové funkce. Je tam snaha o přeměnu toho druhového složení, těch druhů stromů, aby to bylo přírodě bližší, trvalejší, stabilnější jako ekosystém. Pokud bych to bral s ohledem na ty funkce, tak určitě se ta zeleň, co tam je, podílí na tom místním mikroklimatu a nějakým způsobem taky čistí vzduch, takže takovýhle regulační funkce určitě nějakým způsobem plní. Ty kulturní, tak ty plní taky, protože poskytuje vlastně prostor pro rekreaci a odpočinek, no a ty zásobovací, tak to bych řekl, že ty spíš ne, protože jako plodiny nebo jiný materiály ten park lidem asi neposkytuje. Jinak když si to rovnáte s Vítkovem nebo Olšanskýma hřbitovama, tak z pohledu jako přírody, to není až tak významná část, ale zase je to něco, co může být možná nějakou spojnicí právě mezi těma dvěma zelenýma plochama. Takže tak, no. Přiznám se, že se tady tomu aspektu příliš nevěnuji.“

Zaměřuje se například městská část na nějakou zvláštní ochranu tohoto parku? Někakou zvláštní ochranu toho území, té zeleně tam? Z hlediska biodiverzity, nějakých funkcí, které plní a podobně?

„No, tady je v tom parku ke Kapslovně, v tomhle území, tak tam je dlouhodobé úsilí takového místního aktivisty nebo skupiny aktivistů, protože tam jsou tůně, kde se rozmnožují žáby, a tak to bylo do nedávna oplocené území, takže tam dost fungovaly, byly chráněny, byl tam prostor pro ten jejich rozvoj, takže tady je snaha o ochranu tohoto

přírodě blízkého charakteru, i když ten park bude veřejně přístupnej. Bylo tam i úsilí o vyhlášení významného krajinného prvku, které tedy nebylo úspěšný a jinak tam není nějaká zvláštní právní forma ochrany. Jinak se prostě asi snažíme tady ten park udržovat tak, aby byl prostě přírodě bližší a stabilnější i jako nějaký ekosystém. Je tam i snaha rozvíjet nějaký to spodní rostlinný keřový patro, což je taky součástí té koncepce a vize. Dneska tam jsou takový svahy, tady v té zadní části, který jsou jenom částečně využívány pro pobyt veřejnosti, takže je snaha o to, tam rozvinout nějaký rostlinný patro, aby to nebyly plochy, který se prostě jenom jednou za čas posekaj a jsou většinou jenom nějaký travinný, ale aby to byly i nějaký stabilnější plochy s menšími nároky na údržbu.“

Takže se plánuje například nějaká revitalizace? Výsadba keřů, stromů a podobně?

„No, máme nějakou koncepci starou už více let, teďko odhaduju nějakých 5–7 let, podle které se uvažuje, ze které se vychází. Ono je to většinou tak, že se pořídí nějaká koncepční studie, která se někomu nelíbí, tak se pak pořídí druhá a když je nějaká finální, tak se z ní vychází, ale nějak přímo striktně se nedodrží. Je to spíš nějaký východisko, podle kterýho se postupuje, ale ne prostě striktně a otrocky, a tak je to i s touhle poslední koncepcí, která je, pokud si pamatuju, 5–7 let stará. Takže se tam dělají jako dílčí kousky, takže nějaká revitalizace jako v tom smyslu, že by tam byla nějaká komplexní rekonstrukce, tak to se nechystá, spíš bych řekl jako dílčí zásahy a podpora jako toho parku, ať už ve vztahu k uživatelům jako lidem nebo ve vztahu k posílení toho ekosystému. Například to byla otázka minulý zimy nebo jara, kdy tam probíhaly nějaký dosadby různých druhů dřevin v té zadní oblasti.“

Když bych se nyní přesunula od těch enviromentálních aspektů spíše k ekonomickým otázkám. Je Parukářka vnímána i jako ekonomický prostor, například je zdrojem příjmu městské části? Například z nějakých aktivit, akcí a podobně?

„Minimálně, když se tam konají kulturní akce, tak ty jsou někdy spojeny s příjmama, ale převážně spíš s výdajema. Takže spíš ne, a když ano, tak úplně zanedbatelně.“

Dobrá, a když jste už sám nakousnul ty výdaje, tak jaké jsou ty výdaje městské části na tento park? Jaké výdajové položky v rozpočtu městské části tento park představuje?

„No, přesně vám to nedokážu říct, k tomu ani nemám kompetenci, to je v gesci odboru životního prostředí, ale určitě tam jsou nějaké výdaje na údržbu, která se pravidelně

provádí. Bavíme se o částkách v řádu statisíců ročně. Spíš větších statisíců, ale přesně nevím. Jednak objem běžných výdajů v celkovém rozpočtu se pohybuje někde kolem půl miliardy. Takže jako v tom celkovém objemu běžných výdajů je to nákladem na tu údržbu, srovnajte si to, no. Pět set milionů versus více statisíců, no. Takže tak obrovský výdaje na park to nejsou. Asi takhle obecnou odpověď jsem vám schopnej dát jenom.“

Dobře, k tomu se váže asi i moje další otázka, jestli městská část využívá třeba nějaké granty nebo dotace například z operačního programu životního prostředí nebo získává peníze odjinud?

„V oblasti zeleně určitě jo, ale myslím si, že ty například veřejný zdroje, který sem prouděj, tak se spíš utahujou. Ještě v minulém programovacím období byla velká možnost čerpat na revitalizace parků, náměstí a veřejných prostor. To už teďka bohužel nejde, ale nějaký dílčí, spíš menší dotace ze Státního fondu životního prostředí využíváme. Víím, že jsme měli dotaci na ty Židovský pece, tam to posílení toho potenciálu jižního svahu, to byly peníze ze Státního fondu životního prostředí a myslím, že to byly národní prostředky z národních zdrojů, ale nejsou to nějaký velký objemy. Tady to opravdu, ta údržba zeleně nebo rozvoj zeleně jde z naprostý většiny opravdu z rozpočtových prostředků. Nejsou to žádný externí dotační prostředky.“

A město Praha se na tom také nějak podílí nebo opravdu jen městská část?

„Co se týče Parukářky tak přímo jenom městská část, to máme ve správě, takže ty prostředky jsou v našem rozpočtu.“

A vlastně i třeba z hlediska nějakých diskusí, které probíhají o možné výstavbě na Parukářce. Jaký postoj k tomu zaujímá městská část v současnosti? Představuje pro ni toto území i nějaký potenciální zdroj příjmu?

„No, tohleto byla velká otázka v minulosti, kdy proběhlo místní referendum o stanovení hranic Parukářky v roce, teďka budu lovit z paměti – bylo to společně spolu s komunálníma volbama v roce 2013, je to možný? Kdy vlastně byl velkej tlak na využití některých těch území, který už v územním plánu byly určený pro zástavbu nebo se usilovalo o změnu toho územního plánu. A jednalo se především o tuhle oblast o tyhle pozemky, kde jsou do dneška bývalý studia Českýho rozhlasu, a ještě nějaký jiný nevyužitý budovy, dneska prázdný, kde developer WH Estate chystal nějaký projekt, kterej budil velký rozpory ohledně tý stavby, a právě o to, jestli ta stavba může zasáhnout tady do tohohle svahu

Parukářky. Tak i v tom kontextu se konalo to místní referendum a pak ještě druhá oblast, to jsou ty pozemky, o kterých jsme mluvili, který byly v soukromých rukou a byla tam snaha toho vlastníka o výstavbu bytových domů podobných jako je ten Central park, vlastně ten projekt měl pokračovat až sem. Tak o tyhle pozemky tady taky šlo, a to referendum mělo být vlastně nástrojem a mělo dát možnost tý městský části nebo jako mandát pro to, aby se snažila, aby ty developerský projekty byly omezený třeba i za cenu toho, že by musela nést nějaký náklady nebo kompenzace těm investorům, protože by se musely třeba omezit územním plánem dovolovaný umístění stavby a městská část by požadovala nějaký omezení, což by mohlo být spojený s kompenzacemi nebo je mohli vysoudit nějaký ty kompenzace, tak to bylo smyslem toho referenda. No a v současnosti tenhle projekt, jestli se nepletu, tak má územní rozhodnutí a je do velké míry stabilizovaný. Městská část bohužel v minulém volebním období uzavřela smlouvu o spolupráci s tím investorem, která de facto už zavazuje městskou část k tomu, aby proti tomu nepostupovala, proti povolení toho projektu. A tady to území se taky dostalo dražbou zpět do rukou hl. města Prahy a následně do rukou městský části, takže teďko se tam plánuje rozvoj toho parku. Pravda, že tady na jihu toho území se chystá výstavba bytovýho domu, ale zase na pozemcích, který jsou dlouhodobě určeny územním plánem k zástavbě. A ten dům tam není předmětem nějakých kontroverzí nebo sporů, takže jako ta otázka nějakých developerských projektů se tam jako hodně stabilizovala. Ty nejkontroverznější věci už se vyjasnily a už to není tak jako palčivá otázka jako řekněme před nějakýma 7 lety.“

Takže v podstatě, jak v současnosti Parukářka vypadá, ty zelené plochy, co tam jsou by do budoucna nebo minimálně po vaše funkční období by měly takto zůstat?

„Dá se říct, že jo. Měly by být stabilizovaný. Už by se neměly nějakým způsobem umenšovat, spíš naopak tímhle tím směrem by mělo dojít k rozvoji.“

Dobře, a z hlediska vlastnických vztahů, které jsme už trochu načali, jste ještě říkal, že většina těch parcel nebo těch pozemků vlastní město Praha, ale vy je máte tedy ve správě?

„Ano, svěřené ve správě. Vlastně v Praze to funguje tak, že městské části jsou sice jednotky, který mají právní subjektivitu, ale vlastně nevlastní žádný majetek. Vlastně veškerý nemovitý majetek, kterej v Praze je, tak je vlastnictvím města Prahy a vlastně statutem hl. města Prahy se části toho majetku dávají do svěřené správy městských částí. A ta už s nima pak může volně nakládat a hospodařit nebo dokonce musí s nima hospodařit,

musí je udržovat, musí je spravovat a musí na to využívat i svoje vlastní rozpočtové prostředky. A jenom v případě, tam je hranice 50 milionů korun, když jsou investovány veřejný prostředky, tak v takovýhle výši to vyžaduje souhlas hl. města Prahy, ale to není ten případ, takže je to vlastně úplně k dispozici městský části za úplný odpovědnosti městský části. Když se mrknete do katastru, tak tam je vlastnictví - hl. město Praha, ale pod tím je svěřená správa – městská část.“

Dobrá, a můžu mít ještě jednu poslední otázku, abych vás tady nezdržovala? Městskou část Prahy 3 čeká s největší pravděpodobností masivní, a to především bytová zástavba v oblasti nákladového nádraží, která je v poslední době hodně probírána ve veřejném prostoru. Má městská část představu, jakým způsobem bude v tomto území nakládáno se zelení?

„No, teďka běží už dlouho změna toho územního plánu. A probíhá zároveň jednání s těma vlastníkama, investorama v tom území. My jsme v minulosti usilovali o to, aby vlastně na rozvoji toho území byla realizovaná humanistická soutěž, což se na základě minulých rozhodnutí hl. města Prahy nepodařilo. Chtěli jsme taky, aby tam byl vytvořený regulační plán, což se taky na základě rozhodnutí hl. města Prahy taky nepodařilo, ale ten aktuální stav je takovej, že vlastně IPR pořizuje podkladovou studii k té změně územního plánu, ona byla shodou okolností předsedou, ve středu, představená Campu, čili veřejně, takže dneska už je i veřejně známá v podobě, která je řekněme odsouhlasená z naší strany jako městský části, ze strany těch investorů, a závaznost té podkladové studie z podstaty věci není závazná. Je to nějaký podklad pro tu změnu územního plánu, nicméně pracuje se na tom, aby se zezávazněla v tom smyslu, že se všemi těmi investory by měla být uzavřena smlouva. Trojstranná smlouva mezi hl. městem, městskou částí a tím příslušným investorem o spolupráci v tom rozvoji území a kontribucích těch investorů do rozvoje toho území a přílohou těch smluv by měla být ta podkladová studie, a ti investoři by se měli zavázat, že budou postupovat při té výstavbě v limitech daných tou podkladovou studií. I v tom, co se týče těch ploch zeleně. Ta studie je poměrně podrobná, takže pokud se tohle podaří, tak to bude dobrý výsledek a nějaká záruka do budoucna, že se vlastně bude postupovat podle docela podrobného masterplanu určitě podrobnějších regulací, než poskytuje ten územní plán. Ale je samozřejmě otázka, jestli se to podaří, ale dohoda neformální s hl. městem je taková, že pokud se ty kontribuce nepodaří podepsat, tak nebude schválena ani změna územního plánu, což je významná motivace pro ty investory se dohodnout. Jinak já se moc

omlouvám, ale už budu muset končit. Oni už na mě čekají, ale klidně napište, nebo si pak můžeme někdy ještě zavolat.“

Dobře, tak já moc děkuji za vaši ochotu a čas, i když je mi jasné, že toho máte hodně.

„Jasný, tak se kdyžtak ozvěte, nebo napište, zavolejte a můžeme to třeba doplnit.“

Dobře, jste moc hodnej. Takže ještě jednou děkuju za rozhovor, mějte se krásně a ať vám to uteče dneska v práci.

„Ať se daří.“

Nashledanou.

„Nashledanou.“

2.14 Rozhovor 14 – zastupitel Ing. arch. Matěj Michalk Žaloudek

datum: 6. 1. 2022

místo a čas pořizeni rozhovoru: Úřad městské části Prahy 3, 15.10 hodin

informátor: muž, 36 let

dosažené vzdělání: vysokoškolské magisterské studium – ČVUT obor architektura

zaměstnání: zastupitel městské části Praha 3

Úvodem našeho rozhovoru bych se vás ráda zeptala, jaký máte vztah k Žižkovu? Bydlíte tu, případně jak dlouho?

„Jo, přestěhoval jsem se na Žižkov z Nového Města na Praze 1, když mi bylo 12 asi. Nechce se mi to počítat, ale asi tak nějak. Mezitím jsem chvíli žil v zahraničí, ale jen jednotky let, takže asi těch 20 let žiju na Žižkově, dohromady. Takže asi tak.“

Dobře, takže jste tu už v podstatě kovanej?

„Jojo, ale hlavně se cítím jako světoobčan. Mě ten patriotismus zase tak úplně nebere, že by mě definoval, že bych se jako musel prosazovat jako Žižkovák, to ne. Jako ve

volbách se to samozřejmě nedá říkat, ale tak jako obecně se cejtím ještě víc jako Pražák nebo Evropan, no.“

Rozumím. A teď bych se vás zeptala, jaká je vaše práce, jak dlouho ji děláte?

„Jsem tady jako uvolněnej zastupitel, mám na starosti územní rozvoj, a hlavně taky inklinuju do životního prostředí, dopravy a kultury. To jsou takový věci, co mě zajímaj nejvíc.“

Dobrá, a působil jste i dříve na městské části, například na nějaké jiné pozici?

„Ne, ne. Jsem tu poprvé.“

A když bych se vás ještě konkrétněji zeptala na náplň vaší práce? Jestli to můžete trochu víc popsat, čemu se věnujete?

„Jo, de facto máme v rámci vedení rozdělený nějaký projekty, které si dost často i sám člověk vymyslí, že to chce dělat, nebo to máme v prohlášení nebo programu, což může bejt úplná maličkost, jakože někde někdo si přeje, aby se někde na silnici nakreslilo pozor děti, anebo to může být i velká věc, jako je Nákladové nádraží Žižkov a celá jeho budoucnost. Takže to měřítko je úplně rozdílný a máme to trošku tak jako hloupě rozdělený, že máme některý radní a pak máme dva uvolněný předsedy výboru, což jsem já, jeden z nich, takže si musíme dávat pozor na to, kdo dělá co, protože ty gesce jsou často trochu plovoucí, ale zase to nabízí, že děláme věci, který nás bavěj, který dělám já, a to je dobrý. Ale je to vlastně mix územního rozvoje, dopravy a hodně i otázky životního prostředí ve smyslu třeba revitalizace parků. Třeba teď jsme měli jednání k budoucnosti Lobkovičáku, kdy jsme udělali soutěž a jednáme s architekty, aby se vypracoval projekt. Měli jsme jednání k holubníku na Vítkově. To je maličkost, ale která je hrozně jako zajímavá. K Nákladovému nádraží Žižkov, to je pořád nějaký jednání i několikrát týdně. A co jsem ještě dělal třeba já, tak včera jsme zveřejnili výsledek pump, v soutěži na výtvarné dílo (vodní prvek) pod schody u Lipanský. A tak to je třeba jako prvek kultury ve veřejném prostoru. Někaký umělecký dílo ve veřejném prostranství, což mě hrozně baví a vím, jak se soutěží, takže vím, jak připravit soutěž, a ještě ke všemu jako současný výtvarný dílo umístit do památkový zóny je docela citlivá věc, takže jsem jako strávil většinu času tím, abych ten záměr obhájil a myslím, že to dopadlo skvěle. No, takže různý věci.“

Dobře, tak když jste nakousnul trošku tyhle projekty, tak co se třeba nějaké zeleně týče, máte momentálně něco v plánu nebo něco rozjetýho?

„No, ono těch projektů většina vzniká jako v týmu, takže když budu říkat máme, tak je to jako Praha 3, a mě zároveň zajímají skoro všechny ty projekty, takže bych neřekl, že na nich neparticipuju, ale těch věcí je hrozně moc, což byste se mohla zeptat paní vedoucí Caldrové, která ten odbor dělá. Tak možná spíš, co vás zajímá? Máme několik parků zrevitalizovanejších a několik dalších se připravuje. Myslím, že je to zrovna Lobkovičák, pak čekáme až magistrát bude dělat Vítkov, Židovský pece a Žižkovo náměstí a Jiřák. Takže to jsou asi projekty, který se budou v nejbližší době realizovat. Každý je trochu jinej, třeba Žižkovo náměstí se bude dělat letos, ale je to jenom ta horní partie, kde je úplně zlikvidovaná dlažba. Budou se tam dělat veřejný záchodky a nějaká možnost posezení. Jiný věci budou zase za 5 let. Je to těžký dávat do kupy. Třeba pod Parukářkou je takovej plácek, kterému budeme říkat Kapslovna, jsme se rozhodli, což je místo blízko parku, který bylo dlouho oplocený, soukromý, a vlastně půlku toho plácku vlastní městská část a ten zbytek vlastní investor, kterej tam chce stavět a my s ním jednáme, že když tam postaví ten svůj objekt, tak zbytek toho pozemku, by přešel na městskou část. No, a na tomhle území právě plánujeme vybudovat ten park, a to děláme spolu s Pleskotem, ale tam se asi ještě dostaneme, ne?“

Jojo, a když jste teda nakousnul tu Parukářku, tak jenom úplně obecně. Vy osobně navštěvujete tenhle park, chodíte tam někdy třeba i pracovně?

„No, spíš soukromě asi. Pracovně jen občas.“

A jaký význam má podle vás tenhle prostor pro obyvatele Žižkova?

„Já bych skoro řekl, že to je nejvýznamnější park. Jakože Vítkov je určitě větší, ale tím, jak je ta Parukářka uprostřed, v tom těžišti té čtvrti, tak je to podle mě tak, že se s ním asi ztotožňují Žižkováci nejvíc. Takže tím to asi je. A ten Vítkov je takovej, asi hůř přístupnej z toho Žižkova, že prostě z Ohrady to jde, ale než člověk dojde jako někam na tom Vítkově. Vítkov je takovej jako víc na víkend, na větší procházky, nebo projížďky na kole nebo na bruslích, a myslím, že ta instituce toho Vítkova je jiná. Je tam památník, socha, dělají se tam i ty armádní oslavy a přehlídky. Parukářka je oproti tomu víc přístupnější a jednak je miň formální. Je miň celopražská. Víc patří prostě těm Žižkovákům a ještě tím, jak to jako funguje úplně jako plebejsky, že je tam ten stánek, kde si koupíte pivo a sednete si na tom kopci, tak je to mnohem, podle mě, pro spoustu lidí příjemnější než ten Vítkov, kde je ta vyhlídka jako taky, ale je jiná. Když stojíte na Vítkově a koukáte se na město, tak stojíte na nějakým šutru, jakože je tam ta velkoformátová dlažba a ty vlajky a prostě

všechno. Na tý Parukářce je zase naopak všechno takový volezlý a špinavý, a díky tomu i víc přátelský. Tak pak ty lidi chodí raději na Parukářku. Respektive na tom Vítkově já mám pocit, že potkávám víc jako sportovce a případně pejskaře, protože potřebují jako tu lineární trasu tak jako mít, ale jakože by si lidi sedli? Jako je to tam taky, ale rozhodně ne v takovém měřítku. Ale možná to dělá to pivo. Na Vítkově nic takovýho není. Jako magistrát už něco připravuje, já myslím, že 2022 je ta první etapa a pak ty další etapy mají být nějak 2025/2026, tak by se tam měla otevřít nějaká jako restaurace, která by měla být zahryzlá trošku do toho kopce. A celkem jako pěkný to je. A pak ještě o kousek dál má vzniknout nějaký bistro, což si myslím, že tam teďko chybí. Myslím si, že to zároveň lidi cítí citlivě, jakože proč, ale zároveň to tam podle mě fakt chybí. Takovej ten prvorepublikovej způsob užívání si toho, že se někam promenujeme se slunečníky a pak si tam můžeme sednout, tak to tam vlastně jako nefunguje, i když by to památník taky mohl nabízet. Tak třeba se v tomhle ten Vítkov přiblíží tomu, co dělá ta Parukářka, že se tam jako chodí i na pivo, no.“

Takže když bychom pominuli aspekt zeleně, který Parukářka určitě má, je to nějaká zelená plocha a tak, má mimo to i nějaké další přínosy pro lidi, kteří ji navštěvují?

„No já myslím, že na tom vrchu je to fakt jako. Ona je tím specifická, že na tom vrchu nemá tu zezeň, že tam nahoře není ten les. Takže ta nejpoužívanější část je vlastně jenom trávník. A ještě teda jako dost vyšlapanej. Což je taky dost zajímavý si uvědomit, že lidi jako k tomu svému nejoblíbenějšímu prostoru nepotřebují park, nebo jako park to je, ale nepotřebují ty stromy, který jsou samozřejmě dobrý pro nějakou tu ekologickou stabilitu, ale pro to jako užívání si toho veřejnýho prostranství, je to podle mě na Parukářce proto, že je to holý a je tam ten výhled. Takže podle mě, když se řekne Parukářka, tak je to park, kterej nás zásobí kyslíkem a člověk tam může chodit se psem a všechno, ale zároveň je tam tohle veřejný prostranství, který je hodně jako agora, který není oblíbený proto, že by to bylo nějak zelený, ale proto, protože je to i místo setkávání, takový shromaždiště.“

Dobrá, a jaké další funkce, podle vás, park Parukářka plní? Konají se zde nějaké kulturní akce, na kterých se například podílí i městská část? Můžete kdyžtak nějaké uvést?

„Tohle ví Ondřej líp, ale tam se dělají takový ty rodinný akce. Určitě jsme tam šli s průvodem lampionů, lampionový průvod, který se dělá jednou ročně. Dělají se tam akce jako Poznejme se, sousedé, kde je to takovej jakoby malej RefuFest, kdy jsou tam nějaký různý stánky většinou nějakých cizích kuchyní ideálně ze Žižkova a je to hodně takový jako

sociálněji. Jako obecně se tam dělají i takový menší dětský dny a pak se vlastně dělají ty velký pivobraní a vinobraní. Jako já jsem tam vlastně nikdy nechodil, ale dělá se to tam a asi to funguje. Jakože je to takovej alkoholovej kopec. Já jsem tam byl vlastně na tom pivobraní jednou, a to už jsem byl asi ve funkci nebo to byl volební rok, to nevím, ale vesměs mě to vlastně asi hodně odradilo nebo jako najednou to tam bylo brutálně plný a dole bylo nějaký velký pódium a strašně to řvalo. Což pro mě nic moc, ale naopak pro ty lidi to může být super, že se tam něco takovýho může konat, ale pro mě úplně ne.“

A třeba ta hospůdka nebo ta stánko-hospůdka, dejme tomu, s tou se zamýšlí něco v nejbližší době nebo je to tam nějaké složitější?

„No, to by vám zase víc řekl Ondřej, protože já tomu moc nerozumím, té právníčině, ale de facto je to černá stavba na našem pozemku, jestli se nepletu. Ale nějakým způsobem se promarnil termín, kdy jsme to mohli napadnout, nebo já nevím. Takže je dost složitý tam zrealizovat něco jinýho, takže zatím to vypadá, že to zůstane tak, jak to je. A je samozřejmě diskutabilní, jestli ten současný stav je odpovídající nebo jako vyhovující.“

A zřízení nějakého jiného bistra nebo něčeho v jiné části Parukářky se neplánuje, co by třeba městská část realizovala?

„No, Pleskot nakreslil, vlastně když bych to ukázal, někam sem takovou kavárničku.“

Což bude přibližně někde pod tou Kapslovnou?

„No, tady na té křižovatce cest, což asi dává smysl. No a na tomhle vršku byl problém ta přípojka, protože tam není ani odpad a tak. Jako vodu tam má, nějak na černo, ale kdyby se tam dělalo stavební povolení, tak by se tam fakt musela dotáhnout nová trubka, což je absurdní a odpad tam asi nemá vůbec, takže to na tom tvořilo asi nejvíc. Já vím, že nějaká hospůdka se tam jako odhadla, že by to vyšlo asi na 15 milionů a z toho asi 8 byly ta infrastruktura, takže možná dole pod kopcem by to bylo jednodušší, ale to se musí taky ještě prověřit.“

Dobře a tenhle vznikající park, pod tou Kapslovnou, tam se předpokládá ta realizace do třeba 5 let, že by měl vzniknout?

„Třeba tak. Tam je hodně specifických okolností, protože tam žijou určitý chráněný druhy, hlavně teda ropuchy, jestli se nepletu. A podmínka pro ty architektky byla, aby s tím

počítali, aby tam přežily, takže dobrá půlka toho parku, toho nového parku je, že se tam třeba spíš navezou nový kameny, trošku vydlabou hlubší louže. Jakože to nebude překopaný úplně celý, jako, že se nejdřív sejme veškerá vrstva zeminy a pak se to tam udělá nový.“

Takže v téhle části bude jakási řekněme míra ochrany zachována, protože tam jsou ty žáby?

„Jo, ale to jako neznamená to oplotit.“

Takže to bude nějak přístupný, ale zase ne tak lehce.

„Jo, prostě se tam dají materiály. Zejména jsou to ty hromady kamení a neměli by tam běhat na volno psi.“

Dobrá, když bych se teďko zaměřila na nějaké environmentální hledisko. Jakou roli podle vás hraje park Parukářka v městském ekosystému z hlediska ekologie?

„Určitě nějakou hraje. Je to zelená plocha v městském prostoru, která přispívá k lepšímu a příjemnějšímu prostředí města. Jak asi sama víte, tak v té východní části je celkem dost stromů, který v létě poskytují stín, asi taky přispívají k lepšímu klimatu, snižují taky částečně třeba prašnost a taky čistěj vzduch, takže bych řekl, že Parukářka určitě svou ekologickou úlohu má.“

Dobře, a když jste načal to téma klimatu a tak, má městská část například nějaký klimatický program nebo něco podobného, kterého by byla Parukářka součástí?

„Žádný takový program městská část nemá a myslím si, že ani žádná jiná. Takže to je kapitola sama pro sebe. A teďko přemýšlím, my máme strategický plán, ale on není tak konkrétní. On má nějaký hlavní pilíře, co je dobrý obecně v té městské části dělat a z něj vzniká Akční plán konkrétních projektů, a tam asi Parukářka nějaký konkrétní projekt mít bude, ale vlastně to není tak, že by v tom strategickém plánu hrála Parukářka zásadní jako roli. Bude tam spíš v té implementační fázi. Naopak tu zásadní roli tam hraje nová čtvrť. Já myslím, že je tam 6 hlavních pilířů a jeden z nich je nová čtvrť a všechny jako problémy a výzvy, které představuje. Takže to jsme vyčlenili jako nejdůležitější projekt, který máme před sebou, ale Parukářka tam takto výsostnou pozici tam nemá.“

A nějaké tedy vize nebo plány tedy městská část s tímto parkem do budoucna má? Plánuje se například nějaká revitalizace a podobně?

„Tohle asi ještě možná budete řešit s nějakýma lidma, co mají na starost životní prostředí, ne?“

No, uvidím, jak to ještě všechno půjde.

„No, tak jestli znáte tu studii od Pleskota, kterou zpracoval někdy 2016–2017, tak na té bylo nejvíc fascinující, že z toho vyplynulo, že se na většinu toho kopce nemá sahat. Jakože se na to udělala takováhle studie a zjistilo se, že se to má v podstatě nechat tak, jak to je. Což se samozřejmě sleduje. No, ale jako zásahy nějakýho velkého charakteru se podle mě neplánují. Jedna z nejzajímavějších věcí byla, že tam trošku chybí severní cesta, což je vlastně tohle, jestli se nepletu, která by si asi zasloužila zpevnit, ale myslím, že i to utváří tu neformálnost toho kopce. Jinak my bychom si na Parukářce přáli, aby tam vzniklo nějaký zázemí pro rodiče s dětmi, pro který ta současná podoba tohle vůbec nepředstavuje. Chtěli bychom tam udělat nějaký veřejný záchody, který tam nejsou, nebo jsou tam, ale jsou příšerný a tak. A zároveň jako to, jak to tam dneska vypadá je prostě pro spoustu lidí hodno ochrany a je vlastně těžký přistoupit s nějakou změnou a přesvědčit lidi, že by to bylo k dobrému. Ale teda konkrétní věci, co se plánují a jsou realistický, tak je teda tohle území parku, kterému se teda bude říkat Kapslovna, nechme stranou do jaký míry je to historicky správně, ale je to lepší než asi jít do nějakých většíh divočin. Takže tam by mělo vzniknout nějaký občerstvení, kdy je to projektovaný jako taková paluba se střechou, do který se dá vložit cokoliv, což si myslím, že radnice pak musí zvážit, co tam bude. Ale my se vždycky snažíme, když má něco vzniknout, aby tam bylo nějaký sociální zařízení, záchody, ať samostatně nebo v rámci nějakého bistra. Ale zatím jsme ve fázi, kdy čekáme, až nám covid umožní udělat nějakou participaci.“

Dobrá, a když jste mluvil ještě o té vodě, o těch kalužích pro žáby a tak, to je problematika, která určitě souvisí s Parukářkou obecně, protože tam například pro pejskaře nebo i pro lidi bez psů není moc vodních zdrojů, třeba píték a jiných vodních prvků. Má radnice v tom plánovaném projektu třeba zahrnuto i toto?

„Tak jak jste říkala, tady budou ty louže pro ty žáby, ale budou to fakt louže.“

A nějaký jiný zdroj vody nebo vodní plocha, fontána a podobně?

„Jo, tady se plánuje ta stavba, kde by mělo být WC, nějaké jídelní okénko s kafem, tak se tam udělá i pítko, protože tam máme i přípojku. Nicméně k těm záměrům, tady je jakoby ten park a je to ve fázi opravdu jako za 4–5 let, ta možná realizace, možná se to

bude dělat postupně, protože mimo jiné v rámci toho je lesní školka, kterou chceme otevřít co nejdřív. Ideálně příští září, že by tam nastoupily děti. Tam by měla jít ta výstavba rychleji, protože tam necítíme takovou nutnost participovat. A potom kolegové, ale to bych si opravdu musel doplnit anebo se zeptat pana starosty, protože tady, jak je ten nástup, asfaltovej plácek u těch schodů u bunkru, tak tam plánujou nějaký prvky pro skejťáky, takovej malej skatepark a nejspíš i malou lezeckou stěnu. Vlastně ponechat tomu tu neformálnost, ale udělat tam něco pro puberťáky. A potom velmi zajímavá část, i když nevím, jestli tohle považujete za součást Parukářky, jestli to v té práci budete mít, protože je to velmi těžký určit, protože na to není žádný dokument, který by říkal tohle ještě je nebo není Parukářka, ale vím, že se tomu pracovně říkalo malá Parukářka, když je potřeba se o tom bavit. Jinak tam v okolí by se mělo stavět, a hlavně je to v soukromých rukou, což nevím, jestli víte. Ale když bych se vrátil k Parukářce, tak tam se taky ještě bude stavět v okolí, a co já vím, tak tam, kde ta výstavba hrozí, tak ve dvou z těch tří případů ji ale podle mě podporujem nebo jako nemáme s tím zásadní problém. Tak jedna je tady, tak to je v územním plánu jako veřejná vybavenost a je to v soukromých rukou. Jinak na žádných našich pozemcích developer nic nestaví. No, prostě tady bude nějaká i ta veřejná vybavenost, měl by tam být domov důchodců, kterej ale bude asi na nějaký komerční bázi. Nicméně hodně zajímavý je, že nabídne tohleto propojení pro pěší a bude tam věčný břemeno, takže se to potom bude dát moct takhle jako projít. A myslím, že jako i když to bude luxusní starobinec, že je to vlastně celkem hezká věc pro to území, že ti dědečkové a babičky budou chodit a budou to mít i blízko do parku. No a druhá výstavba je tady u toho budoucího parku Kapslovna, jak je ten územní plán, tak tady má takovej jako velmi zvláštní plac, kterej jde tady odtud a takhle se zužuje až sem. To jako nevím, jestli byl záměr člověka, co kreslil ten územní plán původně jako myšlenej takhle, nicméně domy jsou tam takhle ortogonálně, no a ten developer, kterému pozemek patří, tak přinesl plány takovýho žiletkovýho domu, který se tam vejde. No a jak jsem říkal, tak vlastně díky tomu, že mu patří ty pozemky, který jsou vlastně takhle, tak díky tomu, že on se domluvil s městskou částí, že tohleto celý jí v podstatě daruje, tak městská část neměla problém s tou výstavbou, protože na těch získanejch pozemcích vznikne tenovej park. No a pak je tu projekt, se kterým nesouhlasíme, to je tzv. Olšanská pozemková, tam jako v minulosti byly nějaký machinace s pozemkama, do čehož teda já nevidím, ale jako v hluboké minulosti, kdy se to nějak celý komplikovalo. No, a je to celý pozemek, který vlastní Olšanská pozemková a.s., a oni se s námi odmítali sejít, ale teďko si myslím, že už se s panem místostarostou sešli, protože se nějak začalo vyhrožovat žalobou, protože my jsme jim zablokovali přípojku na ten pozemek

a oni tam chtějí stavět, tak vyhrožují žalobou, což my máme nějaký právníky, kteří nám posouděj jestli má smysl na tom trvat nebo netrvat. Nicméně tam je, já to můžu poslat nebo vám dám link, kde to najdete, ale má tam být tady asi dvanáct pater a tady asi osm, jako není to úplně malý a má to být objekt pro krátkodobé ubytování, což je teda jako ještě horší. A jakože to nemá být hotel, ale má to být moderní ubytovna nebo já nevím. Vlastně my o tom moc nevíme. Ale třeba běžte na IPR, tam je určitě ten model ukázanej. No a samozřejmě ti lidi, co tady bydlej, tak proti tomu budou bojovat úplně absolutně. Původní koncepce toho Central Parku byla taková, že tady bude dvoupodlažní nějaká budova, veřejná vybavenost, klidně bowling nebo něco takovýho a místo toho má vzniknout tohle. No a poslední, to asi taky znáte, tu kauzu kolem pozemků bývalého Českého rozhlasu, kde de facto dostaví WH Estate to, co už před pěti lety začali a my s tím sice nesouhlasíme, ale tam se obávám, že se nám s tím nepodaří něco udělat, protože je tam uzavřená smlouva o spolupráci, ale nicméně v současnosti tam z naší strany jasný souhlas jakoby není. Takže pokud se posunou do stavebního řízení, tak se budeme nějak odvolávat.“

Dobrá, a když jsme nakousli nějaké ty ekonomické aspekty, je Parukářka městskou částí vnímána i jako ekonomický prostor? Je například zdrojem příjmu městské části? Případně z jakých aktivit?

„No, spíš nás stojí peníze. Ty akce, co se tam pořádají, jsou v podstatě všechny ztrátový. To je docela důležitý vědět pro nějaký aktivní občanství, že tyhle všechny festivaly, jako je vinobraní, pivobraní a tak, to je takový velký politikum, protože my jsme to dřív kritizovali z opozice, že je to hrozně drahý a fakt jako vinobraní nebo pivobraní stálo přes milion, a pak jsme tady vedli debatu, jaký ty akce zrušit a jaký jakoby ponechat, a hrozně moc se podařilo je srazit cenou dolů. Já si myslím, že tyhle jako největší stojí třeba dvě stě padesát tisíc korun, a že ten odbor kulturní má jako za úkol dělat to víc na komerční bázi, dávat tam stánky, který nám zaplatí nějaký nájem. Což já nemám nějaký aktuální informace, jak se to daří, ale mám pocit, že se to podařilo srazit třeba jako na pětinu té ceny, velmi často. Ale jak říkám, pořád to jsou výdaje. Je to vlastně nějaká jakoby služba. No a takový ty akce jako Poznejme se, sousedé, Drakiáda a podobně, tak to je většinou velmi levný. To je třeba okolo 30–40 tisíc, zpravidla jsou to náklady na nákup věcí, ze kterých děti něco pak vyráběj, a to si myslím, že je obhajitelný, že je to de facto taková jako akce pro rodiče s dětma.“

A kromě takových výdajů, jsou ještě nějaké jiné výdajové položky v rozpočtu městské části na Parukářku?

„No jasně, třeba sekání trávy, což je docela drahý. A taky se tam dělají nějaké výsadby. Plus proběhla v tom svahu před dvěma lety nějaká náhradní výsadba, že tam nějaký stromy dožily a zasadily se tam nový. Víím, že se tam taky sází nějaká květnatá louka, že se jako experimentuje, aby se všechno nesešlo.“

Využívá městská část granty nebo nějaké dotace z Operačního programu Životního prostředí, fondu obnovy a rozvoje či získává nějaké peníze odjinud?

„Já myslím, že jo, ale to bude vědět paní Caldrová.“

No, my jsme docela podrobně probrali výstavbu na Parukářce, ale v poslední době probíhá ve veřejném prostoru taky velká diskuze o výstavbě na Nákladovém nádraží, kde je připravená studie a už se tam nějak začalo s výstavbou. Ale mě by zajímalo, jak je tam v plánu nakládat se zelení?

„No, to by bylo na dlouho, ale na stránkách IPRu, tam najdete aktuální výkresy, kde uvidíte ten koncept zeleně, kterej je hodně založenej na tom, že tam je v jedné oblasti zjištěn taky výskyt žab a slepýšů, a pak tady, na tomhle výkresu, kterej je mnohem méně aktuální, tak tady v té oblasti ještě hodně vyskytuje modrokvítek, myslím, že se to tak jmenuje. Je to nějaká kytky, která tam roste díky tomu, jak tam byl ten brownfield hrozně dlouho a jenom tam jezdily vlaky anebo už tam dojezdily a žádní lidi tam nechodili, ani psi a podobně, tak se tam vyskytují údajně některý chráněný druhy, které nikde jinde v zemi nejsou, a ten koncept je založenej na tom, že by jim měly zůstat jejich migrační trasy směrem do Malešického lesíka podél kolejí, i když tady už bude jezdit tramvaj, tak aby byla možnost z toho parku migrovat. Ještě jeden z našich požadavků v rámci toho projektu byl, že tady ta jižní část by měla být průchozí pro lidi, kteří třeba půjdou z Židovských pecí a půjdou do parku a tady budou mít možnost jít ulicema, který budou mít čtyři řady stromů, a ne jenom dvě a projdou takhle třeba. Tak to je jakoby další směr. A vznikaj tam dva takový parky, jeden je ten, kde je to refugium, který musí ten park obsáhnout, a v té části, kde jsou ty druhy, tak tam se zase počítá s tím, aby tam neběhali moc psi a tak. A ten druhý park bude tam, kde se dneska to kolejiště více sbíhá. A tohle jsou parky, který tam de facto budou, protože ty smlouvy se budou podepisovat v tomhle roce. No, takže to asi takhle, jinak víc informací k tomu je na IPRu, no.“

Dobře, tak já jsem asi probrala vše, co jsem chtěla a děkuju za váš čas a ochotu a mějte se pěkně.

„Jasně, vy taky a jak říkám, kdybyste ještě něco potřebovala, tak mi klidně napište na mail.“

Dobře, děkuju.

2.15 Rozhovor 15 – zaměstnankyně neziskové organizace Arnika – Ing. arch. Anna Vinklárková

datum: 17. 2. 2022

místo a čas pořízení rozhovoru: sídlo neziskové organizace Arnika, 10.00 hodin

informátor: žena, 32 let

dosažené vzdělání: vysokoškolské magisterské studium – ČVUT obor Územní plánování

zaměstnání: nezisková organizace Arnika – Odbornice kampaně Praha – město pro život

Na úvod bych se vás ráda zeptala, jaký máte vztah k Žižkovu?

„Já žiju v centru Prahy, ale na Žižkově mám přátele a pohybuju se tam poměrně často, minimálně posledních deset let.“

Jaká je vlastně vaše práce? Jak dlouho ji děláte?

„V Arnice působím asi rok a půl a jinak v různých občanských sdruženích a místních iniciativách řádově taky deset let.“

A jaké oblasti se v Arnice věnujete? Můžete mi konkrétněji popsat náplň vaší práce tady?

„Já se specializuju na územní rozvoj Prahy, takže všechno, co s tím souvisí. Především velká rozvojová témata, jako jsou brownfieldy, které právě ovlivní velmi pak tu stávající zástavbu a život stávajících obyvatel.“

Dobrá a jaký máte názor na zelené plochy na území městské části Praha 3?

„No, Praha 3 je na tom jako historicky poměrně dobře vzhledem k tomu kolik, a jakých má parků. A v posledních takových jako 15 letech je trend, že přijde nějaký developer a nacpe se někam co nejbližší parku, třeba i teď je to vidět na tom posledním developmentu Metrostavu pod Parukářkou, že tam se vlastně až zakousne do svahu toho parku, takže Žižkováci vlastně sledují zhruba posledních 15 let, jak jim ty developerské projekty ukusují z těch parků anebo alespoň zabírají ty výhledy, takže oni vlastně o to hodnotné, co měli v té čtvrti postupně po částech přichází.“

Existuje nějaké území téhle městské části, které třeba vy považujete z nějakého hlediska zeleně a vlivu na obyvatele za optimální nebo naopak za nedostatečné?

„No, podle mě, jako když si vezmu ten stav, jaký je těch současných parků, tak je na tom Žižkov stále docela dobře, ale je potřeba právě třeba myslet na to, aby ty parky byly co nejvíce propojovány pro bezpečnou nemotorovou dopravu, pro pohyb dětí a podobně, a aby právě třeba v té nově plánované čtvrti přibyly další, protože dneska ty plochy, co jsou plánované jsou naprosto nedostatečné. Takže když si představím, že na Žižkov přibude dalších 23 tisíc obyvatel, a ti se všichni budou muset vejít do stávajících parků, tak vlastně Žižkovákům bude zhoršena kvalita života, protože už v těch parcích nebude skoro k hnutí. To už i dneska, když jdete na Parukářku za hezkého slunného odpoledne, tak už dneska je plná, stejně tak jako ty ostatní parky.“

Tím jste nakousla mojí další otázku. Prahu 3 čeká s největší pravděpodobností masivní, především bytová zástavba v oblasti Nákladového nádraží. Jakým způsobem by podle Vás právě tam mělo být zacházeno se zelení?

„Na to teď máme třeba krásný příklad v Berlíně, jak se tam zachází s opuštěnými drážními pozemky. Ty pozemky bývalého kolejiště Nákladového nádraží jsou dneska opuštěné skoro 20 let, nebo 15 určitě a za těch 15 let tam došlo k nějaké jako přirozené sukcesi. Ono to začíná těmi náletovými druhy, jako jsou třeba břízy a akáty, ale už ty vytváří jako nějakou ekologickou stabilitu pro trvalejší druhy. A kdybychom byli v tom Berlíně, tak tam přesně udělali to, že nejprve, než začali navrhovat jakoukoli územní studii, nebo jakýkoli urbanistický plán toho území, tak to území prošli biologové, krajináři, ekologové a řekli, co z toho, co tam spontánně vzniklo je cenné, aby tam zůstalo. Protože když na to jdete opačně a začnete tím, že všechno pokácíte a srovnáte se zemí a teprve pak někde navrhujete nový park, tak ten nový park uměle vybudovaný zdaleka nemá takovou ekologickou stabilitu jako třeba to, co tam bylo. A tohle právě u nás neproběhlo. Celý ten

urbanistický plán je dělaný právě hodně jako od stolu a hodně tím způsobem, že se všechno smete, co tam je a vytvoří se to někde jinde, a to si myslím že je velká chyba i kvůli ekologické stabilitě a kvůli hodnotám toho území. Jenom než vám vyrostou stromy, jak dlouho to trvá, ale i kvůli tomu, že by ta čtvrť tím mohla být mnohem zajímavější. To je jedno hledisko, a to mi přijde hrozná škoda nevyužít něco, co tam vzniklo, co nikoho nic nestálo a dneska to tam je a dneska když to město pokácí a vysází nový park, tak to jsou obrovské náklady. Kdyby město využilo to, co tam je, tak to stojí mnohem míň a druhá věc pak je, že když se podíváte na ty nové zelené plochy, které tam jsou navrhované, tak je to vlastně vzhledem k tomu, že tam má být 23 tisíc obyvatel hrozně malé. No, a ještě to jsou často, institut plánování a rozvoje to označuje jako parky, ale spíš je to taková jako izolační zeleň podél tramvajové trati nebo to je izolační pás zeleně v prudkém svahu mezi dvěma developmenty a oni tomu říkají lineární park, i když to žádný park není, to je izolační zeleň. Jediné trochu slušné parkové plochy, které mají vzniknout jsou jako v závěru nákladového nádraží, na východ od něj, tak to vypadá že nakonec jejich velká část bude muset být zabraná pro sportoviště školy, která tam jsou navržena v sousedství. A institut plánování a rozvoje prostě nenavrhl žádné pozemky a ona ta škola jako pro sportoviště nějaké pozemky mít musí. Takže když si vezmu, jak hustá tam bude zástavba, kolik tam obyvatel přibude, co všechno tam vznikne, a jaké tam budou plochy nových parků, tak to je naprosto nedostatečné.“

Rozumím. Ráda bych se teď možná zaměřila zase na Parukářku. Vy tam chodíte spíše rekreačně nebo někdy i pracovně?

„Spíše rekreačně s dětmi.“

A v čem si myslíte, že spočívá hodnota tohoto konkrétního území?

„Je to velmi příjemný prostor tím, jak je orientován vůči světovým stranám, a tím, jak je vyvýšen vůči ostatnímu území. To je jedna věc. Je prostě něco jiného, když máte třeba kopeček orientovaný jako severním směrem, nebo svah severním směrem, tak ten zdaleka není tak atraktivní, jako když je orientovaný na jih a západ, protože parky jsou nejvíce využívány v odpoledních a v podvečerních hodinách a v tom čase tam pak máte příjemné sluníčko a světlo. Druhá věc je, že jak je tam ten park dlouho, tak to jeho území, které není extra přehnaně udržované a nemá umělou výsadbu, ale je hodně přírodního typu, tak je hodně ekologicky stabilní.“

Takže vidíte tu hodnotu hlavně z toho ekologického hlediska?

„Já myslím, že rozhodně obojí, neumím srovnat, jestli je hodnotnější ten rekreační pohled, nebo ten z pohledu ekologické stability, nebo přírody, myslím, že to je obojí jako velmi cenné a neumím říct, co víc.“

A jaký si myslíte že má tenhle prostor význam pro obyvatele samotného Žižkova? Jaké funkce pro ně Parukářka plní kromě sdružovací a ekologické, kterou jste zmiňovala?

„Tak je to určitě ten druh parku, který je pro každodenní využití, pro každodenní rekreaci. Když se tam jdete podívat, tak vidíte, že obyvatele Žižkova, ať už já nevím s dětmi nebo na procházku sami nebo na procházku se psem, ho využívají denně.“

A myslíte, že má ještě nějaké další přínosy, že třeba přispívá ke sdružování lidí, k nějakým sousedským navazování vztahů, že je to i místo setkávání?

„Z mojí zkušenosti takováhle setkávání probíhají nejlépe přes děti, že se třeba jako v parcích začínají spíš seznamovat a sdružovat lidi jako nejčastěji přes děti, a když bychom přemýšleli o nějakém jako sdružování lidí bez dětí, tak si myslím, že to můžou spíš fungovat nějaká komunitní centra, nebo takhle fungovala klinika, ale ta zas byla pro nějaký, asi že jo zaměřený lidi s nějakýma hodnotama. Nebyl to úplně mainstream, ale z mojí zkušenosti nevím, že by tak fungovala zrovna Parukářka, ale zas to tam neznám tak dobře, nejsem tam zas tak často.“

Jakou roli má zeleň ve veřejném prostoru podle Vás?

„V takto centrální poloze ve městě je skoro nejdůležitější to, že to město ochlazuje a čistí vzduch anebo pomáhá snižovat teplotu. To je, myslím si, pro lidi a pro pobyt ve městě to úplně nejpodstatnější a ty ostatní aspekty jsou trochu dál, že já nevím, třeba z hlediska biologické rozmanitosti to nebude tak cenné území jako jiná území na okraji Prahy nebo za Prahou. V biologické rozmanitosti může být paradoxně třeba zajímavější ten 15 let opuštěný brownfield, kde došlo k něčemu spontánně než třeba ta Parukářka. Ale nejsem teda biolog a nejsem na tohle expert.“

Rozumím, s tím souvisí i má další otázka. Velkým tématem je v posledních letech problematika tepelných ostrovů, které vznikají ve větších městech. Myslíte si, že v tomhle případě má Parukářka nějaký vliv na nějaké to ochlazování a zlepšování vzduchu toho okolního prostoru a na nějaké klimatotvorné funkce?

„No to rozhodně. On je velký rozdíl mezi tím, teď třeba vedení města a institut plánování a rozvoje hodně tlačí jako stromy v ulicích. Což asi nikdo nebude proti stromům v ulicích, možná někdo z důvodu, že uberou parkovací stání, ale většina lidí asi bude pro, protože stromy v ulicích dělají to okolí příjemnější, protože poskytují stín, ochlazují mikroklima, mění vlhkost vzduchu a tak dále. Ale z hlediska jakoby té čtvrti ty stromy, když jsou jenom v ulici, tak oni toho tam tolik sami o sobě neuchladí. Oni zpříjemní tu jednu ulici, ale na ulici vedle už v podstatě nemají vliv. Kdežto když máte ty větší nezastavěné území, tak to funguje úplně jinak, protože tam máte jako najednou přirozený vodní režim z hlediska malého cyklu, zasažení, postupného vypařování, a když máte nějaký nezastavěný kus, například malý parčík nebo i velký park, tak ten vám ochlazuje větší kus okolí a funguje úplně jinak než strom v ulici. Takže jako pokud se budeme bavit o změně klimatu a tepelném ostrovu města, tak stromy v ulicích nás rozhodně nezachrání, potřebujeme právě ty větší nezastavěné území.“

Myslíte si teda, že z nějakých takovýchto důvodů by měly mít takovéto zelené plochy například i ta Parukářka, nějakou zvláštní ochranu?

„Jako specificky z důvodů tepleného ostrova města, myslíte?“

Obecně, z nějakého druhového složení, biodiverzity, nějakých ekosystémových služeb a podobně.

„Základní ochrana je ta, že to je nezastavitelné území podle územního plánu. To je věc, která je závazná. A teď přemýšlím, jestli tam je potřeba nějaká další ochrana. Bud' máme ochranu z hlediska toho, že třeba to území má nějakou historicky kulturní hodnotu, typicky obora Hvězda nebo prostě historické parky. Nebo máme ochranu z pohledu jako ochrany přírody a krajiny, kdy je to nějaké cenné území například kvůli nějakým specifickým druhům, což nevím, jestli na Parukářce něco takového je, spíš si myslím že ne, ale nejsem z oboru, takže na to nemám specializaci. Anebo kvůli nějaké speciální jako jiné hodnotě, typicky, já nevím, Prokopsko-dalejské údolí, jo. Tak nevím, jestli je v tomhle Parukářka srovnatelná s těmito územími, který tenhle status jako mají, a nevím, jestli ho vůbec Parukářka potřebuje. Jedna věc je, že má ochranu před tou nezastavitelností a druhá věc je, že když se podíváme do nějakých územně analytických podkladů, tak tam určitě bude označen pohledový svah té Parukářky, takže ještě nějaká takováhle ochrana v kompozici Prahy a v územním využití Prahy tam taky bude. A nevím, jestli je ještě něco dalšího třeba.“

A slyšela jste o tom, jaké plány nebo vize má s tímhle prostorem městská část do budoucna? Třeba jaká se tam plánuje výstavba nebo jaká revitalizace se tam plánuje, nebo tohle jde trochu mimo vás?

„O revitalizaci Parukářky nevím, jako jestli se něco plánuje. Jediné co vím, tak tam jsou takové dost sporné plánované zásahy v blízkém okolí. Jak je vlastně Central park, tak tam má být ještě dostavena další budovou, poměrně vysoká, což je zase že jo, když budete v tom parku tak místo pohledu do zeleně se budete koukat na další vysokou budovu. On už vlastně ten samotný Central park tam sebral místo. Předtím, než byl postaven Central park a ještě ten sportovní areál mezi Central parkem a Parukářkou, tak vlastně to území sahalo až skoro k Basilejskému náměstí a k ulici Jana Želivského a už ten Central park vlastně zastavil zelené plochy stejně tak, jako ty sportoviště a teď tam má vlastně v tom, jak tam je to účko toho Central parku, tak ten volný pohled do té Parukářky má být zastavěn další poměrně kapacitní a vysokou budovou. To je jedna věc, a pak mezi Parukářkou a takovým tím parčíkem směrem k Basilejskému náměstí, tak tam taky už spoustu let existuje záměr na nějakou stavbu. Jednou to má být domov důchodců, jednou nějaká rehabilitační klinika nebo nějaké takové jakoby zdravotnické zařízení soukromé, které taky bude příliš kapacitní na to, do jakého území má být vsazeno.“

A víte ještě o nějakých jiných projektech, které třeba z druhé strany Parukářky nebo z ostatních stran mají vzniknout?

„Ne, to nevím, možná že něco je, ale já to zas tak podrobně nesleduju, protože nejsem místní.“

A ještě bych se zeptala, jestli si myslíte, že je tento prostor dostatečně využit? Může být vnímán třeba i ekonomicky? Například může být zdrojem příjmu?

„No, podle mě myšlenka toho, že se má regenerační území využít, aby se ekonomicky zhodnotilo, tak to si myslím, že to je úplně proti smyslu té věci. To je úplně opačně. To je veřejný statek a jako rekreační území nebude jako nikdy ziskový, to je pravý opak. Jeho užitek je ten, že nám všem slouží pro rekreaci, a právě si myslím, že v Praze je dlouhodobě problém, že jak na straně městské části, tak především na straně magistrátu, který schvaluje ty změny územního plánu, tak ten náš veřejný zájem na ochranu těch věcí hájí hrozně slabě.“

A jaké si myslíte, že by mohlo být řešení tohoto problému? Samozřejmě ti developeři nebo ti vlastníci mají zájem o nějaké ty výstavby, které třeba zhodnotí jejich území nebo tak, ale jsou kromě, třeba jak jste říkala toho územního plánu nebo týchle právní ochrany ještě nějaké další možnosti, jak tomu zamezit?

„Takhle, ono to zní jen jako územní plán, ale územní plán je neuvěřitelně mocný nástroj. Schvalují ho pražští zastupitelé a tím územním plánem mohou regulovat soukromé pozemky a mohou je regulovat v podstatě téměř jakkoli, samozřejmě v mezích zákona, a uměřeně. Ale když to trochu přeženu, tak můžou říct, že na Žižkově bude čtvrť rodinných domů nebo tam bude čtvrť mrakodrapů. Není to takhle úplně, máme závazky vůči Unescu a tak dále, ale cokoli mezi tím oni můžou říct a tímhle tím rozhodnutím jako neuvěřitelně zhodnotí ty pozemky a zároveň rozhodnou o tom, jaká tam bude čtvrť. Oni můžou říct, že tam jsou dneska navržený strašně malé parky v tomhle rozvojovém území a můžou říct, že budou třeba větší, to rozhodnutí je na nich. Stejně tak, když schvalují třeba ten Central park nebo další stavby, tak oni si můžou stanovit podmínky, třeba jako, že tam bude nějaký průchod do parku nebo tak něco. Můžou si vlastně dokonce při změně toho územního plánu, ale i v územním řízení stanovovat ty podmínky. Oni ty nástroje a možnosti mají, ale akorát, že je prostě nevyužívají.“

Takže si myslíte že problém je v nějaké komunikaci nebo v nějakých těch zájmech těch lidí, kteří o tomto rozhodují?

„Hlavní problém je především na magistrátu a u magistrátních zastupitelů, protože o většině těch věcí rozhodují oni, nikoli městská část a jsou v tom vlastně hrozně slabí. Oni si mohou říct mnohem víc a víc to můžou jako hlídat, ale nedělají to. A není to podle mě chyba jako komunikace ve smyslu jako komunikace s veřejností nebo komunikace s developerem. Dost často to je neznalost u těch samotných zastupitelů, aspoň z mojí zkušenosti, nebo takový jako nezájem, anebo to, že nechtějí, třeba buď v rámci koalice jako jít do střetu nebo i ani celá ta koalice příliš nechce jít třeba do střetu s tím developerem, a jako to proč nechtějí, tak jako na to nemám jasnou odpověď. Jedna z nich může být, že ve chvíli, kdy půdou hodně do střetu s tím developerem, tak tam třeba taky jako v příštím volebním období být nemusí. Takhle dopadli Zelený v roce 2018 ve volbách, že oni hodně šlapali po těch developerech a hodně se snažili tvrdě prosazovat veřejné zájmy a developeři zaplatili jiným volebním stranám kampaň takovým způsobem, že je převálcovali. Ale jako zase si myslím, že pokud chci vést vedení, chci vést město a vůbec nedokážu prosazovat

zájmy jeho obyvatel, protože se bojím, že tam rozložím koalici nebo že tam v příštím volebním období nebudu, tak to je prostě špatně. Měla by tam být nějaká hranice, za kterou prostě nepůjdu. Takže to je podle mě dlouholetý problém Prahy, že vedení magistrátu hrozně málo prosazuje zájmy svých občanů.“

Dobře, tak já moc děkuju a tohle je asi z mé strany všechno, pokud nechcete něco dodat ještě vy?

„Jediné, co mě napadá ještě k tomu, co jsem říkala teď, tak ono je to i vidět, že po Praze je neuvěřitelné množství občanských sdruženích lokálních, která se jakoby soudí, medializují ty věci a vlastně hrozně jako bojují o to své město, o to své území, a je vidět z týchle strany hrozná aktivita a hrozný zájem a hrozná energie. Ty lidi to dělaj prostě po večerech ve svém volném čase, často se ze svých vlastních peněz skládaj na ty právníky, a to město furt neslyší. To je hrozná škoda, protože ten zájem těch obyvatel o svoje prostředí je enormní.“

Chápu. Dobře, tak pokud ještě něco nemáte, tak já moc děkuju, že jste si na mě udělala čas a takhle je to ode mě už vše. Děkuju.

„No není za co.“

2.16 Rozhovor 16 – člen představenstva firmy Rexwood invest a.s. – Ing. Jaroslav Štráchal

datum: 31.3. 2022

místo a čas pořízení rozhovoru: kavárna v obchodním centru Flora, 10.00 hodin

informátor: muž, 61 let

dosažené vzdělání: vysokoškolské magisterské studium – Stavební inženýrství

zaměstnání: jednatel společnosti Rexwood invest a.s.

Na úvod našeho rozhovoru bych se vás ráda zeptala, jaký máte vztah k Žižkovu?

„Původně žádnéj a ted' samozřejmě, jak děláme projekt, tak se učím mít vztah k Žižkovu.“

Rozumím. Jaká je tedy vaše práce a jak dlouho ji děláte?

„Hrozně dlouho, asi 40 let jsem stavební inženýr a mám firmu, která existuje asi 30 let. Stavíme mosty, silnice, pozemní stavby a občas děláme developerský projekty. A tohle je jeden z developerskejšch projektů, pro který jsem se rozhodl.“

Takže v rámci vaší firmy se věnujete všem těmto oblastem?

„Ano.“

Dobře. Když bych se přesunula k Parukářce, navštěvujete ji někdy?

„Samozřejmě.“

A za jakým účelem tam chodíte?

„No v rámci toho projektu celého.“

Takže hlavně pracovní?

„No samozřejmě.“

V čem podle Vás spočívá největší hodnota tohoto území?

„Já bych to začal trochu obsáhleji. Já s mojí stavební firmou stavíme domy, silnice mosty a tak dále, a taky stavíme a občas děláme nějakěj developerskej projekt. Ty developerský projekty dělám, protože to je nějakěj kamarád, nebo protože se mi to líbí, nebo že mě to zaujme něčím, takže to není čistě byznysová záležitost, že děláme tisíc bytů za tejdén, ale že mě to něčím baví, ten projekt. A tenhle mě bavil, protože to je součást určitýho parku, je to na kraji toho území, takže mě to začalo bavit, měl jsem spoustu času se s tím seznamovat, to prostředí mě baví, ta poloha mě baví, tak tam chodím často, respektive jsem tam chodil v rámci toho rozhodnutí a ted' tam chodím v rámci těch řízení jednotlivějch.“

Z územního plánu jsem zjistila, že firma, jejímž jste členem představenstva vlastní část pozemku v blízkosti parku Parukářka, který je předmětem mého zájmu. Můžete mi říct něco blíž k plánům, které s tímto územím vaše firma má?

„Ano, já se nejlíp vyjadřuju na papíře, což v tomhle případě asi nejde. My jsme, jestli jste si to nastudovala, já použiju tady tuhle studii, která existuje, na který se mi to bude nejlíp vysvětlovat. Tady byla nějaká historie toho území, historie politická, historie majetkových vztahů, do kterých já nechci vidět a nevidím. A já jsem zjistil přes kamarády, že je tady k prodeji určitě pozemek, kterej není stavební parcela, jenom jedna malá část je vedená v územním plánu jako stavební parcela. Tak jsem se o to začal zajímat, spíš o tu technickou část než o tu politickou, kde teda my samozřejmě narážíme na nějaký souvislosti historie 90. let. Protože nejsem Pražák, nejsem v žádný straně, ani neznám tyhle věci a jsou mi vlastně ukradený, tak jsem zjistil, že takovejhle malej kousíček je stavební parcela. Bohužel to bylo k prodeji celý, to vyznačený území, což je asi osm nebo deset tisíc metrů čtverečních, ale stavebních je jenom nějakých osm set. Pokud jsem to chtěl realizovat, tak jsem to musel koupit celý a vlastně hned potom jsme začali tvořit s architektem Suskem, kterej je můj kamarád, hrozně dlouho se známe, on učil v cizině, učí na architektuře, a my spolu děláme ještě jeden projekt, tak je to taková přátelská spolupráce, takže to není jen jako byznysová záležitost. No a na základě toho jsme začali tvořit pro tuhle oblast dokumentaci, na tady ten camprňour a vlastně už v rámci toho obchodování jsem navázal vztah s městskou částí Praha 3 a vlastně jsme začali na tom spolupracovat vzájemně s tím, že oni mají zájem na odkoupení toho ostatního pozemku, a ta spolupráce spočívá v tom, že pokud se mě tam podaří zastavět tohle maličký území, tak jim za korunu předám celejch těch osm tisíc metrů s tím, že vlastně v současné době se vytváří projekt celý Parukárky, kde oni vlastně mají představu, že budou nějakým způsobem propojovat to území a vytvářet novou tvář toho parku.”

To myslíte tu studii od pana Pleskota?

„Ano. Minulý týden bylo její projednání, a protože pan Suske se zná s panem Pleskotem, tak spolupracujeme na nějakým řešení, aby to bylo koncepčně stejný, takže se snažíme o tom nějakým způsobem mluvit a řešit to celý území, kterýho chceme bejt součástí, a proto hledáme cestu k řešení, aby to tam zapadlo do sebe.”

Rozumím. A zeptám se, kdo je vlastníkem toho pozemku? To je vaší firmy, nebo přímo vaše?

„Moje, přímo já jsem vlastník.”

Tím pádem vy dostanete stavební povolení, nebo to už asi v podstatě je?

„Není, není. Tam se právě možná dostaneme.“

Aha, dobře. A na tom vašem pozemku by měl vzniknout tenhle trojúhelníkový dům?

„Já tomu říkám nudle, je to prostě takovej úzkej trojúhelníkovéj dům. Vidíte tady je to asi víc vidět, tady je ten tvar toho domu.“

A to je tedy dům určený hlavně pro bydlení?

„Ano. To je takovej multifunkční dům. Tam budou byty, ateliéry, obchodní prostory a tak. V rámci toho projektu pana Pleskota, tam je to spíš koncipováno, že v krajní části bude kavárna a vedle by byl takovej nástupní prostor do toho parku. Měli jsme takovou představu, i když to je jen taková naše představa, že by tady to byl takovej ten prostor, že si někdo dá kafe nebo pivo a ten park je součást, takovej jako otevřenej prostor, ať už kulturní, nějakej koncert nebo něco takovýho. Takže to jsme měli takovou představu, a proto mě to baví, že takhle spolupracujeme s tím architektem Suskem a i ostatníma.“

Takže vlastně ten návrh, myslím, že to má být šestipodlažní dům, je stále aktuální?

„Ano, ten se nemění. Od začátku ten koncept zůstává a pouze pokračují ty stavební řízení, tak se upravujou jen detaily projektový dokumentace a tak.“

Takže by tam měla vzniknout bytová zástavba, ale měla by tam být součástí i nějaká občanská vybavenost, nějaká ta kavárna, restaurace?

„Ano, celý to první nadzemní patro by mělo bejt prostě takovej ten veřejnej prostor, nějakým způsobem.“

A já jsem ještě četla, že by na střeše měly být nějaké zahrady, tak jestli i tohle stále platí?

„Ano, určitě by to mělo být, už to hledám abych vám to ukázal. Já jsem kvůli tomu vzal tenhle návrh toho projektu, takže kdybyste chtěla víc, tak vám ho pak můžu třeba poslat. Takže tady vlastně bude zelená střecha, kde budou takový chatky. Ta střecha by měla bejt rozparcelovaná, takže každej ten nájemník si bude moct koupit i kus střechy, kde bude jako zahrádka, mělo by tam bejt i něco jako na grilování, mělo by tam bejt jednoduchý sociální zázemí, nějaká toaleta, nějaká voda na umytí nádobí, případně na nějakou takovouhle činnost.“

A to by mělo být soukromě přístupné lidem z toho domu, rozumím tomu správně?

„Ano. A ještě ten dům by měl být takhle zelený, obrostlý, což je naše představa.“

Z obou stran, nebo jenom z té parkové?

„Jenom z té parkové části, že by to vlastně, že by ten systém měl být nezávislý na majitelích nebo nájemnících, že by to mělo být nezávisle zavlažovaný a nezávisle obsluhovaný.“

Aha. A celý tento projekt by měl vzniknout přibližně do jakého roku? To se bude asi odvíjet od různých smluv, domluv, povolení a tak, že? Ale máte třeba nějakou vizi nebo ještě nevíte?

„Máme hrozně vizi.“

Je nějaká, která vypadá, že by mohla být realizovaná?

„Není žádná, není nic. Je to tragédie tady, nic nikdo nedodrží a tak, ale to je na dlouhý a asi bezpředmětný povídání.“

Chápu. A tak bych se možná teď zeptala na městskou část, na to jednání s městskou částí. Jaký na to máte názor?

„S městskou částí jsme měli velice konstruktivní jednání, příjemný, ve shodě jsme, máme smlouvy na to, projde to zastupitelstvem, je to v nějakých komisích projednávány, takže ten proces je standardní. To znamená, nevybočuje to nějakým zjednodušením, nebo něčím. Jsme tam naprosto ve shodě, tam není nic, co bych mohl nějak zpochybnit.“

Takže k tomu, aby se to dořešilo, řekněme z vlastnického hlediska, tak chybí podepsání darovací smlouvy?

„Ne, ta už je podepsaná. Ale je to podmíněný stavbou.“

A stavební povolení ještě není?

„Není.“

A to teď momentálně řešíte s městskou částí?

„Samozřejmě. Jsou politici a úředníci. Tyhle věci řešíme s politikama, to znamená, že chtějí scelit ten park, že chtějí udělat nějaký nový koncept toho parku, že potřebují to území. A pak jsou nějaký úředníci, který mají svoje povinnosti, že tam se někde řeší, já nevím, komise životního prostředí, majetková komise a tak dále, tak ty jsou trochu stranou, ty dělají formálně svoji práci. A teď to leží na stavebním úřadu, kde to má paní na starost a už to tam leží potřetí. Dvakrát nám to vrátila s tím, že tam chtěla doplnit věci, relativně konstruktivní a teď čekáme, že by to už prošlo nějakýma jejíma kontrolama a už se těšíme, že by mohla vydat stavební povolení. A pak je 30 dní na odvolání a tam začíná to peklo. Kdokoli, kdo si vzpomene, tak může napadnout ten projekt, může to zpochybnit, může to zrušit a tak dále.“

Ale tedy co se týče zájmů, řekněme vašich a městské části, tam panuje shoda.

„Naprosto. My spolupracujeme s tím panem Pleskotem, architektem, takže samozřejmě i s Prahou 3, což já vnímám, že pan Pleskot je zástupcem Prahy 3, protože oni ho platějí, oni ho najímají, takže je jejich nějaký člověk, kterej s náma ty věci konzultuje.“

Máte představu na kolik by realizace takového projektu měla vyjít, pokud to není tajemství?

„No jasně, to není žádný tajemství, na to jsou rozpočty, jenže vlastně nic z toho neplatí. My máme nějaký rozpočet z loňského roku, ale letos jde všechno o 50–70 % nahoru. Ty rozpočty se měňej tejdne od tejdne a vlastně nemá cenu vydat nějaký zásadní a pevný rozpočet, když nevíme, kdy začneme stavět. V současné době to je řádově asi 450–500 milionů ty stavební náklady, respektive náklady, pozemek, projekt, realizace a tak dále.“

Rozumím. Má to být tedy šestipodlažní dům, kolik bytů by tam mělo být?

„To vím přesně, akorát že si to nepamatuju.“

Dobře a budou všechny ty byty k odprodeji? Předpokládám, že to nebudou žádné obecní byty, že to půjde všechno do osobního vlastnictví.

„Ne, žádné obecní byty. A jenom pro představu, tak v těch 90. letech tady vznikalo něco, něco se tady dělo, nevím co, ale stejnej pozemek je nad náma ještě jeden. Vlastně když se podíváte do toho, tak tady ten samej pozemek, jaký máme my, byl taky někým

vlastněnej, měly ho banky, a nakonec to skončilo v exekuci. A Praha, aby ho získala, tak musela jít do dražby a stejnej pozemek vykoupila za 30 milionů.”

Ted' máte na mysli přesně který pozemek?

„Ten nad náma. Tady vlastně je ten náš a tady je stejnej pozemek. Ten někomu patřil, byl vlastně u bank, bylo to v nějakým exekučním řízení a šlo to do dražby. No a ten pozemek vydražili, ta městská část, za 30 milionů. To znamená, že já to vnímám tak, že hodnota našeho daru je v rozsahu 30 milionů. Takže i proto si myslím, že tam je ten soulad, že vlastně já nechci dělat nějaký starosti někomu, já chci dělat ten projekt, chci mít hezkej postavenej dům, moderní a zajímavěj. No a pak ten park tý Praze, pokud nám Praha pomůže, rád přenechám. Takže jste se ptala, jestli to bude privátní, nebo jestli tam budou obecní byty. Tak to bude privátní, protože, to nevím, jestli vám mám říkat, ale ta cesta trvá už pět let. Já jsem si myslel, že za dva roky začnu stavět. Už jsem v pátym roce a vůbec to nevypadá na nějakou stavbu, abyste měla představu. A v těch komisích, protože máme demokracii a každěj si může říkat, co chce, dělat co chce, tak tam byly různý tlaky, že teda když budeme tady stavět, tak bychom měli platit Praze 3 něco, což chápu, že může bejt součástí nějaký spolupráce, ale z mýho pohledu to řeším tím, že jim dám pozemek za 30 milionů.”

To jste navrhnul vy, nebo to byla městská část, kdo navrhnul to darování, nebo, řekněme, symbolické odkoupení?

„Už když jsme to kupovali, tak už jsme jednali s Prahou 3. Jenže tam jsem začal s někým jednat a když už jsme byli před cílem, tak ho vyhodili a museli jsme se skamarádit zase s někým jiným. Nebo ne vyhodili, ale prostě byly volby a tak dále, takže už jednám asi se třetí skupinou, ale všem je, myslím si, ta myšlenka sympatická. Akorát vždycky trvá, než se s tím seznáměj a tak.”

A vy máte představu, co v tom parku má vzniknout? V tom, který bude nad tímhle pozemkem?

„Mám a nemám. Byli jsme u toho, že tam bylo jakýsi projednávání a jedna skupina tam chtěla jezero, druhá skupina tam chtěla sportoviště, třetí nějaká skupina tam chtěla džungli jako nějakou hezkou přírodu, a v tom my se neangažujeme a vůbec nevím, jak to dopadne. Ale v každým případě vím, že v tom našem prostoru by měly vzniknout trošku

nějaký takový jako živelnější části přírody. Různý kameny, nějaký hromady, aby to bylo pro, já nevím, brouky a živočichy nějaký trochu svobodný.”

Vy se teda nevěnujete tomu parku, spíš za vás je tady ta budova.

„Ano, ale spolupracujeme s tím řešením.”

Ale asi ten architekt Suske, jak jste říkal, musí spolupracovat s panem Pleskotem, předpokládám?

„Teoreticky nemusí, ale prakticky jo, protože to je náš pozemek, že jo.”

A právě on říkal, že ten dům by měl být v souladu s tou studií Parukářky, která je tady zpracovaná panem Pleskotem z roku 2017?

„Pardon, to je sedmnáct, to je jedna věc, ale teď vznikla nová, my ji máme, myslím, že to je nějaký upřesnění právě tý starší, ale tahle je už nějak projednávaná a já vím, že my ji máme třeba půl roku, ale zatím není asi veřejně dostupná.”

Ano, já jsem teď byla na veřejném projednání ohledně parku Kapslovna, kde byla řeč i o vašem projektu a byl tam právě pan architekt Suske.

„Aha. Jen tak pro zajímavost, pan architekt Suske má firmu a de facto její název sám o sobě mluví o tom, čím se zabývá, to je sdružení ekologických architektů. Pan Suske vždycky byl zaměřený na ekologický projekty, řešení a tak.”

Mě právě ta stavba zaujala, protože když to tam představovali, tak bylo vidět, že to má nějaký zelený přesah. Řekněme, že to nebude jenom nějaký ingot klasický. Že tam je vidět ta myšlenka propojení i z té strany toho parku, že tam bude trošku zeleně, aby to nenarušovala nějaká šedá kostka.

„Kdybyste byla stavařka, tak víte, že pan Suske v týhle veřejnosti těch ekologickéjch staveb je známej. Já nevím, Slaměnej dům, jestli jste slyšela o tom. Takže on je nositelem tady toho, takže možná i proto spolupracujeme, že se známe, mně se to taky líbí, takže to je naše cesta.”

Rozumím. Vy tedy tušíte, že tady v té části, jak má vzniknout ten park, má být trošku ta bezzásahová zóna kvůli nějakým těm ohroženým druhům?

„Ano.”

A tam je to trošku sporné, že tam na tom místě, co vy budete mít ten dům, je jedna z větších oblastí ohrožených druhů. Víte o tom?

„Už jsme v tom tématu citlivým. Samozřejmě, je tady sdružení Krásná žába, to víte, že jo. Ten člověk je složitý, pro mě aspoň. Mě na tom zarazí, že se vyjádřila komise životního prostředí, my děláme všechno pro to, abychom nenarušili chod toho parku, to je jedna věc. Druhá věc, on už podal odvolání, ten zástupce tý Krásný žáby, proti rozhodnutí komise životního prostředí, na základě kterýho šlo odvolání na magistrát, kde je zase nějaký odbor životního prostředí, kde vlastně my jsme museli vypracovat projekt řešení toho životního prostředí, jak chceme v rámci těch živočichů, co tam našli, jak je chceme řešit. Ten člověk musel bejt nějak autorizovaný, musí mít to razítko, ale ten jejich člověk byl asi tři měsíce někde na Šumavě, tak jsme sehnali někoho jinýho se správnou kvalifikací. Ten něco vypracoval, nějaký řešení toho prostředí a magistrát nám to schválil. Takže my jsme hledali cestu a našli cestu, abychom v uvozovkách ohrožený druhy zachovali. To znamená, jestli já zastavím deset procent toho pozemku a devadesát procent toho pozemku poskytnu těm živočichům, tak mi to nepřipadá barbarský, a proto mi připadaj neúměrný tyhle ty aktivity tý druhý strany. Kdybych zastavil park z devadesáti procent, tak budu souhlasit, že jsem barbar, kterej prostě tady ničí zelenou plochu, ale myslím si, že nejsem, a proto mě nepřipadá adekvátní tohle chování druhý strany. S tím, že mám dokonce informaci, že chodili a nosili tam kýble s pulcema, že tam údajně pozorovali a našli nějakou žábu, nevím, nikdo to neviděl a já s tím nemám problém, tak dokonce i tady jsou řešení, že ve studii, kterou zpracovává Pleskot, tak tam budou v tom parku udělaný hromady kamenů, který budou pro ty živočichy příjemný, takže nějakým takovým způsobem se to ošetří, aby se tam ty žáby zachovaly. To je zjednodušeně popis tý situace.”

Rozumím. Já bych se teď chtěla zeptat, vy asi neplánujete mimo tu zástavbu nějakou revitalizaci, třeba z té druhé strany, kde není ten park. Mám na mysli nějaké stromy, nějaký záhon?

„Zase nevím, jak dlouho máte čas, ale všechno je to velké příběh. Což vám trošku může napovědět, proč byty v Praze stojí tolik, kolik stojí. Když my jsme začali s tímhle domečkem, tak přišli s tím, že chtějí rekonstruovat celou ulici tady, takže my rekonstruuje ulice, provádíme stovky metrů sítí inženýrských. To znamená, že nám řekli, že musíme udělat celou rekonstrukci vodovodů a podobně. V rámci naší výstavby jsme si museli oběhnout majitele těch sítí, kteří řekli, že aby nám dali kladný vyjádření, že musíme

udělat všechno nový. Všude všechno nový. Několik stovek metrů, který se nás úplně netýká. A v rámci té ulice si Praha 3 řekla, jak chce, aby ta ulice vypadala. To znamená, že ten projekt plně respektuje názory Prahy 3, kde existuje odbor dopravy, existuje policie, která se k tomu vyjadřuje, a to všechno jsme respektovali s tím, že zase tam názory byly různé. Jeden to chtěl jednosměrný, jeden to chtěl obousměrný, jeden tam chtěl stromy, jeden tam chtěl ostrůvky. A je projekt té ulice, kterej splňuje požadavky všech. A oni vždycky na mě, a proč to neuděláte obousměrný, a já na to říkám, mě to je jedno. Řekněte si, co tam chcete, my vám to naprojektujeme, aby to bylo v souladu. Já jsem tam nevnášel žádný agresivní myšlenky.”

Takže vy mimo tento dům musíte udělat všechny tyto věci v ulici Pitterova, a to až po tuto část?

„Ano, celý to zrekonstruovat. A ono to někde navazuje, já se přiznám, že to teď nevím.”

Takže vy tedy musíte ještě tohle dodržet?

„Ano”

Ted' ještě možná trochu mimo. Městskou část Prahu 3 čeká ted' velký projekt, Nákladové nádraží Žižkov. Slyšel jste o tomto projektu?

„No samozřejmě.”

Myslíte si, že tenhle projekt bude mít nějaký vliv na ten váš projekt?

„Možná, že to může znamenat snížení ceny metru čtverečního bytů, že tady bude přebytek bytů. Ale jinak my s tím nijak nekalkulujeme.”

Dobře. A ted' bych se ještě zeptala, myslíte si, že tento park s tímto vaším projektem, bude mít nějaké další přínosy pro obyvatele Žižkova, případně i pro Parukářku jako celek?

„Já myslím, že obecně když se něco vytvoří, dá se dohromady, udělá se projekt, revitalizace, tak vždycky to bude mít pozitivní přínos. Kdybyste to tam znala, tak víte, že tam jsou doupatá všelijakých feťáků. My jsme byli dokonce několikrát vyzváni, za ty roky, abychom po nich uklízeli, protože to je náš pozemek. Tam jsou stromy, jestli jste si všimla, který jsou utopený trochu. Tam jsou takový trychtýře, kde vlastně rostly ty stromy a pak

tam někdo dělal navážku, a to znamená, že ten terén, máte tužku a papír? Tam je třeba takhle dneska louka, pak je takovej pokles a tady roste strom. A tam byly matrace, žili tam bezdomovci, tady v tom chroští. Byly tam injekční stříkačky a podobně, no a my to tam čistíme. Takže vždycky si někdo stěžuje, vyzve nás a my to čistíme. To znamená, pokud to nebude tohohle charakteru, tak si myslím, že to bude mít vždycky přínos pro obyvatele Prahy 3, když se tam nebudou bát chodit s dětma nebo s pejskama.”

Je pravda, že já jako rodilý Žižkovák jsem sem moc nechodila, protože to je přesně takové pofiderní místo.

„Je to tak. O to víc je zarážející, že někdo hází klacky pod nohy tomu, když to chcete vyčistit nebo zkulturnovat. To mě to potom nepřipadá, že to je proti přírodě, nebo proti světu.”

Chápu. A když bych se zeptala asi na poslední otázku. Jaký si myslíte, že má obecň Parukářka význam?

„Až tak bych se do toho nepouštěl. Já nejsem Pražák, kterej by tady bydlel na Praze 3, takže to nedokážu posoudit. Myslím, že v Praze je docela relativně hodně parků z mého pohledu, tý zeleně je taky relativně dost, když vezmu třeba jiný města. Ale jinak nejsem schopnej to nějak vyhodnotit.”

Dobře, tak pokud nechcete něco doplnit, tak z mé strany je to asi vše, takže vám děkuju za rozhovor.

„No nemáte zač. Snad to něčemu pomůže.”

Určitě pomůže.

